

Oruc GÖYÇƏLİ

ANAM
YADIMA DÜŞÜR
(Şeirlər)

NƏRGİZ NƏŞRİYYATI
BAKİ – 2011

Redaktor: Abbas SƏMƏDOV
Filologiya və pedaqoji elmləri
doktoru, professor

O. GÖYÇƏLİ – “Anam yadıma düşür”, 240 səh.

“Anam yadıma düşür” kitabı şair Oruc Göyçəlinin oxucularla dördüncü görüşüdür. Bu kitaba müəllifin müxtəlif illərdə qələmə aldığı bir sıra nümunələr daxil edilmişdir.

Kitabımın kompyuterdə yığılmasına köməklik edən T.T.Y.X-nin baş həkimi Azad İlyas oğlu Quliyevə, Ürək-damar xəstəxanasının baş həkimi Fəxrəddin Namaz oğlu Namazova, Nizami rayon S.M.F. sədr müavini Bəyəli Xəlilova, kompyuterçi Kəmalə xanım Məmmədovaya minnətdarlığımı bildirirəm.

Müəllif

O $\frac{742000000}{079}$ 408-2011

“NƏRGİZ”, 2011

Ön Söz

El şairi Oruc Göyçəli məşhur söz sərrafı Aşıq Ələsgər yurdunda dünyaya göz açmışdır. Uşaqlıq çağlarından ailəlikcə Gədəbəy rayonunda məskunlaşan Oruc Göyçəli bir müddət burada yaşadıqdan sonra ulu Gəncədə qərar tutmuşdur.

O.Göyçəlinin “Anam yadıma düşür” kitabına onun müxtəlif illərdə yazıb-yaratdığı bir sıra maraqlı şeirlər daxil edilmişdir.

Şairin şeirlərinin mayasını doğma yurd-yuva, onun təbiəti, insanları və s. təşkil edir. O.Göyçəlinin yaradıcılığının ən ümdə xüsusiyyətlərindən biri də odur ki, o hər şeydə, hər məkanda, hər anda, hər məqamda gözəllik sorağında olur, gözəlliyi həyatın əsl mənada aynası sayır. Şair ilk beşiyi – ilk dil açıb ana dediyi yurd-yuvanı belə təsvir edir:

***Gəzirdim dağında, dərələrində,
Ovumu görərdim bərələrində,
O Göyçə gölündə, sərinlərində,
Xanimanım Ardanışda qalıbdı.
 (“Ardanışda qalıbdı”)***

“Anam yadıma düşür” kitabında müəllifin ithaf şeirləri çoxluq təşkil edir. İlk baxışda bütün bunlar yeknəsək görünə bilər. Əslində isə bütün bunlar hamısı şairin

Anam yadıma düşür —————

insanlara və insanlığa sonsuz sevgi hisslərindən irəli gəlir. Tanınmış şəxsiyyətlərlə bağlı qələmə alınmış nümunələrin hər birində insan xarakteri ən incə cizgilər vasitəsilə vəsf olunur. Şair Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, Ali Baş Kamandan, Yeni Azərbaycan Partiyasının sədri İlham Əliyevə dərin hörmət və məhəbbətini belə tərənnüm edir:

***Atdığı addımlar gül açır hər il,
Neftimiz dünyaya yol açır hər il,
Dövlətim, millətim olub müstəqil,
Dövlət dayağıdı İlham Əliyev.***

(“Xalqın dayağıdı İlham Əliyev”)

Oruc Göyçəlinin akademik Məmmədağı Cəfərova, Gəncə şəhər İcra Hakimiyyətinin başçısı Elmar Vəliyevə, Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin Qazax bölməsinin sədri Barat Vüsala, Milli Məclisin deputatı Aydın Abbasova, xalq artisti Mənsüm İbrahimova və başqalarına həsr etdiyi şeirlərin hər birində vətənpərvərlik hissləri olduqca güclüdür.

Oruc Göyçəlinin təbiət şeirləri də özünəməxsusluğu ilə seçilir. Düşmən əsirliyində qalan torpaqlarımızın fəryadı onun öz fəryadına çevrilir. Son dərəcə həyəcanlı bir tərzdə qələmə sarılan şair fikrini belə ifadə edir:

***Nə müddətədi ömrü yağı əlində,
Ağlayır torpağı, daşı dağların.***

**Hər gün at oynadır düşmən belində,
Qurumur gözündə yaşı dağların.
("Dağların")**

O. Göyçəlinin "Durnalar" şeiri bu mövzuda yazılmış nümunələrdən tamamilə seçilir. Durnaların timsalında şair yurd-yuvasından qaçqın düşmüş yurddaşlarımızın taleyini sonsuz ürək ağrısı ilə oxuculara belə xatırladır:

**Biləsiniz qaçqın dərdi necədi,
Yaşayırlar, gündüzü də gecədi,
Öz yurdundan itkin düşmüş cücədi,
Göz yaşları gilə-gilə, durnalar.
("Durnalar")**

Oruc Göyçəlinin poeziyasında canlı danışıq dili özünü qabarıq surətdə göstərir. El qaynaqlarından qidalanan sənətkar hər şeirində, hər sözündə milli poeziya ənənələrindən doğan xüsusiyyətləri öz yaradıcılığında yaşatmağa çalışır.

Vətənimizin hər bir guşəsi onun üçün doğmadır, əzizdir. Şair Gəncəni də, Göyçəni də, Gədəbəyi də, Samuxu da, ümumiyyətlə, hər bir əsrarəngiz guşəni də rəngarəng və əlvan çalarlarla tərənnüm edir:

**Qışı keçən günün meyli yazadı,
Meşəsi, çəməni meydi-məzədi.
Açılan hər gülün ətri təzədi,
Nazlanar ellərim Gədəbəyimdə.
("Gədəbəyimdə")**

Anam yadıma düşür _____

*Bağ-bostanın naxış olub çöllərə,
Xoşbəxt səsin yayılıbdı ellərə,
Sədan çoxdan düşüb şirin dillərə,
Ləldi torpaq, daşın, ay gözəl Samux
("Gözəl Samux") və s.*

Oruc Göyçəlinin yaradıcılığında əbədiyaşar mövzulardan biri sayılan Ana haqqında da maraqlı şeirlər verilmişdir. Bu şeirlərdə anaya hörmət, anaya ehtiram, anaya məhəbbət duyğuları elə ilk baxışdan oxucu qəlbində ən xoş hisslər oyadır:

*Orucam, dünyanı dərk etdim, qandım,
Anamı Vətənlə birlikdə andım,
Ana laylasını müqəddəs sandım,
Ana laylasına ehtiyacım var.
("Ana sağlığına ehtiyacım var")*

*Oruc gileylənir dünya işindən,
Fələyin görkündən, həm gərdişindən,
Anam yoxdu, doyam xoş bişmişindən,
Tam gələ dilimə, ağızıma mənim.
("Ana axtarıram") və s.*

Biz Oruc Göyçəlinin "Anam yadıma düşür" kitabını geniş təhlil etmək niyyətində deyilik. Ancaq inanırıq ki, şairin bu kitabı şeirsevərlər tərəfindən böyük sevinclə qarşılanacaq və ona yeni-yeni oxucular qazandıracaqdır.

*Abbas SƏMƏDOV,
Filologiya və pedaqoji elmləri
doktoru, professor*

SÖZ VERİN MƏNƏ...

XALQIN DAYAĞIDI İLHAM ƏLİYEV

*(Müstəqil Azərbaycanımızın Prezidenti,
Zati Aliləri, möhtərəm İlham Əliyevin
doğum gününə)*

Zamanın ziynəti, sülhün dayağı,
Millətimin parlaq yanan çirağı.
Dünyaya yayılan səsi, sorağı,
Xalqın mayağıdı İlham Əliyev.

Vətənimə nur çiləyir amalı,
Günə, Aya bərabərdir camalı.
Bir oğuldu Heydər Baba dühalı,
Hikmət sorağıdı İlham Əliyev.

Vətənimin, dövlətimin başçısı,
Azadlıq rəmzidi, sülhün carçısı,
O Odlar Yurdumun mərd ilhamçısı,
Zəfər bayrağıdı İlham Əliyev.

Sabitlik, sakitlik, bərqərar burda,
Dünya qiymət verir bu gözəl yurda,
Dövlətimin qazandığı uğurda,
Xalqın xoş çağıdı İlham Əliyev.

Atdığı addımlar gül açır hər il,
Neftimiz dünyaya yol açır hər il,

Dövlətim, millətim olub müstəqil,
Zəfər çırağıdı İlham Əliyev.

Hər bir vətəndaşa prezident olan,
Vətənin, dövlətin qeydinə qalan,
Yolunu dövlətdən-dövlətə salan,
Haqqın yarağıdı İlham Əliyev.

Müstəqil dövlətin – müstəqil şahı,
Millətin azalıb amanı, ahı,
Xalqının arxası, həm də pənahı,
Çiçəkli bağıdı İlham Əliyev.

Böyük məclislərdə etdiyi çıxış,
Hər yerdə qazanır sürəkli alqış,
Heydər zirvəsində möhkəm dayanmış,
Dövlət dayağıdı İlham Əliyev.

Gəncə ş. 24.12.2009

***BİZ İLHAMAMA
SƏS VERİRİK***

Biz İlhama səs veririk,
Azərbaycan İlhamına.
İnsan qəlbinə giririk,
Azərbaycan inamına.

Xalqın gələcəyi gülsün,
Millətlər görüşə gəlsin,
Allah özü imkan versin,
Azərbaycanın naminə.

Körpələrin gülsün dili,
Ətir versin qönçə gülü,
Xoş gəlsin qoy ildən-ili,
Azərbaycanın naminə.

Torpağım alınsın yaddan,
Şöhrət tapsın uca addan,
Oğullarım keçsin oddan,
Azərbaycanın naminə.

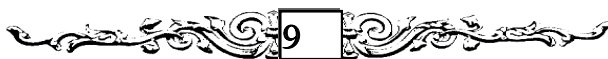
Sərvətim çatsın özümə,
Qoy işıq gəlsin gözümə,
Yaraşlıq versin düzümə,
Azərbaycanın naminə.

Koroğlu, Babək dirilsin,
Qaçaq Nəbi baxıb dinsin,
Həzi, İsrafil də bilsin,
Azərbaycanın naminə.

Şəhidlər dursun ayağa,
Ürəkləri dönsün dağa,
Rəhmətləri göydən yağa,
Azərbaycanın naminə.

Oruc, hər an gülə üzün,
Düşmən ölə düzüm-düzüm.
Qələbələr ola bizim,
Azərbaycanın naminə.

Gəncə ş. 15.10.2003

UCAL ZİR VƏLƏRƏ

*(Gəncə şəhər İcra Hakimiyyətinin
başçısı Elmar Vəliyevə)*

Ucalsın göylərə qeyrətli adın,
Sənə baş endirsin yaxının, yadın.
Bir yaradan olsun kamil ustadın,
Ucal zirvələrə, enmə zirvədən.

Tutduğun haqq yolu köməkdi sənə,
Nizami yurdunda yarat sən yenə.
Qiymət versin Mərkəz hər əməlinə,
Ucal zirvələrə, enmə zirvədən.

Sən ağır ellərdən gəlibsən bura,
Yaradan həmişə arxanda dura.
Qalibsən hər yanda, getsən də hara,
Ucal zirvələrə, enmə zirvədən.

Təbiətin qanunudu əzəldən,
Yaxşı işlər çıxar möhkəm, düz əldən.
Gəncə qədim məkan, kömək yüz əldən,
Ucal zirvələrə, enmə zirvədən.

Gördüyün işlərin üzünə gülsün,
Dostların sevinsin, düşmənin ölsün.
Yaradanın özü köməyin olsun,
Ucal zirvələrə, enmə zirvədən.

Orucun arzusu hər vaxt çin olur,
Şadlıqla, sevinclə qəlblərə dolur.

Şərəfli işlərin yaddaşda qalır,
Ucal zirvələrə, enmə zirvədən.

Gəncə ş. 09.03.2011

ELMARIN UĞURLU İLİDİ BU İL

(Gəncə şəhər İcra Hakimiyyətinin
başçısı Elmar Vəliyevə)

Gəncədə can deyib, can eşidirlər,
Elmarın şirincə dilidi bu dil.
Sorğunun cavabı yaxşıdı burda,
Elmarın uğurlu ilidi bu il.

Tapşırıq vaxtında yetişir başa,
Hərəkət birgədi, edilir qoşa.
Gəncəlilər xoşhal dolurlar yaşa,
Elmarın şöləli ilidi bu il.

Artıq gözəlləşir Nizami yurdu,
Babama muzey də qurulur burda.
Heç kəs qalmayacaq çətində, darda,
Elmarın mötəbər günüdür bu gün.

Dahilər yurdudu bu gözəl Vətən,
Nəsihət götürür hər gəlib ötən.
Ədiblər gülüdü Gəncədə bitən,
Elmarın ətirli gülüdü bu gül.

Nizami yurdunun memarı olan,
Abadlıq işləri yaddaşda qalan.

Mərkəzdə işilə uca ad alan,
Elmarın yorulmaz qoludu bu qol.

İlham Əliyevə arxadaş olan,
Xain insanları lərzəyə salan.
Müxalif kəslərin canını alan,
Elmarın qüvvətli əlidi bu əl.

Oruc həsəd çəkir şana, şöhrətə,
Qoç igid gərəkdi bizim millətə.
Gəncəmizə olan böyük hörmətə –
Elmarın səxalı dilidi bu dil.

Gəncə ş. 13.09.2011

BU DÜNYADA

*(Azərbaycan Müəllimlər İnstitutunun Gəncə
filialının direktoru Ramiz Məmmədova)*

Sənin kimi gözəl insan,
Varmı görən bu dünyada.
Darda qalana hoy edən,
Varmı görən bu dünyada.

Kasıbları tez seçəni,
Haqqın yoluna keçəni,
Sayan səntək bir neçəni,
Varmı görən bu dünyada.

İşlərini el bəyənen,
Hər bir açan gül bəyənen,
Sevən, şirin dil bəyənen,
Varmı görən bu dünyada.

Mərd doğubdu anan səni,
Bəyənib el-oban səni,
Alqışlayır zaman səni,
Mərd oğultək bu dünyada.

Oructək əhdinə çatan,
Dərd, qəmini tamam atan,
Mənimlə söhbəti tutan,
Varmı görən bu dünyada.

Gəncə ş. 27.09.2011

PAY BİLMİŞƏM MƏN

(Professor Ramiz Musa oğluna)

Səndəki səxanı görəndən bəri,
Hatəm səxasına tay bilmişəm mən.
Ziyalılar içində ey müdrik insan,
Səni günəş bilib, ay bilmişəm mən.

Hər vaxt xeyirdədi əlin-ayağın,
Haqqın çırağıtək yanır çırağın,
Xaliq özü olsun arxan, dayağın,
Səni Allah verən pay bilmişəm mən.

Bundan uca yerdə çəkilsin adın,
Fəxr etsin sənənlə qohumun, yadın,
Hörmətlə sayılsın əsilin, zatın,
Uca zirvələrdə say bilmişəm mən.

Yaradan şax saxlar bil mərd kişini,
Qoymaz tənəzzülə düşə işini,

Sərrast verib Xudam əqil, huşunu,
Səni coşqun axan çay bilmişəm mən.

Oruc çox görübdü haqqın işini,
Gözü tox saxlayar o mərd kişini,
Uca yaşadacaq sənin başını,
Səni bahar bilib, yay bilmişəm mən.

Gəncə ş. 29.09.2011

BİR ŞAİR YAŞAYIR QAZAX ELİNDƏ

*(Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin
Qazax bölməsinin sədri Barat Vüsala)*

Vətən qeyrətini qəlbində çəkən,
Bir şair yaşayır Qazax elində.
Var qeyrət qələmi, düşmür əlindən,
Vətəni yaşadır şirin dilində.

Yazdığı şöhrətdi Azərbaycana,
Şirin söhbətində bax canhacana,
Şeirində, dilində Vətən, həm Ana,
Cövr edir qələmi, qabar əlində.

Vətənin dərđini qələmlə düzür,
Qaçqını, köçkünü qəlbiylə süzür,
Ürəyi poladdı, hər dərđə dözüür,
Həsərət yükü çəkir hər vaxt belində.

Vətən nisgillidi yurd-yuvasında,
Hər vaxt qələm çəkir "hay"* davasında,

* "Hay" – erməni

Dözür qeyrətsiz sərt havasında,
Fikirdən qar gəzir qara telində.

Oruc Göyçəli də dərdə şərikti,
Millətim hər yanda perik-perikdi,
Qarabağ, Kəlbəcər əldə ləlikdi,
Sinəsini gərir sərt söz selində.

Gəncə ş. 18.03.2009

CAVAN QAL

(Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin Qazax
bölməsinin sədri Barat Vüsala
"Ovqat"da qulaq asarkən)

Qazax mahalının bağı-bağçası,
Şeirlə toxunan xalı-xalçası,
Vurğunun şeir evi, qızıl külçəsi,
Zirvəyə ucalsın bu tutduğun yol,
Barat Vüsal kimi hər vaxt cavan qal.

Heyran qaldım hərtərəfli cavaba,
Şirin söhbətinlə batdın savaba,
Qulaq asdı sənə yüz qoca, baba,
Vurğunun elində qaim qədim ol,
Barat Vüsal kimi hər vaxt cavan qal.

Ağlın-dərrakəndi haqq verən payın,
Bilik dəryasında var haqqı-sayın,
Xaliq olsun sənin arxan, həm dayın,
Qazax mahalında böyük lövbər sal,
Barat Vüsal kimi hər vaxt cavan qal.

Hərdən şeirində qaraldı qanım,
Əridi ürəyim, qalmadı canım,
Səninlə bir oldu təmiz vicdanım,
Elində, obanda qaim qədim ol,
Barat Vüsal kimi hər vaxt cavan qal.

Xoş keçsin şeirinlə hər keçən anın,
Hər yana yayılsın şöhrətin, şanın,
Səninlə fəxr etsin Azərbaycanın,
Sənət yollarında zirvəyə ucal,
Barat Vüsal kimi hər vaxt cavan qal.

Oruc Göyçəli də şeir leylacı,
Sazın, sözün şirin, söhbətin acı,
Səndən doyanmadım Qazağın tacı,
Vurğun ellərində böyük ad-san al,
Barat Vüsal kimi hər vaxt cavan qal.

Gəncə ş. 04.01.2009

SÖZÜ SEÇDİRİB

(Aydın Abbasovun deputat seçimində)

Aydındır seçimdə, el-obasında,
Onun ləyaqəti özü seçdirib.
Elinə gördüyü gözəl işləri,
Onun hər bir şirin sözü seçdirib.

İş üçün gələni boş qaytarmayıb,
Fikiri, xəyalı çaş qaytarmayıb.

Xoş xasiyyət, qəlbi daş qaytarmayıb,
Onun hər sözünün düzü seçdirib.

Ürəkdən səs verib öz yerliləri,
Gördüyü iş kimi düz yerliləri,
Köməyə gərəkli biz yerliləri,
Onun o işıqlı üzü seçdirib.

Hər bir gələnləri nəzərə alan,
Hər gələn insanın qeydinə qalan,
Kasıbı, yetimi yadına salan,
Öz xalqına açıq gözü seçdirib.

Şair qələmi də əziyyət çəkmir,
Xain adam kimi tikəni sökmür.
Düz işi heç zaman əyriyə çəkmir,
Onun verdiyi hər sözü seçdirib.

Oruc Göyçəli də bilir hər işi,
Özü qiymət verir Yaradan kişi.
Layiqdi Məclisə bu Aydın kişi,
Onun öz qeyrəti, gücü seçdirib.

Gəncə ş. 12.11.2010

MƏNSUMUN

(Xalq artisti Mənsun İbrahimova)

Allah verib məlahəti, nəfəsi,
Cabbartək, Xan kimi eşqi, həvəsi,
Yoxdu tərəddüdü, dəryadır səsi,
Təbi yollar açdı zala, Mənsunun.

Xan kimi zil səsi aləmə çatdı,
Qulaq asanların eşqi də artdı,
Nəğməsi, laylası könlümə yatdı,
Bənzədi ləhcəsi bala, Mənsumun.

Çoxundan zil oldu Mənsumun səsi,
Gəncədə iz qoydu ustad nəğməsi,
Göylərə qaldırdı inan hər kəsi,
Mələhətli səsi lələ Mənsumun.

Eşidənlər alqışlayıb can dedi,
Sənə qurban o gözəl ad-san dedi,
Sənə çox halaldı bu məkan, –dedi,
Səsi ətir səpdi gülə Mənsumun.

Mehriban baxışı, hərəkətiylə,
Sanballı danışığı mərhəmətiylə,
Zəngülə, Muğamı, Heyratı ilə,
Qaldırdı zirvəyə, zilə Mənsumu.

Şənliyi coşdurdu cəh-cəh vurması,
Balaca boy ilə o mərd durması,
İgid mənliliklə, milli forması,
Hopdurdu ürəyə, dilə Mənsumu.

Nə qədər yazdımsa, çox sözü qaldı,
Gözəl nəğmələrnən dünyanı aldı,
Səsi, sözü özünü şirin saldı,
Oruc yayımlayır elə Mənsumu.

*Sərdar Hüseynovun oğlunun toyunda
Gəncə şəhəri "Kəpəz Mehmanxanası"
10.07.2004 Ərsəyə gəlib 12.07.2004*

**MƏLHƏM VƏR XƏSTƏYƏ
HƏR KƏLMƏSİNDƏ**

(TTYX-ın baş həkimi, tibb elmləri
namizədi Azad Quliyevə)

Əlləri şəfalı, gözləri nurlu,
Məlhəm var xəstəyə hər kəlməsində.
Şirin söhbətlidi, ürəyi dolu,
Xəstə şəfa tapır pür kəlməsində.

Məlhəm kimi həpür sözü qanlara,
Dayaq olur sözü zəif canlara,
Ürək-dirək verir çox insanlara,
Şəfalar görünür nər kəlməsində.

Əlində şəfa var, üz-gözündə nur,
Sözünün hər başı sağlamlıq olur.
Xəstənin sağlamlıq qanına dolur,
Şəfalı məlhəmlər var kəlməsində.

Mehriban danışan, gülərüzlüdü,
Şirin söhbətlidi, şirin sözlüdü,
Xəstənin qəlbində dadlı, duzludu,
Şəfalar, məlhəmlər nur kəlməsində.

Oruc şəfa tapır məsləhətində,
Qəbul edir onu darda, çətində,
Xəstə şəfalanır məmləkətində,
Şəfalı, sözlüdü hər kəlməsində.

Gəncə ş. 12.12.2008

V̂AQİF KİMİ GƏL

*(Tamada dostum Vaqif Salahova
zəng edəndən sonra)*

Dostu yoxlamağın fikrində olsan,
İstəsəm gələsən, Vaqif kimi gəl.
Danışanda şirin, gülərüzlü ol,
İstəsəm güləsən, Vaqif kimi gül.

Vaxtında dostunun yanına gəlsən,
Ağırın, yüngülün yerini bilsən.
Dostun kədərini qəlbindən silsən,
Bacar kədərini Vaqif kimi sil.

Orucam, bilirəm dostluq neçədi,
Dostun ürək sözü dostu necədi,
Bilirsən, dostunun qəlbi incədi,
Dostunun qədrini Vaqif kimi bil.

Gəncə ş. 17.09.2009

BİR V̂AQİFİ MƏN

(Tamada dostum Vaqif Salahova)

Dosta əhval olan, hər vaxt soruşan,
Dostluqda tən gördüm bir Vaqifi mən.
Hər zaman xeyirə, şərə qarışan,
Sözü ötən gördüm bir Vaqifi mən.

Çoxu gileylənər, uflar, sızlayar,
Bir gün iş olmasa donub ağlayar,

Daşar dərdi, çaylar kimi çağlayar,
Hər zaman şən gördüm bir Vaqifi mən.

Ədalət şairidi, şeir yazandı,
Dili çox şirindi, dostluq pozandı,
Hərdən görürsən ki, yolun azandı,
O işdən gen gördüm bir Vaqifi mən.

Həsət də yazandı, şirin sözlüdü,
Dostları görməkdə açıq gözlüdü,
Sözü məzəlidi, dadlı, duzludu,
Şad şirin can gördüm bir Vaqifi mən.

Oruc dostluq üçün çox can atandı,
Dosta qiymət verən nadir insandı,
İmkani olanda əhval tutandı,
Əhval tutan gördüm bir Vaqifi mən.

Gəncə ş. 14.01.2011

FƏXRƏDDİN

*(Gəncə şəhəri, rayonlararası Kardioloji
Dispanserinin baş həkimi Fəxrəddin Namazova)*

Sən gözəl həkimsən, insanpərvərsən,
Alimsən, loğmansan, gözəl insansan.
Dostlar arasında böyük ad-sansan,
Fəxr ilə deyirəm sənə, Fəxrəddin.

Gələn xəstələrə mərhəmətin var,
Qəlbində saxlayar səni insanlar,
Heç bir zaman olmaz sənə dünya dar,
Fəxr ilə deyirəm sənə, Fəxrəddin.

Sənin səxavətin Hatəmə bənzər,
Nəcib insanların qəlbində gəzər,
Yaradan saxlayar üstündə nəzər,
Fəxr ilə deyirəm sənə, Fəxrəddin.

O varlı ürəyin yaşadır səni,
Fəxrlə dolanır adın ölkəni,
Haqq özü böyütsün sənin kölgəni,
Fəxr ilə deyirəm sənə, Fəxrəddin.

Sən mənim qəlbimdə fəxr yerimsən,
Arxamda sən igidlərin birisən,
Sən mənim pak ürəyimin girisən.
Fəxr ilə deyirəm sənə, Fəxrəddin.

Fərmanın yerini vaxtında alır,
Oruc dayını da yadına salır,
Sözünlə insanlar mehriban olur,
Fəxr ilə deyirəm sənə, Fəxrəddin.

Gəncə ş. 29.01.2011

NAZİM HƏKİM

*(Gəncə şəhər Abbas Səhhət adına 1 sayılı
xəstəxananın baş həkimi Əhmədov
Nazim Məmməd oğluna)*

Dərd azalır canda mənə baxanda,
Hərərət düzəlir damarda, qanda.
Tayın varımı görə bax bu cahanda,
Sən mənim cəfamsan, ay Nazim həkim.

Məni soruşanda dərdim azalır,
Qızmar günəş kimi üstümü alır,
Fikir, xəyal, dərdim arxada qalır,
Mənim xoş vəfamsan, ay Nazim həkim.

Sənin gülər üzün mənə dərmandı,
Hər bir incə sözün mənə fərmandı,
Bu qoca ömrüm də sənə qurbandı,
Sən mənim şəfamsan, ay Nazim həkim.

Əllərin gəzəndə mənim canımda,
Mənə hey ruh verir hər bir anımda,
Azarım dağılır, qalmır yanımda,
Dərmanım-davamsan, ay Nazim həkim.

Oruc dayı qiymət qoyur özünə,
O şirin ləhcənə, incə sözünə,
Allah işıq versin nurlu gözünə,
Suyumsan, havamsan, ay Nazim həkim.

Gəncə ş. 21.03.2010

QAYĞIKEŞ HƏKİM

*(TTYX-in daxili xəstəliklər şöbəsinin
müdiri Rövşən Bağirova)*

Elə yaraşıqdır, xalqa şöhrətdir,
Özcə zəhmətiynən qayğıkeş həkim.
Saldığı bağ-bağça, yaşıl çəmənlik,
Xəstəyə ruh verir qayğıkeş həkim.

Zəhməti çatdırıb şana-şöhrətə,
Ad-sanı layıqdi hər cür hörmətə,
Hər zaman lazımdı xalqa, millətə,
Şəfali əliynən qayğıkeş həkim.

Müayinə, müalicə şirin dilində,
Xəstənin şəfası sağlam əlində,
Yaşillıq, gül-çiçək doğma elində,
Zəhmətlə yaradıb qayğıkeş həkim.

Hafizəsi qızıl, zəhmətkeş əlli,
Gördüyü işləri hamıya bəlli,
Müayinə, müalicə, həm şirin dili,
Özü dəstələyib qayğıkeş həkim.

Xalqı layıq bilib bu gözəl ada,
Gördüyü işlərlə salırlar yada,
Bu gözəl işləri qalır dünyada,
Yaşayır, yaradır qayğıkeş həkim.

Xəstəyə şəfadi gülü-çiçəyi,
Yaşıl çəmənliyi gülün ləçəyi,
Təmizlik, yaşillıq işin göyçəyi,
Özü yaradıbdı qayğıkeş həkim.

Xəstə Oruc bu işlərdən həzz alır,
Həkimin işləri yaddaşda qalır,
Xəstənin qəlbində dərin iz salır,
Gördüyü işlərlə qayğıkeş həkim.

Gəncə ş. 12.12.2008

GÖYÇƏMİN ƏZƏMƏT NİŞANƏSİSƏN

*(Azərbaycan Respublikası Səhiyyə
Nazirinin birinci müavini, Göyçəmin
qeyrətli oğlu Sərdar Kərimova)*

Qeyrətli şahinsən, durubsan başda,
Vətənimin gözəl nişanəsisən.
Ələsgər sevdalı, İman bilikli,
Elimin, obamın dürdanəsisən.

Dərrakə, təmkinli, insani qəlbli,
Sən Vətən sevgili, ürəyi təbli,
Yaradan pay verən, məqsəd, mətləbli,
Sənətdə elimin nümunəsisən.

Həkimсэн, loğmansan qəlbə yarayan,
Gələnə, gedənə düz yol arayan,
Sınıq könülləri özün sarıyan,
Göyçəmin əzəmət nişanəsisən.

Şeirин sərrafısan, sazın leylacı,
Xalqımın fərəhi, başımın tacı,
Mənə qibləgahsan, elin mehracı,
Qeyrətdə elimin bir danəsisən.

Nə tərif eyləsəm yaraşar sənə,
Danışıda sərrast, işdə hər yönə,
Sözün könüllərdə köklənib yenə,
Gözümdə elimin xəzinəsisən.

Ad-sanın vüqardı xalqıma bilsən,
Mehriban qəlbinlə bir üzə gülsən,
Arzumdu, eloğlu, bir bizə gəlsən,
Orucun baharlı təntənəsisən;
Əli bayramısan, dəbdəbəsisən.

Gəncə ş. 25.12.2001

AZAD ET MƏNİ

*(Səhiyyə İdarəsinin Mərkəzləşdirilmiş
qarajının rəisi Sərdar Hüseynova)*

On illik dostluğun şamı, çırağı,
Minnətimi qəbul eylə, at məni.
Azalan həvəsim dostluq naminə,
Ərizəmə qol qoy, bir oyat məni.

Zəmanə könlümə yaman güc gəlib.
Qəm, kədər çiynimə ağır yüklənib.
Mənim qəlbim dostluq üstə köklənib,
Salamlarla işdən azad et məni.

İtirmərəm çörəyini, duzunu,
Yaşatdım qəlbimdə ömrüm uzununu.
Əhd-peyman sanayım əlli, yüzünü,
Ayırsın bu yerdən mərhəmət məni.

Orucam, dostluğu itirməmişəm,
Dostuma da xələl gətirməmişəm.
Üstümə çox günah götürməmişəm,
Hörmətlə, izzətlə bir yad et məni.

29.03.1999

**ZİLİNDƏ
YANDIRDI MƏNİ**

*(Aşiq Zülfıyyə xanım televizorda
çıxış edərkən)*

Barmaqların çalan sazın,
Telində yandırdı məni.
Könülləri alan sazın,
Zilində yandırdı məni.

Ruhanidə süzgün baxış,
Dilqəmidə qəlbə naxış,
Kərəmidə qalıb çıxış,
Külündə yandırdı məni.

Zəngüləndə ustad aşiq,
Azarkeşlər bir yaraşiq,
Nəğmə payın bircə qaşiq,
Əlin də yandırdı məni.

Qaçqın, köçkün səni izlər,
Sınqın qəlbə kövrək sözlər,
Zülfıyyətək aşiq izlər,
Elində yandırdı məni.

Göycəliyəm, saz leylacı,
Sazla yedim şirin, acı...
Ölürəm mən, yox əlacı,
Dilin də yandırdı məni.

08.06.2006

AZƏRBAYCANIMDI SÖZÜN GÖVHƏRİ

Azərbaycanımdı sözün gövhəri,
Muğamla açılır onun səhəri.
Abadlaşır kənd, qəsəbə, şəhəri,
Dövlətlərə nümunədi sərvəti.

İpək yolu birləşdirir elləri,
Dost eyləyir millətləri, dilləri,
Qonaqları ətirləyir gülləri,
Millətlərə ərməğandı hörməti.

Nefti, qazı yol açıbdı hər yana,
Hörmət qazanıbdı, gəlməyir sana.
Dünya qiymət verir Azərbaycana,
Bəllidi cahana şanı, şöhrəti.

Sülh sözləri dilimizdə car olur,
Çox ölkələr sülhə ümidvar olur,
Sülh sözləri xainlərə ar olur,
Ellərə bəllidi nur şərəfəti.

Dövlətlərdən çox sirləri bilirəm,
Xainlərin kal sözünə gülürəm.
Oruc kimi bu məqsədə gəlirəm,
Hər işdən ucadı sülh siyasəti.

Gəncə ş. 2011

ANA DİLİM

Ana dilim hər dillərdən şirindi,
Sözlərimdə gözəlləşir öz dilim.
Danışdıqca təmiz ana dilində,
Gözlərimdə gözəlləşir öz dilim.

Cənnətə çevrilir dilim dinəndə,
Ruhum cana gəlir əlim dinəndə.
Sözüm şirinləşir bəlim dinəndə.
Sözlərimdə gözəlləşir öz dilim.

Salam-kəlam eyləyəndə qeyrətim,
Dərdlərimi söyləyəndə cürətim.
Millətimlə başlayanda söhbətim,
Sözlərimdə gözəlləşir öz dilim.

Cavanlara ustad sözüm yaraşır,
Ahıllar düz sözə olublar aşıq.
Şirin söz yığmışam mən qaşır-qaşır,
Şirin sözdə gözəlləşir öz dilim.

Oruc da hər işdən halı yaranıb,
Haqqın tərəfindən bəli, yaranıb.
Hörmətdə, izzətdə Vəli yaranıb,
Nur gözümdə gözəlləşir öz dilim.

08.01.2010

YARALI QARABAĞIM

(Yad əllərdə inləyən Qarabağa)

İyirmi ildir Qarabağım xəstədi,
Yarasını sağaltmağa gəlmişəm.
Dağlarının məlhəm çiçəkləri var,
Ruhunu mən oyatmağa gəlmişəm.

Bədəninə sağalmayan yara var,
Ciyərində bomba yeri xora var.
Baş-gözündə əl dəyməmiş hara var,
Ürəyini ovutmağa gəlmişəm.

Qəm-qüssədən saralıbdı, solubdu,
Daş-torpağı tamam məyus olubdu.
Yetim kimi, dustaq kimi qalıbdı,
Qəm-qüssədən çıxartmağa gəlmişəm.

Yurd salıbdı qoynunda sar, müddətədi,
Öz elindən görməyir kar, müddətədi.
Ürəyində qəlpələr var, müddətədi,
Qəlpələri çıxartmağa gəlmişəm.

Qəmli Oruc yurd dərini çəkəndi,
Vətən üçün şax qəddini bükəndi.
Torpağım yadlara qaratıkandı,
Yağlara toy tutmağa gəlmişəm;
Xoş günlərə əl atmağa gəlmişəm.

Gəncə ş. 13.04.2010

GƏDƏBƏYİMDƏ

Cavanlıq dövrümü yaxşı keçirdim,
Açıldı güllərim Gədəbəyimdə.
Arxa oldu mənə insanları da,
Xoş keçdi günlərim Gədəbəyimdə.

Baharım, yazım da mənalı keçdi,
Qışım, payızım da mənalı keçdi.
Bulağından içdim, çayından keçdim,
Xoş keçdi illərim Gədəbəyimdə.

Nazı-nemət verdi gözəl ellərim,
Şeir yazdı, qələm tutdu əllərim.
Nəğmə qoşdum, şad etdi könülləri,
Bu natiq dillərim Gədəbəyimdə.

Qışı keçən günün meyli yazadı,
Meşəsi, çəməni meydi-məzədi.
Açılan hər gülün ətri təzədi,
Nazlanar ellərim Gədəbəyimdə.

Yazı, yayı keçə gözəl ellərnən,
Hamıya can deyə şirin dillərnən,
Oruca xoş olan incə əllərnən,
Darana tellərim Gədəbəyimdə.

Gəncə ş. 10.02.2009

GÖZƏL SAMUX

Torpağın bərəkət, insanların mərd,
Hər yerin yamyaşıl, ay gözəl Samux.
Qeyrətli insanlar qoymaz səndə dərd,
Çox ucadır başın, ay gözəl Samux.

O müdrik başçındı başının tacı,
Xalqın çörəklidi, yox ehtiyacı.
Burda zəhmətkeşdi qardaş, hər bacı,
Şərəflə qeyd olur yaşın, ay Samux.

Kür qolunu dolayıbdı boynuna,
Meşələr heyrandı hər cür oyuna.
Qarpız, yemiş, üzüm dolub qoynuna,
Nümunədi işin, ay gözəl Samux.

Mal-qoyunun ağ eyləyir üzünü,
Sayı çoxdu buzov, dana, quzunun.
Yağ-pendirin vardır ömrün uzununu,
Varı aşan-daşan, ay gözəl Samux.

Bağ-bostanın naxış olub çöllərə,
Xoşbəxt səsin yayılıbdı ellərə,
Sədan çoxdan düşüb şirin dillərə,
Ləldi torpaq, daşın, ay gözəl Samux.

Bir yanın Gürcüstan, bir yanın Xanlar,
Varına baş əyir xanlar, xaqanlar,
Dahilərin ilə səni ananlar,
Brilyant daş-qaşlı, ay gözəl Samux.

Mərkəzdə çəkilir şərəfli adın,
Sevinir ellərin, qohumun, yadın,
Başbilənin özü olub imdadın,
Gəncədir sirdaşın, ay gözəl Samux.

Gəncə ş. 25.11.2004

MƏRD GƏDƏBƏYDƏ

Qələm dilə gəldi, şən yazı yazdı,
Gözəl insanlara mərd Gədəbəydə.
Qəhrəmanlıq salnaməsi yazıldı,
İgidlər adına mərd Gədəbəydə.

Cahangir bəy fərman verdi, yeridi,
İgidləri tam sərhəddi bürüdü.
Xainlərin leşlərini sürüdü,
Atdı torpağına mərd Gədəbəydə.

O, topçu İsgəndər hədəfə atdı,
Qırdı, ermənilər tam yasa batdı.
Çaşqın dığaları qanına qatdı,
Mərdliklə vuruşdu mərd Gədəbəydə.

Düşmən qabağında mərdana durdu,
Düşməyə bulunmaz yaralar vurdu.
Düşmənin vuruşda belini qırdı,
Qovdu torpağından mərd Gədəbəydə.

Torpağı verməyib, torpaq aldılar,
Düşmənləri vəlvələyə saldılar.

Tarixlərdə, yaddaşlarda qaldılar,
Qəhrəman ad aldı mərd Gədəbəydə.

Orucun qələmi top-tüfəng oldu,
Xainlər başına bir bomba saldı.
Tarixdə, yaddaşda əbədi qaldı,
Zirvədə yer aldı mərd Gədəbəydə.

Gəncə ş. 2010

ELXAN MÜZƏFFƏROĞLUNA

Nur tökülür üz-gözündən, dilindən,
Hatəm səxası var sənin əlində.
Haqqın xoş ətri var açan gülündə,
Yaradan pay verib sənə, ay Elxan.

Cənab Əli qeyrəti var sözündə,
Allah inamı var şirin sözündə,
Hatəm toxluğu var iki gözündə,
Yaradan pay verib sənə, ay Elxan.

Çəkdiyən zəhmətin gül açır sənin,
Gördüyün işlərin dil açır sənin,
Əsən savab suyun el içir sənin,
Yaradan pay verib sənə, ay Elxan.

Bu eldə, obada üzü ağ yaşa,
Sağlam insanlarla dövran vur başa,
Ailənnən, qohumnan yaşaynan qoşa,
Bu Allah payıdı verib, ay Elxan.

Oruc Göyçəli də bilir hər işi,
Özü qismət versin yaradan kişi,

Göstərməsin sənə heç bir təşvişi,
Yaradan pay verib sənə, ay Elxan.

Gəncə ş. 12.02.2011

AY ELXAN BALA

(Elxan Məmmədova)

Şöhrətin yayılıb Azərbaycana,
Şirkətlər şahısan, ay Elxan bala.
Sən çox adamlara çörək verirsən,
Hatəm səxalısən, ay Elxan bala.

Kimdən soraq etdim əhsən dedilər,
Səxa-səxavətdə sənsən dedilər.
Sadəlik, məhəbbət bəs sən dedilər,
Gözəl kəlamlısan, ay Elxan bala.

Oruc Haqq qəlbində seçir insanı,
Xudavəndim verir özü imkanını,
Allah şax saxlasın həmişə səni,
Sidqi amallısən, ay Elxan bala.

Gəncə ş. 18.03.2011

HÜMMƏT

(Bacım oğlu gözəl, səxavətli Hümmətə)

Ləyaqət, insanlıq, həm də hörmətdə,
Qalxmışdı hər yanda zirvəyə Hümmət.
Qohumluqda, etibarda, qeyrətdə,
Dostluqda qalxmışdı zirvəyə Hümmət.

Bilik, bacarıqda sütun özüllü,
Qonaqpərvərlikdə incə könüllü,

Ağılda, kamalda zər söz bilikli,
Qalxmışdı zirvədən-zirvəyə Hüm-mət.

İsti-qanlıqda yox idi tayı,
Səxa-səxavətdə var idi payı,
Gözəl insanlıqda sayılan sayı,
Qalxmışdı hamıdan yüksəyə Hüm-mət.

Elinin qəlbində tutmuşdu yeri,
Vətənə mehriban, şirin sözləri,
Öz el-obasına açıq gözləri,
Bilikdə qalxmışdı zirvəyə Hüm-mət.

Üç oğul payı var, iki qız payı,
Haqq özü vermişdi düz halal sayı,
İlqar, etibarda yox idi tayı,
Qalxmışdı zirvədən-zirvəyə Hüm-mət.

Nə qədər yazdımsa çox sözü qaldı,
Vətənində onun çox izi qaldı,
Balaları üçün çox sözü qaldı,
Sözün zirvəsinə qalxmışdı Hüm-mət.

Hər eldə, mahalda hörməti vardı,
Yaradanı onu qəfil apardı,
Balalara onsuz gen dünya dardı, –
Hörmətdə qalxmışdı zirvəyə Hüm-mət.

Ata Ənzəliydi, ana Səkinə,
Hörmətdə, izzətdə Hüm-mət yeganə,
Olmadılar ona heç vaxt biganə,
Hörmətdə olmuşdu zirvədə Hüm-mət.

Qardaşı İbrahim, Məhəmməd böyük,
Bacıları sona kimi bir bölük,
Güllü, Püllü, Nərgiz, Zilfi, Mərməri gültək,
İncə qəlbli, şirin zirvədə Hümmət.

Qardaşı Məhərrəm istiqanlıdı,
Valehi hər zaman zəhmət canlıdı,
Qardaş-bacı ona canfəşanlıydı,
Mehriban, şirin dil, zirvədə Hümmət.

Dərədə* göz açdı, dünyaya gəldi,
Yaşadı beş övlad atası oldu,
Dərədə yaşadı, faciəli öldü,
Görmədi balanı zirvədə Hümmət.

Dayısı Oruc da dözmədi dərədə,
Ondan əl çəkmədi qüssə, kədər də,
Səni görməyəcək heç zaman bir də,
Tutmuşdu qərarı zirvədə Hümmət.

Gəncə ş. 16.08.2006

ALNINDAN ÖPÜM

(Körpə şair Bünyamin balama)

Hanı Məmməd Aslan, haradan tapım,
Dolanım başına, əlindən öpüm.
Süzüm onu bütün ayaqdan başa,
O şirin söhbətli dilindən öpüm.

*Dərə – doğulduğu kəndin adıdır

Bünyamin balamı ekrana verib,
Balaca boyunu çox uca görüb,
Nəhəng yazar kimi qəlbinə girib,
Mən onun o nəhəng könlündən öpüm.

Kiçik tapıntının böyük hikməti,
Bünyaminə Məmməd verən qiyməti,
Azərbaycanımın dahi hikməti.
Geniş qəlbli, enli alnından öpüm.

Qoca heykəllərə böyük zərbədi,
Balaca şairin yazdığı şeiri,
Gələcək verəcək özü qiyməti,
Yaşadığı böyük elindən öpüm.

Oruc çox sevincək izlədi onu,
Şair alovunu, şair odunu,
Göylərə qaldırdı dahi adını,
Hər iki dahinin alnından öpüm.

Gəncə ş. 03.05.2000

GƏDƏBƏYİMDƏN

Yaşadıb qoynunda min cür nemətlə,
Güc almışam barlı Gədəbəyimdən.
Mənim kimi çoxlarını yetirib,
Kam alıb vüqarlı Gədəbəyimdən.

Yeri bərəkətli, meşəli, bağlı,
Təmiz havalıdı, sərin bulaqlı.

Yayda yaylağımdı, çəmənli, dağlı,
Sözü şən diyarlı Gədəbəyimdən.

Baxma ki, bir yanı yağı düşməndi,
Baş vursa elimə bil ki, peşmandı.
Mərd durur sərhəddə, şöhrətdi-şandı,
Kam alım mən nurlu Gədəbəyimdən.

Narzan bulağıdı başı yığnaqlı,
Yazda da, yayda da üstü qonaqlı.
Aşıqları şəndi, kefli-damaqlı,
Həzz alır meyyarlı Gədəbəyimdən.

Özütək yaşadır könlündə onu,
Geydirir qəlbində gözəl söz donu.
Orucun olsa da ömrünün sonu,
Dönməz düz ilqarlı Gədəbəyimdən.

Gəncə ş. 03.02.2002

AY CƏFƏR

(Qələm dostum, baxıçı Cəfər Levliyə)

Cəfər, dərman, səbəb bir Allahdandı,
Versə də verəcək, verməsə də O.
Gözə görünməzdi ömrümə pənah,
Görsə də görəcək, görməsə də O.

Nemətim, qismətim, arzum, diləyim,
İmamlara güvənməyə ürəyim.
Həzrəti Abbasa qəlbədən diləyim,
Köməyə gəlsə də, gəlməsə də O.

Oruc, səbəbkara, Allaha dilək,
Möminlər yoluna, vallaha dilək.
Sınaqlı ocağa canım gələcək,
Görsə də Yaradan, görməsə də O.

Gəncə ş. 12.05.2000

DEDİM

(Cəfər Levliyə)

Ay Cəfər, heç yerdə itirmərəm mən,
Dostluğu, ilqarı, imanı dedim.
Zəmanə dəyişsə mənim qanımı,
Əzrayıl aparsa canımı, – dedim.

Yolum düşsə burdan uzaq ellərə,
Sədam yayılsa da şirin dillərə.
Dərdim qoxu salsa gözəl güllərə,
Kəsmərəm səninlə inamı, – dedim.

Oruc Göyçəliyəm, dərd əhliyəm mən,
Ucuz görmə məni xəstəlikdə sən.
Haqqın möcüzəsin sən də görərsən,
İtirməz ömürüm gümanı, – dedim.

Gəncə ş. 14.05.2000

YADIMA DÜŞDÜ

(Levli Cəfərdən Oruc Göyçəliyə)

Oruc, səni gördüm huşum oyandı,
İmanla, Şahmalı yadıma düşdü.
Nizami yurdunda, Gəncə elində,
İsmixanın halı yadıma düşdü.

Çox gəzdim Göyçədə dağları, düzü,
Tarixlər itirməz Ələsgər sözü.
Bəşirdə gülləni, Talıbdə sazı,
Qurbani mahalı yadıma düşdü.

Şəmşir Vətəninə Vurğun qonağı,
Aşıq Bəsti ilə ağır yığnağı.
İstisu yaylağı, sərin bulağı,
Levdə Dünyamalı yadıma düşdü.

Ağ Aşıq, Molla Cuma, o Aşıq Alı,
Tufarqanlı Abbas, Qurbani hanı?..
Aşıq Nəcəf, Əsəd şöhrəti-şanı,
Mikayıl Azafı yadıma düşdü.

Əhmədi, Bəhməni, Əli Qurbani,
Yazmaq qurtarmaz belə insanı.
Levli Cəfər gördü dünya boranı,
Vətənin qiy-qalı yadıma düşdü.

Gəncə ş. 13.05.2000

**ŞAİR MAHİR
RƏFİZADƏYƏ**

(“Nəvəli dünyam” kitabının təqdimatında)

Şair tanıyıram Salahlı Paşa,
İkinci şairdi mənada qoşa.
Arzulamışdım mən sayı çox olsun,
İnsanlar qəlbinə qədəhlə dolsun.

Mahir də qəlbimə bir məlhəm oldu,
Könlüm insanlığın payıyla doldu.
Fərəhimdən yenə aşib-daşıram,
Onların adına nəğmə qoşuram.

Yar olsun yaradan nəcib qəlbiylə,
Yaxın olsun qəlbi cənab Əliyə.
Körpələr aləmi nurlansın, gülsün,
Mahirin üstünə şəfəq süzülsün.

Nəvələr fərəhi ucaltsın onu,
Xudam geydirsən qoy əyninə donu.
Təbiət hər zaman yar olsun ona,
Fərəhlə çatdırsın işini sona.

Arzu, diləyimdə bir həqiqət var,
Gəzdirəcək sizi diyarbadiyar.
Könlüm oxuyacaq Peyğəmbərlərə,
Baş əyəcək ona gözəl mənərə.

Allah da, imam da köməkdi sizə,
Nicat verəcəkdi nur qəlbinizə.

Yenə nəvələri sevindirəcək,
Nizami qürurlu sizdəki ürək.

Oruc sevinmişdi sizi görəntək,
Şair könlümüzdə olacaq gərək.
Şairlər mülkünə bir bəzək verək,
Zaman bizə nurlu gün gətirəcək.

Gəncə ş. 14.05.2000

YAZIMMI?

(Usta Fazilin göndərdiyi məktub)

Oruc baba, dəyişibdi zamana,
Sovet dağılıbdı, yoxdu nişana.
Baxan yoxdu nə yaxşıya, yamana,
Fəhlələrin pis halından yazımmı?

Oruc baba, kimə deyim dərdimi?
Qarabağım tükəndirib səbrimi.
Çəkən var mı Kəlbəcərin dərdini,
Gülüstanda qərargahdan yazımmı?

Oruc baba, qadınlarda yox iman,
Qısa paltarları geydirir zaman.
Televizorlarda lüt-üryan qalan,
Qabiliyyətsiz qadınlardan yazımmı?

Oruc baba, bir itilə rəndəni,
Əyrini yon, çal başına çəngəli.
Sıx düzəlsin əyrilərin bədəni,
Adamların gərdeşindən yazımmı?

01.06.2000

YAZGİNƏN

(Usta Fazilin məktubuna cavab)

Başına dolanım, ay usta Fazil,
Allah qoyan yol ərkindən yazginən.
Təbii işlərdi geyim-keçimlər,
Fələk qoyan qol ərkindən yazginən.

Qarabağlı, Qarabağsız zülümlər,
Əzilən, düzülən məxluq, məzlumlar,
Çadırlarda ayaqlanan zəlillər,
Qara günlü zil ərkindən yazginən.

Kef çəkənlər işlərini görürlər,
Zalımların altından qaz verirlər,
Acı, toxu səndən yaxşı görürlər,
Əməlbazdan, qıl örkəndən yazginən.

Rəndə də kəsəndi əyrini, düzü,
Sana gəlməyinin olmasın yüzü,
O lüt gəzənlərin kəsilsin dizi,
Gözəl-göyçək gül əndəmdən yazginən.

Çoxlarına yaxşı fürsət düşübdü,
Dollar yığır xaricdəki banklara,
Yetim-yesir ac-yalavac çaşıbdı,
Pərdə asır gözlərinə ağalar.

Usta Fazil, iman-insaf hardadı,
Zaman zalım, hava dəhşət, yol çətin,
Yüz oyun açırılar kimlər dardadı,
Yaradan arxamda dayansın mətin.

Bilirsən ki, Oruc çox dərd çəkəndi,
Bədəsinin nə şəhəri, nə kəndi,
Yum gözünü, səbrim yaman tükəndi,
Gözəl gündən, yol ərəkandan yazginən.

02.06.2000

SÖZ VERİN MƏNƏ

*(Gəncə şəhər İcra Hakimiyyətinin sabiq
başçısı Eyvaz İlyas oğlu Babayevə)*

Gəzdirə bilmirəm bu pasportu mən,
Milli pasportumu siz verin mənə.
Bilin, bu torpaqda doğulmuşam mən,
Milli pasportumla söz verin mənə.

Danışa bilmirəm kənar dillərdə,
Dərdim yuva qurub qürbət ellərdə.
Qaçqınlıq qoyubdu bizi çöllərdə,
Öz yurdumda ocaq, köz verin mənə.

Oruc Göyçəliyəm, dərd əhliyəm mən,
Bura qürbət deyil, Vətənlüyəm mən.
Sizi xoşhal gördüm ürəkliyəm mən,
Ələsgər ocaqlı saz verin mənə.

Gəncə ş. 08.08.200

SAÇINI AĞARTMASINLAR

(Qardaşım Qurban müəllimə)

Ağardıb saçını şıltaq zəmanə,
Qəlbinin saçını ağartmasınlar.
Görübsən hər işi mərdi-mərdanə,
Hər yerdə qanını qaraltmasınlar.

Sərini kədərdən azad eyləsin,
Şadlıq gəlib səndən qəmi teyləsin.
Zaman hövsələsin sənə paylaşın,
Qəlbini dünyatək daraltmasınlar.

Qoy qəlbin açılsın güllü cənnəttək,
Zər yığılsın sənə qoy ətək-ətək.
Hər dəfə sədana, şadlığa gələk,
Könlünün bağını saraltmasınlar.

Şadlıq qalib gəlsin kədərə, kinə,
Sevindirsən səni üst-üstə yenə.
Yaradan yol açsın əməllərinə,
Səni eldən-elə qoy atmasınlar.

Sevinsən hər işdə əlin, ayağın,
Allah-təala olsun arxan, dayağın.
Həmişə baş əysin solun, həm sağın,
Oructək qəflətən oyatmasınlar.

Bakı ş. 30.06.2000

EL SALAMAT QAL

*(Məmməd Arazın "Bəlkə bu yerlərə bir
də gəlmədim, duman salamat qal, dağ
salamat qal" qoşmasına nəzirə)*

Bəlkə bu yerlərdə güllər əkmədim,
Səhra salamat qal, çöl salamat qal.
Elimdən, obamdan incik getmədim,
Obam salamat qal, el salamat qal.

Hamını yaşadıb Vətən torpağı,
Biçibdi boynuna beş arşın ağı,
O dağlarda keçib cavanlıq çağı,
Çiçək salamat qal, gül salamat qal.

Əkdiyim bağçalar elə qalacaq,
O şirin sözlərim dilə qalacaq,
Görən Oruc kimdən rəhmət alacaq,
Oğul salamat qal, yar salamat qal.

08.01.1990

MƏMMƏDTAĞININ

*(Azərbaycan Ziyalılar Cəmiyyətinin pre-
zidenti, Azərbaycan MEA-nin həqiqi üzvü,
Azərbaycan Kənd Təsərrüfatı Akademiya-
sının rektoru, qayğıkeş insan, akademik
Məmmədağı Cəfərova)*

Alimlik, dahilik qeyrətlə bahəm,
Elə qayğısı var Məmmədağının.
Dünyaya səs salan savad, biliyi,
Böyük arzusu var Məmmədağının.

Mehriban qarşılar hər bir insanı,
Dostluq, qardaşlığın onda çox sanı.
Belə gözəl insan de görüm, hanı?
Birlik mayası var Məmmədağının.

Millətim həmişə fəxr edir onla,
Ad alır ilbəl şöhrətlə, şanla.
Ziyalı xəttini saxlar sükanla,
Zəka dəryası var Məmmədağının.

Bizim fəxrimizdi ucalan adı,
Savadı, biliyi ümman, dəryadı.
Dünyaya bəllidi şah istedadı,
Bilik zirvəsi var Məmmədağının.

Sığıb zəhmətə, sağlam əməyə,
Dayaqdı müəllimə, həm tələbəyə.
Hazırdı xalqına hər vaxt köməyə,
Böyük duası var Məmmədağının.

İncə sözləri var, şirin bal kimi,
Duruşu, qaməti Rüstəm Zal kimi.
Gördüyü işləri cah-cəlal kimi,
Böyük sahəsi var Məmmədağının.

Nə qədər yazsam da çox işi qalır,
Gözəl əməllərlə hər vaxt ucalır.
Hər addımda zəfər çalır, ad alır,
Dolu sinəsi var Məmmədağının.

Elmdə sərrastdı, çəkilir başa,
Zəhmət çəkir hər an dosta, sirdaşa.

Qayğıkeş insandı yurda, yurddaşa,
Böyük arzusu var Məmmədağının;
Heydər dahisi var Məmmədağının.

Gəncə ş. 22.11.2002

DÜZ EYLƏDİM MƏN

(Yoldaşlıq görüşü: Oruc Göyçəli, Vaqif
Salahov, İsrayıl Əmrahov və Ədalət Nadirov)

Dostluq varağına imza atanda,
Vaqif, Ədaləti qeyd elədim mən.
Şirin nəfəsləri ayıldı məni,
İsrayılı qəlbə düz əylədim mən.

Ömrümüzü bir gün qərinələtdi,
Söz-söhbət özündə nələr törətdi.
Tarixi, zamanı bil, təzələtdi,
Səadəti qəlbə köz əylədim mən.

Keçdi xəyalımdan keçmiş kişilər,
Qeyrətli, təəssübkeş olmuş kişilər.
Qəlbi yaxınlatmış gəlmiş-getmişlər,
Özümə çox gözəl söz əylədim mən.

Ürək sözlərimiz axdı sinədən,
Danışdıqca təzələndi yenidən,
Söz gurladı ümman kimi könüldən,
Ürəyimdə şirin söz əylədim mən.

Çevirdik tarixi təzə üzünə,
Düşdük düz dostluğun dərin izinə.

Təmiz yoldaşlığın baxdıq gözünə,
Dəstələdim, dərin iz eylədim mən.

Ürək sözlərini deyəndə Vaqif,
Ustadları bir-bir sayanda Vaqif,
Yaxşı yoldaşları öyəndə Vaqif,
Kamilləşdim, haqqa öy eylədim mən.

Ədalət dilləndi, coşdu sinədən,
Ustad kəlamları tökdü yenidən.
Qurtarmayan sözlü-köklü binədən,
Yığdım öz sərində söz əylədim mən.

İsrayıl da xırdaladı zərindən,
Gözəl kəlamların incələrindən.
Misallar gətirdi natiq sərindən,
Könlümdə ümmantək qeyz əylədim mən.

Oruc Göyçəli də dedi özündən,
Söylədi yazdığı incə sözündən,
Öyüd, nəsihətin dərin izindən,
Bu işləri inan düz əylədim mən.

ANA HƏKİM

*(Miokard-infarkt şöbəsinin müdiri, mərd
ana, əlləri şəfəli həkim Qasımova
Müşahidə Mikayıl qızına)*

Ana həkim gördüm çox qaynar gözlü,
Xəstəyə can deyən, həm şirin sözlü.
Doğma ana kimi o nurlu üzlü,
Təbii qüvvələr vardı dilində.

Hər bir kəlməsindən şəfa düzələn,
Damarlardan qantək qəlbə süzülən,
Məlhəm kimi ürəklərdə gəzinən,
Təbii qüvvələr vardı əlində.

Ana, bacı kimi çağırır hamı,
Xəstəylə canlanır onun ilhamı.
Xəstəyə dərmandı sözünün tamı,
Təbii qüvvələr vardı könlündə.

Ürəyə yol tapan həkim duası,
Çıxarır xəstənin canından pası.
O incə əlilə məlhəm ustası,
Dərdlərə yol tapır şirin dilində.

Oruc, mərd anaya mehriban hamı,
Nur verib Yaradan, həm gövhər kanı.
Vətən də, torpaq da verib imkanı,
Əli şəfalılar çoxdu elində.

15.03.2005

AY CƏFƏR

(Cəfər Baxışoğluya)

Məzəli, dürlü sözlərin,
Düz yol tapır ürəklərə.
Sənin şirin söhbətlərin,
Çatır arzu-diləklərə.

Baxış oğlunun övladı,
Çoxdu onun istedadı.

Könül, fərəh, söz ustadı,
Qüvvət verir diləklərə.

Şirin söhbətləri çoxdu,
Qarası, ləkəsi yoxdu.
Söz-söhbətdən gözü toxdu,
Cəfa qoyur kürəklərə.

Çaylar kimi aşır-daşır,
Qaynar bulaq kimi coşur.
Sözüynən əhval soruşur,
Qüvvət verir biləklərə.

Oruc sevir şirin sözü,
Görə hər vaxt nurlu üzü.
Təmiz zəhmət, çörək-duzu,
Sazla gələ birliklərə,
Sözlə gələ bax bu yerə.

15.04.2010

KÖÇƏRİ

*(Leninqrad şəhərində yaşayan xeyriyyəçi,
səbəbkar, nəcib insan, gözəl ailə sahibi
kəlbəcərli Köçəri Həsənova)*

Şan-şöhrətə layiq uca adın var,
Ucal sən göylərə, gözəl Köçəri.
Azərbaycanıma hər vaxt gərəksən,
Nişanəsən xalqa əzəl, Köçəri.

Səbəbkarsan dostun dara düşəndə,
Arxa, dağ olursan hara düşəndə,

Sədan bizim bu diyara düşəndə,
Uzanıb adına yüz əl, Köçəri.

Kəlbəcər elləri fəxr edir sənə,
Xoş sədanla, xoş adınla, səsinlə,
Yaddaşda qalırsan xoş nəfəsinlə,
Bir mehman gələsən bizə, Köçəri.

Dağlar oğlu kimi dağ zirvəlisən,
Üç oğluna bağça-bağ zirvəlisən,
Ömrün gümrah keçsin, sağ, zirvəlisən,
Vətən də güvənir sizə, Köçəri.

Odur meyl etmişəm gözəl işinə,
Ruzan da tökülər hər vaxt başına,
Umudam dostuna, həm sirdaşına,
Cavab gəlsin sizdən bizə, Köçəri.

Oruc Göyçəli də sədanı bilib,
Allahın nur sözü ailənə gəlib,
Arzumla balalar üzünə gülüb,
Xudam nur çiləsin sizə, Köçəri.

Gəncə ş. 06.07.2001

MƏKTUBUM

(Dostum Hacı Zəkiyə)

Gəncədən yol alır, ay Hacı Zəki,
Atəşli salamlarla dolu məktubum.
Çatanda sinəndə çağlatsın sözü,
Bu Göyçə ətirli ulu məktubum.

Salam söylə, dostlarıma, bəli, sən,
O mahalın şirin-şəkər dilisən.
Sən mənim qəlbimdə cənab Əlisən,
Sevinclə qət etsin yolu məktubum.

Yadıma düşürsən Gəncədə hərdən,
Yazıram sevinclə, düşmürəm girdən.
Uzaq olur sərim dərddən, fikirdən,
Sənə şad söyləsin dili məktubum.

İşiq üzü gördü gözlədiyimiz,
Şad oldu, sevindi təmiz qəlbimiz.
Hər sözü dalğadı, özü bir dəniz,
Bu sözün, söhbətin gülü məktubum.

Dar yerdə qoymasın sizi yaradan,
Xəbər versin sizə qadiri-sübhan.
Çatdırsın sizlərə, olmasın yaman,
Orucun qanadı, qolu məktubum.

Gəncə ş. 03.03.2003

GÖZƏL DÜNYA

İnsanlar var – həzin-həzin səsi var,
İnsanlar var – bir-birinə bəhsi var.
İnsanlar var – quruca nəfəsi var,
Qoymayırsan bu dünyada yaşaya.

GÖZAL YURD YERİM

YAVAŞ-YAVAŞ

Püranlaşıb, dönürsən bir ahıla,
Düşür saçlarına dən yavaş-yavaş.
Sayılırsan ağsaqqallar içində,
Köklənir səsində bəm yavaş-yavaş.

Qocalıq üz qoyur ömür payına,
Payız gəlir gül ömrünün yayına.
İllər yarpaq salır hər il, ayına,
Yığılır könlünə qəm yavaş-yavaş.

Başının üstünü duman-çən alır,
Yaxşı əməllərin yaddaşda qalır.
Nəvə-nəticələr yadına salır,
Babatək qalırsan sən yavaş-yavaş.

Ürək qubarlanır, ağrılar artır,
Fikir ayağından geriyə dartır.
Mürgü tutur, könlün xəyala batır,
Uzaqlaşır səndən dəm yavaş-yavaş.

Fikir, xəyal yuva salır bətnində,
Küskünlük çoxalır təmiz qəlbində.
Heç bir tutar qalmır sənin əlində,
Artır gözdə duman-çən yavaş-yavaş.

Büdrəyir ayağın, tutmayır dizin,
Girdən düşür qolun, görməyir gözün.

Silinir hər yerdən, qalmayır izin,
Əzrayıl axtarır çəm yavaş-yavaş.

Oruc dünya sirtin hərdən dərk edir,
Bir yandan dolursa, bir yandan gedir,
Vətən, el unudur səni, tərək edir,
Köçürsən dünyadan sən yavaş-yavaş.

09.01.2001

KƏSƏNƏ KİMİ

Özün kömək eylə, Yaradan şahım,
Bədnəzər yolumu kəsənə kimi.
Kölgəni götürmə mənim üstümdən,
Üstümdən acı yel əsənə kimi.

Özün payımı ver öz dərgahından,
Kənar eylə şahım aman-ahından,
Döndərmə üzümü qibləgahımdan,
Bəxt, iqbalım məndən kəsənə kimi.

Dərd aparar, salar məni uçuruma,
Günah qoyanmazlar açan puçuruma,
Özün muraz atın məndən qaçırma,
Əzrayıl çəngəldən asana kimi.

Bəd nəzərdən uzaq eylə işləri,
Gözüylə basmasın qızgın şişləri,
Qanlara batmasın iti dişləri,
Ayağımı yana basana kimi.

Eyibli eyləmə sən son çağımı,
Nəzərində saxla qara-ağımı,
Bağışla etdiyim hər günahımı,
Dost, qohum qəbrimi qazana kimi.

Oruc düzgün seçib haqqın yolunu,
Çox görüb əllərdə boşu, dolunu,
Ölənəcən gödək etmə dilimi,
Əlimi nəfəsimdən üzənə kimi.

Gəncə ş. 08.06.2002

DEYƏN

(Bəxtim gətirməyəndə Tanrıdan gileyim)

Qismət vermir Tanrı mənə,
Bəxt, iqbalım yatıb deyən.
Sevindirmir sığın könlüm,
Məni çölə atıb deyən.

Yaradıbsan şahlar-şahım,
Səndən qeyri yox pənahım.
Qoyma qalxa göyə ahım,
Səbrim sona çatıb deyən.

Orucam, mən yalvarmışam,
Səhər, günorta, həm axşam,
Ağam eşitsə bil xoşam,
Məni ucuz tutub deyən.

Gəncə ş. 15.11.2003

***ELƏ-BELƏ,
BİR TƏHƏR***

(Qaçay Səmədoğlu)

A dostum, yaşayıram,
Elə-belə, bir təhər.
Yükümü daşıyıram,
Elə-belə, bir təhər.

Hər bir dərdə alışdım,
Qismətimlə barışdım,
Harda gəldi çalışdım,
Elə-belə, bir təhər.

Bu dünyada can yordum,
Gah yıxıldım, gah durdum,
Özümə ev də qurdum,
Elə-belə, bir təhər.

Bu dünyaya gəlmişəm,
Həyat nədir bilmişəm,
Hərdən olub gülmüşəm,
Elə-belə, bir təhər.

Ömür-günü əritdim,
Öz dənimi üyütdüm,
Balaları böyütdüm,
Elə-belə, bir təhər.

Ocaqtək qalanıram,
Bir yandan talanıram,

Pis-yaxşı dolanıram,
Elə-belə, bir təhər.

Dərd alıb, qəm satıram,
Boş yerə baş qatıram,
Altmış yaşa çatıram,
Elə-belə, bir təhər.

18.11.2008

A DOSTUM

(Oruc Göyçəli)

Gileylənmə qismətdən,
O qisməti verən var.
Qəlbini haqqan saxla,
Olmaz heç vaxt dünya dar.

İnsan ömrü bir saydı,
Keçən gün bil il, aydı.
Bu da haqdan bir paydı,
Dağ başına yağar qar.

Ömür-gün şirin keçə,
Ağı qaradan seçə.
Boyu haqq özü biçə,
Bil ki, haqq var, divan var.

Nə var deməyə sözü,
Haqq bilir əyri, düzü,
Açıq alın, ağ üzü,
Haqq nə verib, o da var.

Bu qismətə min şükür,
Bölüb verib tən, şükür.
Hələ dünya gen, şükür,
Bundan da betəri var.

Eləsi var göyərmiş,
Nə gülü var, nə dərmir.
Gül dərib yerə sərmir,
Bu payı da verə var.

Övlad dil yaraşığı,
Var lampası, işığı.
Kaş şirin bir qaşığı,
Tamlı ola, yeri var.

Düz yolu çaşmaq olmaz,
Qismətdən qaçmaq olmaz.
Yazını pozmaq olmaz,
Alın yazıları var.

Dünya belə yaranıb,
Haqdan tellər daranıb.
Payı verən özüdü,
Tutmaz laçın yeri sar.

Oruc sözü düz deyir,
Halal qismətdi, yeyir.
Haqq verəni düz sayır,
Ölçü-biçi bilən var.

Gəncə ş. 20.11.2008

MAT QALIB GEDƏR

(Ustadnamə)

Hər kəlmədə ustad sözü olarsa,
Kimsə ondan cavab tez alıb gedər.
Nadanın başına söz çatmayırsa,
Ustad məclisində mat qalib gedər.

Səhv, ya qələt sözü dosta yazma sən,
Dostun üçün heç vaxt quyu qazma sən.
Yersiz sözə çox uzadıb çatma sən,
Versən cavabını düz, alıb gedər.

Nadan sözü hədəfinə düz olmaz,
Danışıb, desə də yaddaşda qalmaz.
Bir gül açılmaqla heç də yaz olmaz.
Vaxt gələr saralıb, ya solub, gedər.

Kişi sözü sərrast olar sərində,
Adı batmaz nə dayazda, dərində.
Abır, həya qalmayırsa yerində,
Kəc sözdən başına nə dolub, gedər.

Hər kəs bilə gərək öz söz yerini,
Əyləşəndə seçə öz düz yerini.
Oruc, çoxu qanmaz öz naz yerini,
Hər sözün yerini bez bilib, gedər.

03.04.2001

GƏLMƏDİ

(Yaxın dostuma)

Zəhmət çəkdim bağ becərdim, gül əkdim,
Qismət oldu gülüm xara, gəlmədi.
Dilbilməzə səcdə qıldım, tər tökdüm,
Hədər oldu zülümkara, gəlmədi.

Məcnun idim, Leyli kimi yarına,
Həsərət kimi qucaqlaş, sarına.
Qayıl ola qeyrətinə, arına.
Yalvar-yapış etdim, kara gəlmədi.

Çox gözlədim, gözüm qaldı yollarda,
Bülbül kimi fəğan etdim kollarda.
Dedim olmayasan qeyluqallarda,
Nələr dedim o həmkara, gəlmədi.

Oruc evdə, çöldə cəfalar çəkir,
Ustad sözlə hər yerdə şadlıq əkir.
Nadanlara yol göstərir, diz çökür,
Səs eylədim sitəm-kara, gəlmədi.

Gəncə ş. 18.06.2005

GƏL

(Ürək dostuma)

Payızda, qışda da əcəb yerin var,
Könlündə dostuna söz olanda gəl.
Məhəbbət qəlbində aşib-daşanda,
Kədər-qəm ürəkdə az olanda gəl.

Yazda, yayda qızılgültək açılan,
Yanağına lələ kimi sancılan.
Könüllərdə qəm-kədərsiz biçilən,
Sinəm üstə köklü saz olanda gəl.

Mərmər sinən üstə bəslədiyən nar,
Bilirsən onlarda gözü olan var.
Saxla saf könlündə vəfa, etibar,
Könlün qışığı keçib, yaz olanda gəl.

Dağların nərgizli, lələli vaxtı,
Bağların bol barlı, bəhrəli vaxtı,
Ellərin arzusu, diləyi həxdı,
Göllərdə yaşılbaş qaz olanda gəl.

Oruc bəzək vursun kaman qaşlara,
Sığal çəksin qıvrım-qıvrım saçlara.
Təbib kimi məlhəm qoysun başlara,
Könlündə qəməzsiz naz olanda gəl.

18.07.2005

OLARMİ?

Məni qınayırlar danışanda mən,
Hər oxuyan “Molla Pənah” olarmı?
Yüyrüb, yortsan da bu zamanda sən,
Hər taqqır-tuqqurdan çuval dolarmı?

Ağıl, kamal, huş, dərrakə olmasa,
Danışanda hesab başa dolmasa,

Yaradanın sənə qismət qılmasa,
Quru yerdən insan barmaq yararmı?

Öyüd, nəsihəti götürənə ver,
Zəkaynan hər işi bitirənə ver,
Qisməti ağılınan gətirənə ver,
Hər qanmayan təbib dərman bilərmimi?

Nadan sözün çıxar hərəcayı adı,
Bal-qaymaq olmasa olarmı dadı?
Yovşan da yovşandı, nə olar zətı,
Yovşan gültək heç gör yadda qalarmı?

Oruc nadanlara dedikləri söz,
Əyri, eniş-yoxuş, göstərdiyi düz,
Di tökün ətəkdən o daşları siz,
Hər tikilən divar bina olarmı?

26.05.2000

AY HAYIF~HAYIF

Soldu sovet gülü, dağıldı dünya,
Qalmadı iz, naxış, ay hayıf-hayıf...
Məktəblər, klublar viranə qaldı,
Qalmadı bir baxış, ay hayıf-hayıf.

Ürəyim ağrıyır baxam bəzəyə,
Nəzər eyləməkçün köhnə, təzəyə,
Çətindi çıxmağa elə gəzməyə,
Kədərdən çatılır qaş, hayıf-hayıf.

Yol-izimiz çətin, ciblərimiz boş,
Hər yerdə ilişir qıçımıza daş,
Yaşılıq qırılır, ötüşür bayquş,
Daş üstə qalmayır daş, hayıf-hayıf.

Torpağımız miras mal tək qalıbdır,
Gözəl yerlər köşk, çayxana olubdur,
Elin dərdi canımızı alıbdır,
Qalmışıq hər işdən çaş, hayıf-hayıf.

Dərdimizi kim alacaq nəzərə,
Allah baxa bir gözucu bizlərə,
Orucun dərini çəkə üzlərə,
Bəlkə ömrü ola xoş, hayıf-hayıf.

28.05.2000

DURNALAR

Səssiz gəzin xain, xəbis görməsin,
Düşərsiniz əldən-ələ, durnalar.
Hava təmiz ola, yollarınız nur,
Gəzəsiniz əldən-ələ, durnalar.

Şahin-şonqar heç vaxt sizi görməyə,
Cərgənizi pozub əngəl verməyə,
Əyər-əskik arxanızca hürməyə,
Düşəsiniz dildən-dilə, durnalar.

Halınızı qaçqın-köçkün soruşa,
Qarşılaya, qucaqlaş, öpüşə,

Dərdlərini sizlə birgə bölüşə,
Qonasınız güldən-gülə, durnalar.

Biləsiniz qaçqın dərdi necədi,
Yaşayırlar, gündüzü də gecədi,
Öz yurdundan itkin düşmüş cüçədi,
Göz yaşları gilə-gilə, durnalar.

Sizə salam edər yorğun əliylə,
Uğurlar diləyər şirin diliylə,
Arxanızca baxar yorğun yolu ilə,
Göz yaşını silə-silə, durnalar.

Haraya getsəniz bizdən danışın,
Dözülməyən dərdimizdən danışın,
Qohumlar görməyən üzdən danışın,
Sökülürük ildən-ilə, durnalar.

Axı necə dözmək olar dərdlərə?
Çöllərdə qırılır, tökülür hərə,
Üz tutub deyəsən sözü kimlərə?
Oruc düşür seldən-selə, durnalar.

Gəncə ş. 06.05.2009

***QORXURAM MƏN ÖLƏM,
DƏRD YETİM QALA***

Vətənin nisgili çürüdür məni,
Millətin küskünü çürüdür məni.
Elimin pis günü çürüdür məni,
Qorxuram mən öləm, yurd yetim qala.

Qılınclar paslanıb işləmir yenə,
Mərdlərim düşməni şişləmir yenə.
Xainlər belimdə qurub məngənə,
Qorxuram mən öləm, mərd yetim qala.

Qalaq-qalaq dərd belimə yüklənib,
Elim, obam yoxuşlara diklənib.
Öldürməyə məni dərdim şəklənib,
“Qorxuram mən öləm, dərd yetim qala”.

Xalqa ətirli gül kim əkəcədi,
Düşmənin qəddini kim bükəcədi,
Bəs dərdin fikrini kim çəkəcədi,
“Qorxuram mən öləm, dərd yetim qala”.

İşlərin sonuna tamam mat qaldım,
Fikirdən, kədərdən saraldım, soldum.
Dərd dərdi çəkməkdən dərdəcər oldum,
“Qorxuram mən öləm, dərd yetim qala”.

Çətin günlər elə mənə şərikdi,
Millətim qaçqındı, perik-perikdi.
Dərd əyib belimi, kədər dirəkdi,
Qorxuram qırıla gird, yetim qala.

Dərd çəkənlər dərdi haraya qoysun,
İtkinin dərdini araya qoysun,
Orucun dərdini haraya qoysun,
“Qorxuram mən öləm, dərd yetim qala”.

Gəncə ş. 12.03.2009

DAĞLARIN

(Əsirlikdə qalan dağlarımın indiki vəziyyəti yadıma düşdü və bu şeiri yazdım.)

Nə müddətdi ömrü yağı əlində,
Ağlayır torpağı, daşı dağların.
Hər gün at oynadır düşmən belində,
Qurumur gözündə yaşı dağların.

Elləri yaylamır yaylaqlarında,
Körpələr oynamır oylaqlarında,
Gözəllər görünmür bulaqlarında,
Açılmır qabağı-qaşığı dağların.

Gözü yolda qalıb eli səsləyir,
Köksündə elinə güllər bəsləyir,
Sırrını elinə açmaq istəyir,
Göynəyir ürəynin başı dağların.

Ələsgər söz demir yenə dağlara,
Şır-şır bulaqlara, güllü çağlara,
Mən nə deyim belə aman-ahlara,
Odlanır qurusu, yaşı dağların.

Həsrət-həsrət baxır zirvədən bəri,
Könlü qəm yüklüdü, yoxdu Sərvəri,
Qəlbində yad edir keçmiş günləri,
Açılmır davadan başı dağların.

Bahar çağı gəlir, gülmür üzləri,
Cığırında yoxdur ceyran izləri,

Qəmgin edir halı indi bizləri,
Qara gəlir hər il işi dağların.

Oruc Göyçəli də naləli dağtək,
Dərd çəkir dağlarla bil ətək-ətək,
Gəl döz belə dərdə, həm zülmünü çək,
Gülmür üzü, gözü, qaşığı dağların.

Gəncə ş. 22.01.2009

XALQA MƏHƏBBƏTDİ İÇİNDƏKİLƏR

(Ustadnamə)

Yüküm zərdi, ləldi sözdən, nağıldan,
Səbirdi, möhnətdi içindəkilər.
Nizami hikmətli, Fizuli sözlü,
Böyük mərhəmətdi içindəkilər.

Çəkirəm bu yükü ömrüm boyu mən,
İçindəki şirin məzə-meydi şən.
Nağıl kimi söyləyəyəm istəsən,
Dərin bir hikmətdi içindəkilər.

İnam, etiqaddı danışan dili,
Vardır qızılgülü, darçını, hili,
Öyrənsən ömrünün açılan gülü,
Xalqa məhəbbətdi içindəkilər.

Oxuyub imana gələ bilələr,
Şirin danışalar, şirin gülələr,
Qəlbindəki ləkələri silələr,
Əlçatmaz şöhrətdi içindəkilər.

Oruc Göyçəliyəm, şirin diləm mən,
İstərəm hamını şirin biləm mən,
Arzuynan dövr edən şirin iləm mən,
Arzudu, diləkdi içindəkilər,
Xalqa məhəbbətədi içindəkilər.

KÖÇÜBDÜ YURDDAN

(Röyada)

Getdim yurdlarımı ziyarət etdim,
Analar anası köçübdü yurddan.
Çayına, gölünə bir nəzər etdim,
Yaşılbaş sonası köçübdü yurddan.

Gölləri boş qalıb ağlar gözüynən,
Sinəsi dağlıdır qəmli sözüynən.
Qəmli çalır Kərəm conqur sazıynan,
Əslisi-dünyası köçübdü yurddan.

Dağlar haray salır, eli səsləyir,
Bülbül fəğan edir, gülü səsləyir.
Ələsgər sonalı gölü səsləyir,
Atalar atası köçübdü yurddan.

Qoruqlar, çəmənlər xəzantək solub,
İgidlər görünmür, yeri boş qalıb.
Qaya, qovçunları dərd-kədər alıb,
Koroğlu, Nəbisi köçübdü yurddan.

Mal, qoyun görünmür yaylaq yerində,
Çadırları yoxdur həndəvərində,

Çalxanmır nəhrələr bir yurd yerində,
Cavanı, qocası köçübdü yurddan.

Ormanı, yaylağı düşmən əlində,
Dağlara dağ çəkir yağı dilində.
Bu fani dünyanın ahu-ünündə,
Babəki, Qoçusu köçübdü yurddan.

Gül-çiçəyi dərmir türfə gözəllər,
Basıbdı hər yanı yanmış xəzəllər.
Dağlarımız beləydimi əzəllər,
Elimin dahisi köçübdü yurddan.

Bənövşələr baş qaldırıb gülənmir,
Sahibsiz qalıbdı, dərdi bilinmir.
Düşmənin başına odlar ələnmir,
Qafuru, Həzisi köçübdü yurddan.

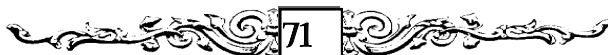
Oruc Göyçəli də Vətən nisgilli,
Ürəyinin başı çənli-çiskinli.
Gözü qan-yaş tökür bu başı küllü,
Elə bil dünyası köçübdü yurddan.

Gəncə ş. 07.06.2008

YATAN OĞLAN

(Xəstəxanada Şirin adlı bir qaçqın xəstəyə)

Güllər açıb səni çağırır,
Ey yataqda yatan oğlan.
Gün qızdırır çəmən, çölü,
İsti tərə batan oğlan.

Həsərət-həsərət baxma çölə,
Yaşılbaşlar gəlir gölə.
Yavaş-yavaş gəl naz ilə,
Ey köynəyi kətan oğlan.

Oruc müştəq yazı, yaya,
Gül-çiçəkli gözəl aya.
Dərdini çox salma saya,
Şirin-şirin ötən oğlan.

Gəncə ş. 2009

KƏMİ DƏ ŞİRİN

Ömrümüzdən bir-bir keçən günlərin,
Kədəri də şirin, dəmi də şirin.
Ömrümüzdən bir-bir keçən illərin,
Sevinci də şirin, qəmi də şirin.

Kimiyə acıdı, kimiyə şirin,
Kimiyə dayazdı, kimiyə dərin,
Özü qanadlanıb uçan günlərin,
Acısı da şirin, dəmi də şirin.

Bu dünya belədi qanan insana,
Bir-birinin halına yanan insana,
Kimlər qiymət verər yaman insana,
Şadlığı da şirin, kəmi də şirin.

Zamanda yaşayan ilan insana,
Zamandan payını alan insana,

Zamanın sazını çalan insana,
Zili də şirindi, bəmi də şirin.

Oruc çox düşünür fani dünyanı,
Dərdli də, dərdsiz də anır dünyanı,
Hamı başa düşür, sanır dünyanı,
Bolluğu da şirin, kəmi də şirin.

Gəncə ş. 28.05.2009

DEDİLƏR

Dünyadan tərək oldu ulu xaqanlar,
Dünya tərəzidən düşdü, – dedilər.
Cəmləşdirə bilmədilər hər şeyi,
Hər işlər sərhədi aşdı, – dedilər.

Haradan tapılar köhlən, nərk kişi,
Qaytara bizlərə gözəl keçmiş.
Götürə aradan bitməz təşvişi,
Qananlar dünyadan köçdü, – dedilər.

Varmı əyalətdə bircə baş bilən,
Qoymaya dağıla uçan, sökülən.
Bizi yaşadacaq köhnə tikilən,
Bu xəyal başlardan keçdi, – dedilər.

Getdikcə zamanın korlanır işi,
Geriyyə fırlanır çarxın gərdişi,
Zəhərə dönübdü xalqın bişmiş,
Tənəzzülə gedən işdi, – dedilər.

Aqillər düşündü haqqın işini,
Zamanla tarixin sərt gedişini,
Ellər yada saldı Oruc kişini,
O da xəyal idi, köçdü, – dedilər.

Gəncə ş. 27.06.2002

YAZIQDI

Könül sevir, can alanmır ləzzəti,
İndiki zamanda çoxu yazıqdı.
İmkani yox gözəl geyə, sallana,
Həvəslənə, acı-toxu yazıqdı.

Röyalarda görür kefi, ləzzəti,
Bozartma, kababı, quzunun əti,
Ac qarına görər işləri çətin,
Fikirli, kədərli, axı yazıqdı.

Oruc Göyçəli də dərd çəkir hər gün,
Külə-kömürünə qarışır ah-ün,
Ay Allah tez gələ gözlədiyim gün,
Millətin bu vaxtı çoxu yazıqdı.

SƏNİ

(Cəddimin sınağı)

Şahlar şahının quluyam,
Dar ayaqda sınar səni.
Cəddimə gəl şəkk eyləmə,
Al qanına bular məni.

Gecələr çəkdirər dara,
Vurar sənə min bir yara,
Çəkər səni haralara,
Külək kimi qıylar səni.

Qələmim əlif-lam yazır,
Hər yığvalı Xudam yozur,
Quyuları qazan qazır,
Dərin yerdə quylar səni.

Daşlar, qumlar kimi şeylər,
Qan qusdurar, bağrın teylər,
İşıqlı dünyadan eylər,
Zülmətlərə salar səni.

Orucun qəlbin haqq bilir,
Göz yaşını silən silir,
Söz-söhbətə haqqan gəlir,
El içində qınar səni.

08.09.1999

BU CEYRAN

*(Marşrutda gedəndə bir körpəni oxşaya-
oxşaya qucağına götürən ananın incə qa-
biliyyətli hərəkəti məni məcbur etdi
bu şeiri yazmağa.)*

Maral baxışlıdı, ceyran gözlüdü,
Şirin söhbətlidi, şirin gözlüdü.
Camalı mələkdi, nurlu üzlüdü,
Anaların anasıdı bu ceyran.

Uca qamətlidi, incə əndamlı,
Haqq gözəl veribdi ləbləri ballı,
Sifəti ay kimi, yanağı xallı,
Anaların anasıdı bu ceyran.

Yaradan çəkibdi kaman qaşını,
Qıvrım saçlarıyla sərrast başını,
Təyin edənmədim onun yaşını,
Anaların anasıdı bu ceyran.

Məni sevindirdi incə rəftarı,
Könlümdə gül açdı onun baharı,
Allah çox görməsin bu vəfadarı,
Anaların anasıdı bu ceyran.

Oruc ləzzət alır nəcib işlərdən,
İncə hərəkətlərdən, düz gedişlərdən,
Xaliq uzaq etsin pis vərdişlərdən,
Anaların anasıdı bu ceyran,
Sonaların sonasıdı bu ceyran.

Gəncə ş. 10.01.2009

BAŞINA DOLANIM

O gözəl sözlərin xoşuma gəldi,
İnsanam, insan başına dolanım.
Poeziya insanda ətirli güldür,
Can deyim mən, can başına dolanım.

Bütün zəhmətlərə hər vaxt hazırım,
Qəlbimlə mən dostluqları yazıram,
Namərdlərin izlərini pozuram,
İnsantək, insan başına dolanım.

Mən ellər gəzmişəm təmiz adımnan,
Saf vicdanım ilə, əsl zatımnan,
Tanıyıblar çox vaxt söz barıtımnan,
İnsantək, insan başına dolanım.

Mən görmüşəm dostluğun hər üzünü,
Yoxlamışam astarını, üzünü,
Sənə qurban deyim pisin yüzünü,
İnsantək, insan başına dolanım.

Bilmirsən kimlərdir mənim pənahım,
Ağam qismət verib, yoxdur tamahım,
Mən qocayam, bəlkə çoxdu günahım,
Sən dayan, qoy mən başına dolanım.

Heç də fikirləşmə mən az bilirəm,
Dostların qəlbindən kini silirəm,
Hər zaman üzlərə gülər gəlirəm,
İnsanam, insan başına dolanım.

Oruc naşı deyil ustad sözündə,
Faxrəddin, düşün sən özün-özündə,
Sanballı yeri var hər bir izində,
Axtarır, insan başına dolanım.

Gəncə ş. 24.06.2004

***DUSTAQ ETDİ
FƏLƏK MƏNİ***

Xəstəlik saldı canıma,
Dustaq etdi fələk məni.
Zəhər qatdı saf qanıma,
Yıxdı, diddi, fələk məni.

Ağrıydım, yüngülləşdim,
Gəzənmədim geri düşdüm,
Zəiflədim, lap büzüsdüm,
Yıxdı yerə külək məni.

Qalmadı taqət canımda,
Qurtardı zülal qanımda,
Çürüdü saf vicdanım da,
Etdi candan həlak məni.

Gəzmək üçün darıxıram,
Sutək cığıra axıram,
Ancaq gözümlə baxıram,
Qoymur olam tülək məni.

Oruc sevinirdi hərdən,
Sərrast tərپənərdi yerdən,
Dizi düşüb tamam girdən,
Qoymur olam gərək məni.

Gəncə ş. 16.06.2006

**DOST GÖZÜNƏ
BAXAR GEDƏR**

“Dünya bir pəncərədir,
Hər gələn baxar gedər”.
Əməliylə, düz işiylə,
İrəliyə çıxar gedər.

Səxasıynan ad qazanar,
Xalqı üçün hər vaxt yanar,
Elin işində dayanar,
Ürəkləri yaxar gedər.

Köhlənlər boynuna yatar,
Özünə layiq yer tutar,
Xainin gözünə batar,
Şimşək kimi çaxar gedər.

Şər işlərə ayaq qoymaz,
Təmiz söhbətlərdən doymaz,
Fitnəyə, fəsada uymaz,
Xainləri yıxar gedər.

Millətinə şad iş görər,
Sınıq könülləri hörər,
Hər bir ağır işə girər,
Dost gözünə baxar gedər.

Oruc sevinər şad işə,
Hər kəsin könlünə düşə,
El içində kamilləşə,
İlqara düz çıxar gedər.

Gəncə ş. 08.03.2009

**BU YAZINI FƏLƏK
BELƏ YAZIBDI**

(Ürək xəstəxanasında xəstə yatarkən)

Biz gələndə qış keçmişdi, yazıydı,
Göllər dolu ördək idi, qazıydı,
İnsanları yaxşı, şirin, sazıydı,
Ad olur ki, hava bizi pozubdu,
Bu yazını fələk belə yazıbdı.

Gileylənib hərdən çaşırıq yolu,
Haqqın quruluşudu, qalmayır dolu,
Bütün köçüb gedib, qalmayıb ulu,
Deyirik ki, hava bizi pozubdu,
Bu yazını fələk belə yazıbdı.

Buludlar çəkilib, ay-ulduz bəzək,
Duman-çən çəkilib, indi gəl gəzək,
Bu gözəl açılmış güllərdən üzək,
Deməsinlər hava bizi pozubdu,
Bu yazını Xudam belə yazıbdı.

Yazı keçib artıq indi yay olub,
Doqquzu May qələbəli ay olub,
Ömür keçir, hər bir ili say olub,
Deyirlər ki, bu havanın nazıdı,
Vallah elə fələk yazan yazıdı.

Haqq yerisə fələk etməz nazını,
Pozanmazlar Allah yazan yazını,

Qəbul edər keçəlini, dazını,
Soruşsalar kimlər bundan narazıdı,
Vallah elə xaliq yazan yazıdı.

Oruc çox düşünür haqqın işini,
Yıxanmazlar mərd dayanan kişini,
Sərrast yığar başa ağıl-huşunu,
Vallah elə fələk yazan yazıdı,
Belə işə Haqqın özü razıdı.

Gəncə ş. 09.05.2006

BİLMİRƏM FƏLƏKMİ QARĞADI MƏNƏ

(Həyatımdan gileyim)

Nə əlim doymadı, nə ağızım, gözüm,
Nə dilim bal oldu, nə də ki, sözüm,
Zülümənən yaşadım, gülmədi üzüm,
Bilmirəm fələkmi qarğadı mənə.

Can deyirəm, çor alıram cavabı,
Xeyir iş görürəm, yoxdu savabı,
Zəif canım ona gətirmir tabı,
Bilmirəm fələkmi qarğadı mənə.

Kədər, fikir çürüdübdü canımı,
Zəli kimi sorub canda qanımı,
Çarıq-çürük edib saf vicdanımı,
Bilmirəm fələkmi qarğadı mənə.

Hamıya xoş olub arzum, diləyim,
Gözümü bağlayıb özcə küləyim,
Kül olub başıma, itib əməyim,
Bilmirəm fələkmi qarğadı mənə.

Giley-güzar vallah bir belə olmaz,
Ax-vay ilə belə yaşamaq olmaz,
Nə üçün Yaradan yaxşı bəxt qılmaz?
Ay Oruc, bəs kimlər qarğadı sənə?

Gəncə ş. 14.05.2006

GÖYÇƏLİ

Haqq veribdi göyçəliyə qisməti,
Həqiqəti yazanlardı göyçəli.
Ulu dahilərdi sözü, söhbəti,
Həqiqətdi, Ozanlardı göyçəli.

Ustadları çoxdu mahalda, eldə,
Ustadnamələri gəzir hər dildə,
Sözləri də ətirlidir hər güldən,
Ələsgərdir, həm Ozandı göyçəli.

Oruc uluların iziylə gedir,
Ustad kəlamilə daim fəxr edir,
Kamalsıza kamal dərsi öyrədir,
Gördüyünü düz yazandı göyçəli.

Gəncə ş. 11.05.1999

DÜNYADI

Giley eyləyirik fani dünyadan,
Çoxlarını yola salan dünyadı.
Hər cür fırlıqla aparır səni, –
Özü-öz yerində qalan dünyadı.

Şahı da aparır, qulu, gədəni,
Fərq eyləmir ona geyim, kəfəni,
Murazı gözündə gəlib-gedəni, –
Öldürüb, könlünü alan dünyadı.

Oruc çox dərd çəkir qələm əlində,
Fələk öz kefində, öz əməlində...
Hamını aparır bir-bir yerində,
İllərnən boşalıb-dolan dünyadı.

Gəncə ş. 16.10.2010

PAKLIĞI ÇOXDU

Çox fikir vermişəm dünya işinə,
Yaxşıya yer yoxdu, pislərə çoxdu.
Yaxşılar çox keçib pisin dışına,
Yaxşının düz sözü pislərə oxdu.

Yaxşı söz əyilər, sınımaz, siz bilin,
Pis sözü ürəkdən çıxardın, silin,
Yaxşının sözünə gülürüz gəlin,
Yaxşının sözləri varlıdı, toxdu.

Yamanlar bilməsin güc əyridədi,
İnanma, fırlıqla bəzəyridədi,

Anla ki, gecikmək, kəc əyridədi,
Yaxşının məhəbbət sıxlığı çoxdu.

Pislər bəd danışar, yerini bilməz,
Qəlbindən pis sözü, kinini silməz,
Əlindən heç zaman yaxşılıq gəlməz,
Pislərin sözünün paklığı yoxdu.

Oruc çox ölçübdü kəm-kəsirləri,
Çox yerdə söndürüb coşan hirsləri,
Qiymətləndirib o, yaxşı-pisləri,
Yaxşının sözünün paklığı çoxdu.

Gəncə ş. 23.10.2010

YAŞADIR MƏNİ

Yetmiş beş yay gördüm, yetmiş beş də yaz,
Yetmiş beş qış gördüm, yetmiş beş payız.
Yaradan veribdi ömrümü bəyaz,
Çox şükür, İlahi yaşadır məni.

Yaradan Allahdı, şöhrətim, şanı,ım,
Yetmiş beş yaşım da durudu qanı,ım.
Ellərə yayılan kiçik ad-sanı,ım,
Çox şükür, İlahi yaşadır məni.

Üzümə nur salır, gözümə işıq,
Sözümü cəmləyir, salmır dolaşığı.
İnsanlara olur sözüm yaraşığı,
Çox şükür, İlahi yaşadır məni.

Vəhy gəlir Tanrımdan, düzəlir kəlam,
Şirin söz yaranır, əvvəli salam.
Nitqimdə canlanır bu dünya, aləm,
Çox şükür, İlahi yaşadır məni.

Nəfs toxluğudu, ömrümə qiymət,
Açgözlüyüm yoxdu, etməyəm qələt.
Ömrümə pay verib o ulu xilqət,
Çox şükür, İlahi yaşadır məni.

Orucam, haqq verib ömür payımı,
Saxlayar nəzərdə haqqı-sayımı.
Özü yaraşdırır hər il, ayımı,
Çox şükür, İlahi yaşadır məni.

05.01.2011

GÖRƏN

Tərəzidən düşüb dünya gərdişi,
Nə zaman bu işlər düzələr görün?!
Aqillər, kamillər fikirdən çaşıb,
Nə zaman süzgəcdən süzülər görün?!

Ay Allah nə yaman dağıldı dünya,
Kimilər fitnə qoydu, yıxıldı dünya,
Hər yanda deyirlər paxıldı dünya,
Nə zaman bu dünya düzələr görün?!

Dərd-kədər millətin üstünü alıb,
Yoxsulun canına vəlvələ salıb,

Deyirlər gərdeşin çarxı fırlanıb,
Yerindən nə zaman üzülər görən?!

Arzular səhv düşür ilbəlindən,
Paxıllar əl çəkmir fitnə-felindən,
Bir nalə çəkərəm ahı dərindən,
Xudam yada salar, təzələr, görən?!

Oruc bu dərdləri gah süzür, seçir,
Gahdan kədərlənir, hər işdən keçir,
Ömür sona çatır, dünyadan köçür,
Nə vaxt sona çatar qəzalar görən?!

19.07.1999

ƏBƏDİ QALIR

Haralısan sözün kənara qoyun,
O söz aralığa seçkilik salır.
Dostluğun amalı salam, kələmdı,
Yaxşı söz yaddaşda əbədi qalır.

Xoş xəyal, xoş amal eldə görünə,
Nuranəlik gələ xalqın sərinə,
Yaman söz hamını salır dərinə,
Peşmanlıq, xəcillik canları alır.

Orucun qəlbini bu dərdlər oyur,
Seçkilik milləti pis günə qoyur,
Bəzən bir-birin dərisesin soyur,
Elə bil düşməntək qanları alır.

Bakı ş. 27.03.2000

DEDİLƏR

Allah ürəyimdə, Kəbə dilimdə,
Hara getdim, yoxdu cavab dedilər.
Rəhimli əl azdı oba, elimdə,
Əl açanlar çoxdu, cavab dedilər.

Çox fikir, xəyallar ötdü başımdan,
Dünya kino kimi keçdi qarşımdan,
Çox cəhli eylədim qoca yaşımdan,
Fələk də kəc baxdı, cavab dedilər.

Oruc ümidini kimə bağlasın,
Car çəkibən sinəsini dağlasın,
Hönkür-hönkür qara bəxtin ağlasın,
Allahdan pay yoxdu, cavab dedilər,
Göy gurladı, şimşək çaxdı dedilər.

14.01.2000

DİVAN VAR

Qocalar övladdan çox gileyləndi,
Dedim, tələsməyin, haqq var, divan var.
Uzaq gedənməzlər ata, anadan,
Adi gözlə görünməyən ünvan var.

Haqq-ədalət olub Adəmdən bilin,
Kinli dayanmayın, inama gəlin.
Qəliz övladların üzünə gülün,
Bitməyən işlərdə bil ki, güman var.

Oruc haqqın işinə qarışsa da,
Xaliq, məxluq işində çalışsa da,
Ata, övlad payında yarışsa da,
Bu işdə bir haqq deyilən inam var.

Bakı ş. 30.03.2000

SEÇƏNMƏMİŞƏM

Dünyanı görməyim çox gödək olub,
Fırladığı feldən seçənməmişəm.
Qəlbimlə ölçmüşəm qırağı, dostu,
Kamil sınağından keçənməmişəm.

Zaman qədirbilməz əlində qalıb,
İnam, ədaləti çöllərə salıb,
Düzgün insanlara qara bəxt qılıb,
Mən düzü əyridən seçənməmişəm.

Allahın öz yeri təkdi qəlbimdə,
Məhəmməd kəlamı həkdi qəlbimdə,
Orucam, öz adım bərkdi qəlbimdə,
Dünyanın işini seçənməmişəm.

Bakı ş. 07.04.2000

GƏLİN USTADLARI YAD EYLƏYƏK BİZ

Ay ellər, sinəmi açıram yenə,
Gəlin ustadları yad eyləyək biz.

Kamil kəlam ilə, nəsihət ilə,
Onlarla döyünür bizim qəlbimiz.

Ağılla, kamalla, sanballı işlə,
Gözəl hərəkətlə, dərin gedişlə.
Qəlbimizə həkk olunub sevinclə,
Qoyub getdikləri bu tarixi iz.

Oruc ustadlardan çox narahatdı,
Ustad kəlamlardan aləm yaratdı.
Qoyub getdikləri böyük bir addı,
Onla parlayacaq gələcəyimiz.

04.05.2000

DAŞA BİLMİRƏM

Ümmanam, dəryayam, Arazam, Kürəm,
Hərdən dalğalanıb daşa bilmirəm.
Elimin taleyi əyibdi məni –
Kükürəyə bilmirəm, coşa bilmirəm.

Keçibdi üstümdən bahar da, qışda da,
Fələk yandırıldı quru da, yaş da.
Mənə də kəm baxıb elə bu yaşda,
Dözənmirəm dərdə, qoşa bilmirəm.

Görünürəm birdən qarlı qış kimi,
Qaçqına baxıram yurddan çaş kimi,
Vallah vuruşaram vəhşi qoç kimi,
Duraram düşməyə qarşı, bilmirəm.

Orucun dərddi Vətən, el dərdi,
Fələkmi bu dərddi bizə göndərdi,
Kədərini hamısı eldə kökləndi,
Çəkənmirəm dərddi qoşa, bilmirəm.

13.06.2000

KİMİ DOYMAYIR

İnsan bir güldür ki, açır dünyada,
Əməlilə şəfəq saçır dünyaya,
Ömür-gün tələsir, qaçır dünyadan –
Kimi bir iz qoyur, kimi qoymayır.

Təbiət əzəldən qurulub belə,
Kimisi xoşbəxtlik gətirir elə,
Kimi öz ömrünü küt verir yelə,
Kimi doyur dünyadan, kimi doymayır.

Oruc da görübdü dünyanı, yolu,
Zaman şıltaqlığı, düz-əyri dolu.
Kim bilir necədi dünyanın sonu,
Fələk sayır onu, kimi saymayır.

19.06.2000

YOLDA QALIBDI

Hayıf cavanlığım getdi əlimdən,
Qocalıq üstümə ayaq alıbdı.
Yüklənib belimə dinazlı sözlər,
Qəddim ağır yüküm altda qalıbdı.

Dizim dözmür daha ağır yüklərə,
Gözüm yaxşı seçmir baxsam min kərə,
Yaxşı görənmirəm uzaq dağ-dərə,
Bu çətinlik məni haldan salıbdı.

Hələ bundan ağır dərdim də vardı,
Huşum gətirməyir, qulağım kardı,
Fikirdən başıma gen dünya dardı,
Zaman məni əqrəb kimi çalıbdı.

Oruc heyfsilənir son çağlarına,
Ünü yetmir Vətənin dağlarına,
Həsret qalıb elinin bağlarına,
Gözüm uzaq-uzaq yolda qalıbdı,
Dünya məni gör nə günə salıbdı.

22.06.2000

ZÜLMÜN KÖLGƏSİNDƏ YATIRAM, ALLAH

(Zəmanədən Allaha gileyim)

Azalmaı dərđim yüngülləşəm mən,
Çirkablı sulara batıram, Allah.
Çox dolandıım tapam dərđimə əlac,
Zülmün kölgəsində yatıram, Allah.

Cin-şeytanlar çəkir yuxuda dara,
Zaman vurur bu canıma min yara.
Yalvardım imamlar gəlmədi kara,
Gecələr yuxumu qatıram, Allah.

Bilmirəm oxşadım kimə özümü,
Zaman bağlayıbdı iki gözümü.
Millətin dərdidi qırıb dizimi,
Özümü odlara atıram, Allah.

Oruc niyə düşüb belə dərdlərə,
Ona baş əyirdi gözəl mənzərə.
Dərd əyibdi, qalıb yaman günlərə,
Ömrümün mətahın satıram, Allah.

Bakı ş. 01.07.2000

ANA SAĞLIĞINA EHTİYACIM VAR

Könlüm qubarlanır qoca çağında,
Ana, sağlığına ehtiyacım var.
Hər nələr əksəm də könül bağında,
Ana nağılına ehtiyacım var.

Qəlbim kövrəkləşir yaşım ötdükcə,
Dəyişir fikrim geri getdikcə,
Nələr düşünürəm güllər əkdikcə,
Ana baxarına ehtiyacım var.

Dünyanı görsəm də gözüm dolusu,
Ürəyim olsa da sözüm dolusu,
Təbiətim olsa izim dolusu,
Ana axarına ehtiyacım var.

Orucam, dünyanı dərk etdim, qandım,
Anamı Vətənlə birlikdə andım,

Ana laylasını müqəddəs sandım,
Ana laylasına ehtiyacım var.

08.10.2002

DİLQƏMİ ÇAL

Dərdin alım, Dilqəmi çal,
Yandı bağırim, külə döndü.
Ruhanilə könlümü al,
Göz yaşlarım selə döndü.

Ömür gödək, illər uzun,
İtib tamı çörək-duzun,
Çəkənmirik elin nazın,
Ömür lilli gölə döndü.

Zaman bizə dağlar çəkir,
Başımızda turplar əkir,
Gözlərimiz qan-yaş tökür,
Arzu uzun ilə döndü.

Kərəmi çal yana-yana,
Yandı bağırim, döndü qana,
Ahım çıxdı asimana,
Ömrüm solmuş gülə döndü.

Eşidilmir cəngi səsi,
Qəhrəmanı, zənguləsi,
Dilqəminin həzin səsi,
Yandı bağırim külə döndü.

Misri dinib könlüm almır,
Tar-kamanım zildə qalmır,
Qara zurna yada salmır,
Yandı bağrım, külə döndü.

Orucun dərdi çoxalıb,
Kədərdən qəlbi yuxalıb,
Bəxti taxtından yıxılıb,
Qəddi əyri belə döndü.

06.02.2005

DƏYİŞMƏZ ALLAH

Tərəziyə daşı düz qoyur fələk,
Paxılın gözünə duz qoyur fələk,
Pislərin üzünə söz qoyur fələk,
Haqqı nahaqqıynan dəyişməz Allah.

Düzün düz yeri var, əyilməz inan,
Əyrinin yerini düzəltməz zaman,
Paxıla çəkdirir elə dad aman,
Haqqı nahaqqıynan dəyişməz Allah.

Quyunu qazanlar özü düz bilir,
Allah verməz ona açıq göz, bilir.
Özü düşəcəkdə, onu iz bilir,
Haqqı nahaqqıynan dəyişməz Allah.

Oruc düzgün bilir, haqqın yolunu,
Çoxunda görübdü boşu, dolunu,

Paxıllar itirib eli, ulunu,
Haqqı nahaqqıynan dəyişməz Allah.

13.02.2010

QƏMDƏN YAZIRAM

Sevincdən, fərəhdən yaza bilmirəm,
Kədərdən yazıram, qəmdən yazıram.
Ürəyim açılmır, üzüm də gülmür,
Çəkdiyim zülümdən, çəmdən yazıram.

Gözüm çox şey görür, dözə bilmirəm,
Bəd işin başını əzə bilmirəm,
Zaman süzgəcindən süzə bilmirəm,
Təsir elədiyi cəmdən yazıram.

Allah zülm eləyir, hələ qanmırlar,
Təbiət nə çəkir hələ anmırlar,
Görk eyləyir, hələ onu sanmırlar,
Onlar gördükləri dəmdən yazıram.

Oruc Göyçəliyəm, haqq tərəfdarı,
Bilin hər bir işin sağ tərəfdarı,
Məsləhət yerinin haqqı-rəftarı,
Əyri çəkənlərdən, kəmdən yazıram.

21.09.2009

**MİLLƏTLƏR BİRLƏŞƏ,
BİR OLA BİLƏ**

Dünya halallaşa, dünya birləşə,
Dost-dostunu görə, qohum-qohumu.
Sərhədlər açıla, ellər görüşə,
El yaylağa çıxa, sevinə, gülə.

Dağılmış yerlərdə təzə gül aç,
Bütün dünya gülə, günəş nur saça.
Dərd-kədər insandan uzağa qaça,
Mehribanlıq ola, rüzgar düzələ.

Ellərim şadlana, sevinə, gülə,
Gül gülə qovuşa, bülbül bülbülə.
Hamı şirin ola, dostlaşa bilə,
Millətlər birləşə, bir ola bilə.

Oruc da sevinər, şadlanar qəlbi,
Gözəl nəğmə qoşar, həm coşar təbi.
Xalqına çatdırar məram, mətləbi,
Millətlər bir ola, sevinə, gülə.

GÖY-GÖL

Dağların qoynunda bəzəkli sona,
Şairlər ilməsi, xanası Göy-göl.
Yazarlarım səndən ilham alırlar,
Uca dağlarımın sonası Göy-göl.
Elimin yamyaşıl xalısı Göy-göl.

Qız-gəlin yığnaqlı baharda, yayda,
Elin gözəlisən hər inci sayda.
Başın yığnaqlıdı hər ildə, ayda,
Xalqımın açılmış lalası Göy-göl,
Dağların bir körpə balası Göy-göl.

Oruc ilham alır baxanda sənə,
Nəfəsin bağlıdı el nəfəsinə,
Hər fəsil çatırsan elin səsinə,
Elimin, obamın xalısı Göy-göl,
Dağların sevimli balası Göy-göl.

Gəncə ş. 15.05.2007

ŞİRİN OLSUN

Başına dolanım, ay usta Fazil,
Hə cavabın de, qoy iş şirin olsun.
Haqqın tərəfindən iş olsun nazil,
Yaraşsın işimiz şipşirin olsun.

Mən qədəm qoymuşam xeyir işlərə,
Yaraşmışam stola, biş-düşlərə.
Qarışmışam sayılan kişilərə,
Danışaq, işimiz qoy şirin olsun.

İki cavan bir-birinə yaraşır,
Ata-ana işlərinə qarışır.
Taleləri, ulduzları sayrışır,
Xeyir-dua eylə, qoy şirin olsun.

Məzəmmətlə minnət el adətidi,
Deməklə danışmaq dil adətidi.
Övlada hə demək el adətidi,
Hə sözünü de, qoy çay şirin olsun.

Qohum-qonşu sayıb seçir insanı,
Adətdir deyirlər zatını tanı.
İtirməsə yedikləri bir nanı,
Bir-birin düz bil, say, di şirin olsun.

Oruc elçilikdə olmayıb naşı,
Sərrast danışıldı, düz olub başı.
Bu qohumluq çox yollara uzlaşdı,
Razılıq işlərin şad, şirin olsun.

Gəncə ş. 07.09.2000

GET HAQQIN YOLUNDA İBADƏT EYLƏ

Hər alçaq adama baş əyincə sən,
Get Haqqın yolunda ibadət eylə.
Kişisən, nəfsini cilovla, saxla,
Səbrini özünə dəyanət eylə.

Kişi düşər dara, çıxar dar yerdən,
Zəhmətlə qazanar varı hər yerdən.
Allah işıq salar sənə bir yerdən,
Yaradan yoluna sən biyət eylə.

Haqqın ətəyindən bərk tut, buraxma,
Çirkəbli sulartək hər yana axma.

Kişi olan yerdə özündən çıxma,
Sübhün namazında sən niyyət eylə.

Haqq yaradıb çatar özü köməyə,
Qoymaz səni alçağa baş əyməyə.
Zəfər toxunmağa bir əl dəyməyə,
Gözünü tox saxla, ədalət eylə.

Yaradanı bilir Oruc haqnandı,
İmkanı o verir, dəqiq vaxtnandı,
Qismət özü versə tacı taxtnandı,
Ziyarətgahında ibadət eylə,
Ziyarətgahlarını ziyarət eylə.

Gəncə ş. 18.02.2011

ZƏMANƏNİN GÜNAHIDI BU

Atalar övladdan gileylənəndə,
Dedim, – zəmanənin günahıdı bu.
Övladdan yarıyan ata-anaya,
Dedim ki, Xudanın pənahıdı bu.

Allah özü verir sizə qisməti,
Abırı, həyanı, qeyrət, isməti,
Qarşınıza çıxan bu müsibəti,
Haqqın möcüzəsi, kin atıdı bu.

Oruc Göyçəli də nəsihət edir,
Ölənlər dünyadan əliboş gedir,

Evə nə şər gətir, nə haram gətir,
Xilqətin etdiyi günahıdı bu.

Gəncə ş. 19.02.2011

ŞİRİN YAŞA

Şirin yaşa, şirin dolan, şirin gəz,
Sazın heç çalmasın qəm havasını.
Bahar çiçəyitək olasan bəyaz,
Gözlərin görməsin nəm havasını.

El içində hər vaxt ucalsın başın,
Sənlə fəxr eyləsin qohum, qardaşın,
Pislərin başına düşsün hey daşın,
Geyməyəsen heç vaxt qəm libasını.

Yaradan payını şirindən versin,
Haqq özü qeyrətlə köməyə gəlsin,
Çəkdiyin zəhmətin üzünə gülsün,
Pərişan etməsin dil yuvasını.

Oruc istər hər an şadlıq görünsün,
Dostlarımin uçmuş qəlbi hörülsün,
Hamımıza şad xəbərlər verilsin,
Pərişan görməyək gül yuvasını.

Gəncə ş. 23.02.2011

QONŞU

Evin dörd üzü var, dördü də qonşu,
Səsinə, ününə gələndi qonşu.

Ağlasan ağlayar, sevincən gülər,
Sevincini sənə böləndi qonşu.

Ana-bacın hardan gələne kimi,
Qardaşın eşidib, bilənə kimi,
Qohumun uzaqdan gələne kimi,
Köməyinə tezcə gələndi qonşu.

Qonşuluq müqəddəs, uğurlu yoldu,
Dörd yana uzana, xeyirli qoldu,
Qonşu ana, bacı, həm sağ, soldu,
Hər zaman sənənlə güləndi qonşu.

Hər yanda qonşuluq sorgusu olur,
Yaxşı-yaman sözlər qəlblərə dolur,
Orucun şən sözü yaddaşda qalır,
Qonşu əhvalını biləndi qonşu.

Gəncə ş. 2010

ZİYARƏTƏ GƏDƏNLƏRİM

Ziyarətə gedənlərim,
Ərzi halım çatdırın siz.
Məni qəmgin edənlərim,
Ərzi halım çatdırın siz.

Deyin darda qalanım var,
Zəliləkdə yananım var,
Sizi hər vaxt ananım var,
Ərzi halım çatdırın siz.

Yollar uzaq, əlim çatmır,
Kədər, fikir məni atmır,
Gecələri gözümlə yatmır,
Ərzi halım çatdırın siz.

Dərdim çoxdu, şələ-şələ,
Çoxunu yazmıram hələ,
Fələk mənə qurur tələ,
Ərzi halım çatdırın siz.

Oruc yazıq düşüb dərdə,
Kürəyi qalıbdı yerdə,
Tab gətirmir belə sər də,
Ərzi halım çatdırın siz.

Gəncə ş. 17.03.2011

SÖZLƏRİM QALIR

Zəlili müstərəm, söz sənətim var,
El sənətkarıyam, yüz sənətim var.
Dülgərəm, bənnayam öz sənətim var,
Tarixdə yaşayan izlərim qalır.

Yazıram insana öyüd, nəsihət,
Qalsa qulağında budu vəsiyyə.ət.
Şirin dil yaşasın, həm xoş xasiyyə.ət,
Hikmətli yaşayan sözlərim qalır.

Zəhmətkeş yaradıb yaradan məni,
Zəhmətlə bəxş edib gülü, çiçəyi.

Özü qismət verib, yaşadıb məni,
Tarixdə yaşayan izlərim qalır.

Gəncə ş. 2010

***KİM OLARAM MƏN,
EY MƏNİ YARADAN
ALLAH***

(Əziz və mehriban anama)

Aşkar eylə könlümdəki paklığı,
Anamdan öteri şam olaram mən.
Nəfəsindən ayrı yaşayanmaram,
Yanaram, əriyib mum olaram mən.

Ana hərarəti üzülsə məndən,
Olaram pərişan küsərsə məndən,
Ana məhəbbəti kəsilsə məndən,
Yaşaya bilsəm də, kim olaram mən?

Orucu haqq aşiqi doğub anası,
Ona heç vaxt dəyməz elin tənəsi,
Kəc olarsa sözlərimin mənası,
Ayaq altda torpaq, qum olaram mən.

Gəncə ş. 28.10.1996

***BU DÜNYAYA
GƏLƏNLƏR***

Dedim könül, havalanma, dalda gəz,
Əvvəli gör, tamahlanma, dalda gəz.

Xeyir-şəri Süleyman, Salsalda gəz,
Gör qalıbmı bu dünyaya gələnlər?

Gül kimi açılıb əvvəla insan,
Vaxtsız solub, köçüb gedib növcavan.
Hərdən yaraşdırıb vaxtı Savalan,
O da köçüb, bu dünyaya gələndən.

Dolan-gəz, gör yarasız bir kimin var,
Görə bilərsənmi hər yeri hamar?..
Oruc köçər, ondan bircə iz qalar,
Gəzmə, köçüb bu dünyaya gələnlər.

DÖZMƏYİM NEYNİM?

Yaradan yaradıb cəfakeş məni,
Dözürəm əzaba, dözməyim neynim?
İmkan verib mənə gəzməyə hələ,
Gəzirəm hələlik, gəzməyim neynim?

Haqqın qərarıdı, tabeyəm ona,
Ömrüm çatanacan biləsiz sona,
Allah verən ömrü mən qana-qana,
Bezirəm əlindən, bezməyim neynim?

Bəxtim ayaqlaşmır mənimlə birgə,
Xudam dərgahından pay verə bircə.
Zülümlər çəkməyəm ömrümlə birgə,
Dözürəm payıma, dözməyim neynim?

Orucam, taleyim belə yazılıb,
Bəxt, iqbalım qara günə yazılıb,
Yaxşı yerdən payım yaman pozulub,
Dözürəm yazıya, dözməyim neynim?

Gəncə ş. 2010

ÜRƏKNƏN EYLƏ

Çörək qoyma, hörmət etmə dostuna,
Edəndə hörməti ürəkdən eylə.
Ona şirin danış, gülürüz ol sən,
Hər sözü arzuyla, diləklə eylə.

Sual-cavabının sonunu gözlə,
Cavabı dərk eylə, dərindən izlə.
Məsləhəti eşit, qulaqla, gözlə,
Nə eyləsən dosta ürəknən eylə.

Götür-qoy eyləsən üzgün dostluğu,
Süzgəclərdən keçird süzgün dostluğu.
Ürəyində saxla düzgün dostluğu,
Nə eyləsən dosta ürəknən eylə.

AĞSUNUN

(Ağsunun dolama yollarına)

Bu şeiri yuxuda mənə əzbərlədiblər.

Dolama yollara çox bəzək verir,
Ağacı, kolları bizim Ağsunun.

Asfalt döşəməsi, divar bəndləri,
Bəzəyidi dağın bizim Ağsunun.

Yollar kənarında əkilən kollar,
Xalqına xoş olan o rahat yollar.
Döşündə açılan lalələr, güllər,
Bəzəyidi solu-sağı Ağsunun.

Gözəllər çıxanda döşə gəzməyə,
Lalədən, nərgizdən, güldən üzməyə.
Çələng edib başlarına düzməyə,
Cavan edir bax bu çağı Ağsunun.

Havasından nəfəs alan insanlar,
Gözəlləşib seyrə dalan insanlar.
Dağlarına bəzək olan insanlar,
Zəhmətkeşi, sülh dağıdı Ağsunun.

Yolun yaxınlığı o dağlardadı,
Şamaxını görmək o çağlardadı.
Dolama yollardan gəlhagəldədi,
O cəhətdən üzü ağdı Ağsunun.

Oturmaq yerləri, sərinləşməyi,
O yollarda məna dərinləşməyi.
Söz-söhbətin yolda gözəlləşməyi,
O, şadlıq, gözəllik çağı Ağsunun.

Oruc o yollardan çox gəlib-gedib,
Ceyrankeçməz oylağını seyr edib.
Yol boyu çoxunun hoyuna yetib,
Ən gözəl çağıdı bizim Ağsunun.

Gəncə ş. 2010

DAN ULDUZU

Pəncərəmdən görünür,
İşıqlı dan ulduzu.
Səhərləri bildirir,
Nurlu, işıqlı gözü.
Uzun gecənin sonu,
Tələsir görsün onu.
Səhər şəfəqləriylə,
Geysin işıqlı donu.
Gözləyirəm gecələr,
Onun uzun yolunu.
Günəş kimi, ay kimi,
O da hərəkətlidi.
Allahın əmriynən,
O da şəfaətlidi.
Günəşlə görüşməyə,
Sevinci bölüşməyə,
Günəşi gözləyirdi,
Elə bil ki, deyirdi
Mən günəşin oğluyam,
Mən də ona bağlıyam.
Günəşi səsləyirdi
Günəşlə görüşüb o,
Gedirdi öz evinə.
Gələn səhərə kimi,
O əlvida deyirdi.
Üz-gözü nurlu səhər,
Ancaq onu gözləyər.

Gəncə ş. 12.12.2010

DƏRD QALMAYA HEÇ

Görən dərd qalıbmı, yığam mən tamam,
Çəkəm bütün dərdi, dərd qalmaya heç.
Çaşqın könüllərə məhəbbət yazam,
Oxşayam onları, sərt qalmaya heç.

Paxıl insanlara şirinlik yazam,
Ürəklərdə olan kinləri pozam.
Qəlblərdə kök salan kədəri qazam,
Çıxardam kökündən qurd qalmaya heç.

Xaraba yerlərə gül-çiçək əkəm,
Susuz, quru yerə gur sular çəkəm.
Dağılmış yurdlarda saraylar tikəm,
Uçuq, viran, xarab yurd qalmaya heç.

Yaradanım səbir, çox dözümlə verib,
Yaşamağım üçün sinəsin gərib.
Oruc uzanmağa xalısın sərib,
Çəkə tamam dərdi, dərd qalmaya heç.

Gəncə ş. 31.03.2011

ÇÜRÜDÜM

Gülmədi üzümə acı taleyim,
Hər bir işdə geri qoydu, çürüdüm.
Əlim atdım, zayı gəldi əlimə,
Qəm, kədərlər iqbalımı bürüdü.

Zülm elədi, cərgələrdən seçildim,
Gül açmamış göy vaxtımda biçildim.
Bəxt şərbətim zəhər oldu içildim,
Tale məni ildən-ilə sürüdü.

Elə bilir kef edirəm işimlə,
Dəmir gəmirirəm bu küt dişimlə.
Ağzım şirin dadmır tərpanişimlə,
Düşdü canım əldən-ələ, çürüdüm.

Hara qaçdım, fələk kəsdi yolumu,
Küt kəsərlə kəsdi qanad-qolumu.
İtirdim hər yanda soyad, ulumu,
Seçkin saldı əldən-ələ, çürüdüm.

Yamanca aldatdı zəmanə məni,
Orucu qoymadı gəzə çəməni.
İşlətdi beynimdə bəd əməlini,
Məhkum düşdüm dildən-dilə, çürüdüm.

Gəncə ş. 2010

ANA AX TARIRAM

Ana axtarıram könlümü ala,
Sığal çəkə başıma, üzümə mənim.
Əlini gəzdirə kürəyimdəcə,
Sığal çəkə qaşım, gözümə mənim.

Həmdəm ola hər dərdimə, sərimə,
Həyan ola, əl gəzdirə yerimə,

Səhv işimdə saman təpə dərimə,
Qüvvət verə hərdən dizimə mənim.

İsti nəfəsindən çöhrələnəm mən,
Körpə güllər kimi pöhrələnəm mən,
Şən-şən kölgəsində kölgələnəm mən,
Fələk belə yaza yazıma mənim.

Amma, neynəyim ki, zaman düz demir,
Çox ölçüb-biçirəm, çatmayır ömür,
Nə ata var, nə ana var görə bir,
Qaneyəm çoxuma, azıma mənim.

Oruc gileylənir dünya işindən,
Fələyin görkündən, həm gərdisindən,
Anam yoxdu, doyam xoş bişmişindən,
Tam gələ dilimə, ağzıma mənim.

Gəncə ş. 21.09.2002

ZƏHMƏTİM ÜZÜMƏ GÜLÜR

(Dülgər Orucun dülgər nəğməsi)

Dülgərlikdi mənim peşəm,
Yorulmadan işləmişəm.
Xalqıma mən şən demişəm,
Zəhmətim üzümə gülür.

Mişar mənə layla çalır,
Yorulanda könlüm alır,

Həmişə qeydimə qalır,
Bu layla xoşuma gəlir.

Dəzgahım muğam oxuyur,
Barmağım cehiz toxuyur,
İşim də ətir qoxuyur,
Bu işi ellərim bilir.

İşləyəndə təbim coşur,
Çox gözəl nəğmələr qoşur,
Dərdim, qəmim dağlar aşır,
Qələm mənə yoldaş olur.

Dülgər Oruc işdən doymur,
Kin-kifir qəlbini oymur,
Fitnə-felə heç vaxt uymur,
Haqq işindən ötrü ölür...

Gəncə ş. 12.09.2003

DÜZ AYRI ŞEYDİ

Bacar dostlarına yalan danışma,
Dostluqda həqiqət, düz ayrı şeydi.
Qeybətli sözlərə heç vaxt qarışma,
Dostluqda söz-söhbət, düz ayrı şeydi.

Özgələrə sitəm eylə, nazın sat,
Dosta təmiz söhbət, həm də zarafat...
Gözəllər görəndə him-çim, qaş-göz at,
Gözəldən ötəri naz ayrı şeydi.

Gül camala, ağ buxağa mail ol,
Şirin söhbət, şirin sözə nail ol.
Bədnəzər görəndə ona zail ol,
Baxmaqdan ötəri göz ayrı şeydi.

Gördün bəd danışır, cavabını ver,
Dediyin düzdürsə həqiqətdə dur.
Yeri gəlsə ona bircə kəllə vur,
Axmaq adamlara paz ayrı şeydi.

Oruc yaxşılığa çox meyil edir,
Sadə insanlara lap yaxın gedir.
Yer gələndə canını qurban edir,
Gülər üzə bahar, yaz ayrı şeydi.

08.04.2004

NƏNƏLƏR

Analara bacıdır,
Təmizliyin tacıdır,
Hər işin əlacıdır,
Xala, bibi, nənələr.

Gəlinə bəzək vurur,
Cehizin üstə durur,
Bütün işlərə yarar,
Xala, bibi, nənələr.

Güzgü ola, ya şüşə,
Qoymazlar ləkə düşə,
Qarışar bütün işə,
Xala, bibi, nənələr.

Evin yaraşığıdı,
Lampası, işığıdı,
Böyüyü uşağıdı,
Xala, bibi, nənələr.

Xanadan xalı düşər,
Yaşılı, alı düşər,
Xalası olan bəyə,
Dünyanın malı düşər.

YAZMIRAM

Dostluqların hər üzünü görmüşəm,
Yaxşını yamana satır, yazmıram.
Çoxlarının uçuq qəlbin hörmüşəm.
Qeybət qırır, ara qatır, yazmıram.

Düzü demir, əyri sözdən kam alır,
Sözüylə özünü pis günə salır,
Yaxşı dostdan özü geridə qalır,
Namusu, qeyrəti atır, yazmıram.

Özüylə yaxşını bir ölçü edir,
Dəqiq yerləş bilmir, qarğatək gedir,
Yoldaşı kal bilir, özü heç nədir,
Gül içində tikan bitir, yazmıram.

Tələ qurur naxələfin sözüylə,
Yol göstərir başqasının gözüylə,
Uçruma aparır dostu özüylə,
Tikan kimi gözə batır, yazmıram.

Oruc bəd işlərdən hər an gen gedir,
Paxılın qəlbini kin-küdrət didir,
Boynunu qızardır, hər sözü udur,
Tülkü kimi kolda yatır, yazmıram.

TEZ AZAD OLA

Bahar çağı könlüm Vətən arzular,
Əsir torpaqlarım tez azad ola.
İsti ocağımda biş-düş eyləyəm,
Öz yurdumda öz ağzımda dad ola.

Bağ, bostan becərəm düzdə, dərədə,
Mal qoyun bəsləyəm çöldə, bərədə,
Bal-qaymaq bol ola, hələ kərə də,
Xalqımın hər zaman könlü şad ola.

Arı da saxlayam, əkin də əkəm.
Məhsul da becərəm, çoxlu tər tökəm,
Düşmən dağıdanı yenidən tikəm,
Nə ah-aman çəkəm, nə fəryad ola.

Qırılan meşəni yenidən salam,
Dərdli körpələrin könlünü alam,
Qardaş-bacıların qeydinə qalam,
Hər şey doğma ola, təzə ad ola.

Kimsə dərd çəkərmə belə iş ola,
Düşmənin canına yanar qor dola,
Qaçqınlar yurdunda əbədi qala,
Yurd yerində millət təzə yurd sala.

Oruc car eyləyir ellərə səsin,
Ürəyində çəkir Vətənin bəhsin,
Yurdu, torpağıdı Vətən hər kəsin,
Hamı qüvvət verə, yurd azad ola.

EHTİYAT SAXLA

Düşməsən bilməzsən dara dostu sən,
İnam, etibarı ehtiyat saxla.
Yoxla hər işini, ara dostu sən,
Qəlbindəki varı ehtiyat saxla.

Bacar əlini tut dara düşəndə,
Qoy desin düz sözü hara düşəndə,
Anlasın işini yeri düşəndə,
Bəli, səbəbkarı ehtiyat saxla.

Oruc düz danışır yeri gələndə,
Haqqı dayaq olur geri gələndə,
Dostun yetişməmiş səri gələndə,
Yandırması narı ehtiyat saxla.

20.06.2004

VƏQİF

(Tamada dostum Vaqif Salahova)

Düzəlməyən hər bir işə qarışan,
Səbəblərin səbəbkarıdı Vaqif.
Xoş, gözəl işlərdən hər an danışan,
Bitməyən işin açarıdı Vaqif.

Mehriban qəlbiylə dosta yanaşan,
Dostlar arasında haqqı danışan,
Düzəlməyən hər bir işə qarışan,
Şux dostların intizarıdı Vaqif.

Oruc dolğun baxır yaxşı işlərə,
Götür-qoy eyləyir gündə min kərə,
Kiməsə söz deməz heç də boş yerə,
Məclislərin xoş nübarıdı Vaqif.

19.06.2004

SELDİ, SEL

Allah dostlarıma kədər verməsin,
Kədər ömürləri oyan seldi, sel.
Dostlar, qoy ömrünüz pis gün görməsin,
Pis gün başda duran qəmli teldi, tel.

Daraq tökər başdan qəmli telləri,
Kədərin gəzdirər ağır elləri.
Saydırar çox yerdə bəmi, zilləri,
Sənə arxa olan yaxşı eldi, el.

Eldə də yaxşı dost dayaqdı sənə,
Qəlbinə fərəhdi, mayakdı sənə.
Qədrini bilənin oyaqdı, sənə,
Könlünü oxşayan şirin dildi, dil.

Dostlarım şad olsa yaxşıyam mən də,
Sevinirəm dostum şirin dinəndə.

Ay Oruc, şad xəbər üzə güləndə,
Ömrünün baharı elə güldü, gül.

23.06.2004

GƏNCƏM

Qurban olum torpağına, daşına,
Hünərli, vüqarlı, çinarlı Gəncəm.
Xudam hər şey yazıb sənin yaşına,
Səbirli, səfali, bol barlı Gəncəm;
Kəpəzli, Qoşqarlı, Murovlu Gəncəm.

Murovun, Kəpəzin havası səndə,
Loğmantək dərdlərin davası səndə,
Nənəm Məhsətinin yuvası səndə,
Gərəkli, qəsəmli, qərarlı Gəncəm;
Tərli-təravətli, nübarlı Gəncəm.

Xan bağı məskəni qoca, cavanın,
Fəvvarələr təmizləyir havanı.
Qulluq edən, təmizləyən buranı,
Orucun ürəyi vüqarlı Gəncəm,
Sinəsi əbədi baharlı Gəncəm.

30.07.2004

SÖZ OĞRULARI

(Hər kəs öz payını götürsün.)

Qələm dostlarına meydan oxuyur,
Şeir oğruları, söz oğruları.
Özü öz oduna işinə bilmir,
Ocaq oğruları, köz oğruları.

Onun, bunun işlərinə qarışır,
Özgəsinin alovunda alışır.
Atlasdan, qumaşdan hər an danışır,
Çadra oğruları, bez oğruları.

Oruc düzgün sözü müqəddəs bilir,
Düzgün söz bədlərin ürəyin dəlir,
Ata, baba yollarına çən gəlir,
Cığır oğruları, iz oğruları.

17.04.2002

GÖZƏL DÜNYAM

Halal eylə, hümmət eylə,
Gözəl dünyam, gözəl dünyam.
Tapşır məni bizim elə,
Gözəl dünyam, gözəl dünyam.

Çörək verdin, böyümüşəm,
Səni yaman incitmişəm,
Çağrışına gec gəlmişəm,
Gözəl dünyam, gözəl dünyam.

İnsanlardan bac alırsan,
Yetiştirib, qocaldırsan,
Özün də yola salırsan,
Axır dünyam, əzəl dünyam.

Ömürlükdən yetim olub,
Qocaldıbsan kötük olub,

Oruc səndən dərsin alıb,
Gözəl dünyam, gözəl dünyam.

15.02.1990

EŞİDİN, DOSTLAR

Sənət vurğunuyam, nəzmin laylacı,
Belə yaşamışam, eşidin, dostlar.
Zəhmətim şirindi, olmayıb acı,
Kədər daşımışam, eşidin, dostlar.

Mən baş əyməmişəm vara, dövlətə,
Qail olmamışam heç bir minnətə.
Qatlanmışam ömür boyu zəhmətə,
Yüklər daşımışam, eşidin, dostlar.

Şirindi elimin nazı, neməti,
Ellə yaşamışam, çəkib qeyrəti.
Xaliq darda qoymaz mömin, ümməti,
Aşırımlar aşmışam, eşidin, dostlar.

Orucam, haqq verən payına qail,
Ömür verən haqqı-sayına qail,
Ölçüdə, biçidə tayına qail,
Nəğmələr qoşmuşam, eşidin, dostlar.

31.05.2003

GÜLƏRDİM

Vətən təmizlənsə bəd yağılardan,
Vətən də gülərdi, mən də gülərdim.
Millətım qurtarsa çətindən, dardan,
Millətım gülərdi, mən də gülərdim.

Qaçqın, köçkün qayıdardı elinə,
Kasıblıq salmazdı heç bir dərinə,
Nəzarət edərdi yurd yerlərinə,
Elim də gülərdi, mən də gülərdim.

Oruc da hamıdan çox sevinərdi,
Atardı kənara çəkilməz dərdi,
Tərif eyləyərdi qoçağı, mərđi,
Vətənim gülərdi, mən də gülərdim.

18.06.2006

ANAM YADIMA DÜŞÜR

Ağbirçəklər görəndə,
Anam yadıma düşür.
Ağ göyçəklər görəndə,
Anam yadıma düşür.

Gözlərim ana gəzir,
Ayağımı daş əzir,
Ürəyim qan-yaş süzür,
Anam yadıma düşür.

Giley vaxtım başlayıb,
Könlüm kövrək aşlayıb...
Gözlərim qan yaşlayıb,
Anam yadıma düşür.

Qoca vaxtımda döyə,
Acıqlana, həm söyə,
Hərdən mənə can deyə,
Anam yadıma düşür.

Orucam mən, yaş boğur,
Tale gedir boş, boğur,
Başıma bir daş, boğur,
Anam yadıma düşür.

08.10.2006

DOSTLARIM

Belə yaradıbdı məni Yaradan,
Can demişəm, can eşidib dostlarım.
Bəd sözləri Ağam seçib aradan,
Can demişəm, can eşidib dostlarım.

Bəyə, bəyzadəyə oxşatmışam mən,
Qəlbimin başında yaşatmışam mən,
Dostlarıma hər vaxt tez çatmışam mən,
Can demişəm, can eşidib dostlarım.

Orucam, hər sözümlə dosta yaraşır,
Dostlarım düz sözə olublar aşiq,

Dostluğu yığmışam mən qaşiq-qaşiq,
Can demişəm, can eşidib dostlarım.

08.11.2006

MƏHRİBƏN BİZİ

Göyçəmizin təmiz suyu, havası,
Edibdi hər yanda mehriban bizi.
Dağının çiçəyi, yarpız, lələsi,
Edibdi bədəndə təmiz qan bizi.

Ağ südtək qayadan axan bulağı,
Bulaqda lilparı, dərədə kığı.
Gözəl çəmənləri, sərin yaylağı,
Edibdi həmişə saf vicdan bizi.

Düzündə əkilən arpa, buğdası,
Sürüynən əmliyi, həm də quzusu,
Dərədə baldırğan, göy yolotusu,
Edibdi bədəndə sağlam can bizi.

İnsanları bir-birinə can deyən,
Halal çörək kəsib birlikdə yeyən,
Aşıqları mahal gəzən, el sayan,
Edibdi qoynunda firavan bizi.

Beçəsinin balı, qaymaq, kərəsi,
Qüvvət verir qolumuza hərəsi,
Orucun dürr sözü, ustadnaməsi,
Edibdi hər yanda xoş cahan bizi.

03.12.2004

HƏKİM

Dərdə dərman yazan zaman,
Dərdimi bil, yaz, ay həkim.
Ömrüm can eşitməyib,
Bir şirin dil yaz, ay həkim.

Aylar, illər keçsə məndən,
Doymaram bir şirin dildən,
Şirin-şəkər olan ildən,
Bir şirin il yaz, ay həkim.

Bəd əməldən, bir bəd işdən,
Kənar eylə qızğın şişdən,
Ömrümə bircə gərmişdən,
Ətirli gül yaz, ay həkim.

Acı dillər şirin ola,
Könlüm fərəh sayı ala,
Bir can sözü yadda qala,
Bir əhli dil yaz, ay həkim.

Oruc müştəq şirin dilə,
Xoş xasiyyət, şirin gülə,
Səda düşə eldən-elə,
Dərdimi sil, yaz, ay həkim.

07.04.2007

**GÖZƏL YURD
YERİM**

Həsərin çəkirik, düşmüşük uzaq,
Əzəldən gözəldi, gözəl yurd yerim.
Güllü-çiçəklidi dağı, dərəsi,
Şehli, dumanlıydı əzəl yurd yerim.

Quzular mələrdi dörd bir yanında,
İnəklər, camışlar xanimanında...
İgidlər yoxlardı çoban sanında,
Bizə şirin idi gözəl yurd yerim.

Nə dərdimiz vardı o zaman bizim,
Sürülər, naxırlar görərdi gözüm,
Hər zəhmətə bizdə olardı dözüm,
Olubdu hər yanı xəzəl yurd yerim.

Düşünürəm, Allah, yenə gələrmə,
Zaman üzümüzə bir də gülərmə?
Oruc şad işlərdən geri qalarmı,
Gül-çiçəkli ola nazlı yurd yerim.

ORUC

(Özümə)

Nə baxırsan məlul-məlul,
Könlü talan olan Oruc.
Kədərlənmə coşar könül,
Hər vaxt yadda qalan Oruc.

Pərişanlıq uzaq getməz,
Heyrətlənmə, izin itməz,
Yamanların sözü ötməz,
Sözü zərdən olan Oruc.

Oruc da dərđini çəkir,
Son gününə saf söz əkir,
Dostlar üçün boynun bükür,
Dost qəlbində qalan Oruc.

10.01.2006

**XUDA VƏNDİ
ALƏMİN SAHİBİ**

(Yaradanıma diləyim, təvəqqəm)

Ya öldür, ya qurtar xəcil dünyadan,
Ya bir doğru yola dəlalət eylə.
Özün yaradıbsan, yaradan Allah,
İşıqlı dünyaya sən bələd eylə.

Özün qisməti ver sağ tərəfindən,
İşıqlı bir gün ver ağ tərəfindən,
Yazım, yaraşdırım çağ tərəfindən,
Ədalət şahımsan, ədalət eylə.

Oruc gileylənir ömür payından,
Haqqın qismətindən, haqqın sayından,
İşıqlı dünyanın hər il, ayından,
Özün qismətim ver, özün şad eylə.

22.01.2011

GÜLMÜRƏM

Sərrafi kankanam fani dünyada,
Ömrüm boyu gor qazıram, gülmürəm.
Şadlanmır ürəyim, sevinmir könlüm,
Dərdimi kimlərə açım, bilmirəm.

Cəhənnəmi yaşayıram ömrümlə,
Çürük ömrüm kimi paslı dəmrimlə,
Allah verən hövsələmlə, səbrimlə,
Yaşaram zülmünnən, amma ölmürəm.

Zəlili müstərəm, bəxti kəm mənəm,
Qismətim zəhərdi, deyir əm, mənəm,
Əzəldən bölünmüş payı tən mənəm,
Biçarə Orucam, gülər gəlmirəm.

Gəncə ş. 16.07.2011

NAMAZA DURUN

Haqdan səda gəldi qədri sübhana,
Dedilər hər zaman namaza durun.
Söhbətlər uzandı, sirlər açıldı.
Dedilər bəd sözü üzlərə vurun,
Haqqın, ədalətin üstündə durun.

İnsan yaranandan xeyirxah olsun,
Təlim-tərbiyələr başlara dolsun,
Abır, həya, ismət əbədi qalsın,
Düz sözün üstündə mərdanə durun,
Düz sözdən uçmayan qalalar qurun.

Oruc nicat tapsın haqqın yolundan,
Ağalar qaldırsın hər vaxt qolundan,
Yaradan yar olsun sağ, solundan,
Haqqın, həqiqətin üstündə durun,
Həqiqət mülkündən siz qala qurun.

Gəncə ş. 29.07.2011

DAĞLAR

Neçə vaxtı yolum yoxdu,
Görənmirəm üzün, dağlar.
Həsərətdən xəstəyəm mən,
Ağlar canım, gözüm, dağlar.

Buz bulaqlar səndə qalıb,
Quzey qarın canım alıb,
Həsərətdən rəngim saralıb,
Görənmirəm izin, dağlar.

Göy yaylaqlar boş qalıbdı,
Həsərətə canım alıbdı,
Lalən, bənövşən solubdu,
Mələşmir heç quzun, dağlar.

Oruc nə günlərə qalıb,
Dərdin məni haldan salıb,
Dünya gözümdə qaralıb,
Qırılıbdı dizim, dağlar.

Gəncə ş. 20.08.2011

TEZ~TEZ

Ürək vərəm bağlar, könlün qan ağlar,
Çəkməsən canına sağ əli tez-tez.
Həyat səndən ötrü bir viran olar,
Çəkməsən qanına sağ əli tez-tez.

Hər zaman gen dünya dar olar sənə,
Qeyrət çəkənməsən ar olar sənə,
Yaşıl çəmənliklər qar olar sənə,
Çəkməsən hər yana sağ əli tez-tez.

Oruc bülbül kimi cəh-cəh vuranmaz,
Namərdlər yanında heç vaxt duranmaz,
Bu fani dünyada bir şey yaranmaz,
Çəkməsən geninə sağ əli tez-tez.

04.08.2003

DÜNYAM

Hər qəlbdən bir səda gəlir,
Deyir, qurban özüm dünyam.
Bəziləri qadan alır,
Çalır sazım, sözüm dünyam.

Kimi yazır bağlı qapı,
Kimi gətirməyir tabı,
Kimisinə balta sapı,
Çalır sazım, sözüm dünyam.

Oruc dünya gərdisinə,
Qarışır hər bir işinə,

Ağıl qoyur öz başına,
Gülür sazım, sözüm dünyam.

13.08.1998

AĞLAMAYIN, AĞBİRÇƏKLİ ANALAR

(Azərbaycanda gedən haqsız qırğınlara)

Allah bəlasını bizəmi verib?!
Ağlamayın, ağbirçəkli Analar.
Dünyanın iblisi qəlbəmi girib,
Ağlamayın, ağbirçəkli Analar.

Allah qoysa xain cəzasın alar,
Onu da hörüklü qalaya salar.
Yəqin ki, bizim də hökmdar olar,
Ağlamayın, ağbirçəkli Analar.

Yaradan meylini bizlərə salar,
Düşmənlər də düzgün cavabın alar.
Xalqımın ruzisi, çörəyi olar,
Ağlamayın, ağbirçəkli Analar.

Bir gün şəhidlər də qalxar ayağa,
Hər söz öz yerində dönər dayağa.
Qanun ilə hər iş minər növrəyə,
Ağlamayın, ağbirçəkli Analar.

Xocalı da, Qalaaltı da bəllidir,
İtkinlər də, şəhidlər də bəllidir.

Xalqa kömək edənlər də bəllidir,
Ağlamayın, ağbirçəkli Analar.

Çox çəkmişəm bu dünyanın nazını,
Qəbul eləmişəm həm çox, azını.
Zimistana döndərərək yazını,
Ağlamayın, ağbirçəkli Analar.

Orucam, Gəncədə darda qalmışam,
Soraqlaşıb çox sədalar almışam.
Xainin ömrünə qılınc çalmışam,
Qələmimlə, ağbirçəkli Analar,
Ağlamayın, ağbirçəkli Analar.

01.04.1992

BU SİRRİN ÜSTÜNDƏ TANRI DAYANDI

On səkkizi iyun ayı Gəncədə,
Birdən-birə yığval atım oyandı.
Unutdum kədəri bircə gecədə,
Gözümün önündə nələr dayandı...

Yalvardım Allaha hər sübh namazı,
Eşitdi səsimi, oldum çox razı.
Göy İmamda verdim nəzir-niyazı,
Qəlbim, sözüm bəli, haqqa bəyandı.

Çağırdım hər zaman Heydəri Kərrar,
Özü ümid verdi, dedi, – vaxta var!..

Qəlbini düz saxla, Allaha yalvar,
Axır haqqın özü sənə həyəndi.

Haqqı itirmədim könlüm evində,
Qismət verdi ağam, qəlbim sevindi.
Arzumla, niyyətim haqqın evində,
Ağam verən qisməti də sayandı.

Oruca hər yerdə haqq dayaq olur,
Nur salır üzünə, bir mayağ olur.
Vicdan təmiz olur, huş ayıq olur,
Bu sirrin üstündə Tanrı dayandı.

Gəncə ş. 18.06.2003

GƏLƏNƏ KİMİ

(Mikroinfarkt şöbəsinə xəstə yatarkən)

Körpə uşaq kimi boynumu büküb,
Gözlədim həkimlər gələnə kimi.
Səbir, hövsələmi haqdan dilədim,
Açarı onlardan alana kimi.

Haqq yetişdi dada, həkim tez gəldi,
Taleyim oyandı, üzümə güldü.
Qubarlı könlümü tərtemiz sildi,
Xəstələr dəhlizə dolana kimi.

Haqqa diləyimdə mən razı qaldım,
Yönümü Qibləyə, Kəbəyə saldım.
Haqqın dərğahından payımı aldım,
Oructək yaddaşda qalana kimi.

Gəncə ş. 16.03.2005

OLMUŞAM

Qocalıq ömrümə yaman güc gəlib,
Xəzan vurmuş bağıın barı olmuşam.
Qırğılıq səsləri səsdə azalıb,
Dağların yapalaq, sarı olmuşam.

Zamanın kədəri soldurub məni,
Harınların fikri öldürüb məni.
Dünya zarıncıyla dindirib məni,
Bax bu gen dünyanın darı olmuşam.

Orucam, zəhmətim əlimdə qalıb,
Yaxşılıq, yamanlıq dilimdə qalıb.
Hədyanalıq yüktək belimdə qalıb,
Bu zamanın kuru, karı olmuşam.

05.11.1999

MƏN

(Dülgər Orucun ad gününə)

Altmış birə qədəm qoydum,
Tay-tuşumla birlikdə mən.
Sözlərimə sadıq qaldım,
Etmədim irilik də mən.

Xeyir-şərdə sözüm oldu,
İradəmdə dözüm oldu,
Düzgünlükdə izim oldu,
Ayrılmadım birlikdən mən.

Çox qazandım, az da tapdım,
Sıncın könülləri yapdım,
Həqiqəti haqda tapdım,
Ədalətlə birlikdə mən.

Həqiqətlər söyləmişəm,
Xeyir işlər eyləmişəm,
Şeytanları teyləmişəm,
Həqiqətlə birlikdə mən.

Altmış birim tamam olub,
Dostlarım yanıma gəlib,
Nəvələrlə ömrüm gülüb,
Bu zamanla birlikdə mən.

Mən Orucu haqq yaradıb,
Özü də telim daradıb,
Sadiq insanlar aradıb,
Yaradanla birlikdə mən.

Gəncə ş. 12.01.1997

DAĞLARIM

Yazanlar çox olub, mən də yazıram,
Şeirə sel olub belə dağlarım.
Uçub kəsib bulaqların qabağın,
Bənzədib özünü gölə dağlarım.

Qoynunda elləri nazla saxlayır,
Gecəli-gündüzlü özü yoxlayır.

Dumana, çiskinə belə baxmayır,
Səbəbkar olubdu elə dağlarım.

Cavana, qocaya qaş-göz vurubdu,
Çoxlarına özü muraz veribdi.
Gəlinə, qızlara xana qurubdu,
Cehiz bağlayıbdı bala dağlarım.

Nazlı sənəmlərə toy-büsat qurub,
Alınmaz qalatək o arxa durub,
Xain düşmənlərə çox yara vurub,
Şeirində Oruc da bilə dağlarım,
Nəğməkar olubdu elə dağlarım.

08.05.1995

GÖZƏL DÜNYA

İnsanlar var – naxışı çox, izi az,
İnsanlar var – naxışı yox, sözü az,
İnsanlar var – bu dünyada gözü az,
Qoymayırsan bu dünyada yaşaya.

GÖZƏL DÜNYA

İnsanlar var – köçəsi döy dünyadan,
İnsanlar var – qaçası döy dünyadan.
İnsanlar var – uçası döy dünyadan,
Qoymayırsan bu dünyada yaşaya.

YADDALIDA QALSIN

QOCALDIM

Cavan ikən çox qocaldı iqbalım,
Yatdı bəxtim, gözün yumdu, qocaldım.
Taleyim tapmadı şərəfli yolu,
Ellər şeir payı umdu, qocaldım.

Kədər atı mindi vaxtsız belimə,
Həsrət qaldım həm obama, elimə,
Açılarda xarlar qondu gülümə,
Fikir, kədər məni mindi, qocaldım.

Çıxmadı bəxtimə bir tülək tərlan,
Həm təmiz olaydı gültək al-əlvan,
Yaşadaydı məni edə növcavan,
Fələk məni şumtək əkdi, qocaldım.

Oruc dözə bilmir çətin dərdlərə,
Baxa bilmir artıq mətin dərdlərə,
Dəyişsə fikirim, desəm min kərə,
Fələk kərpicimi sökdü, qocaldım.

Gəncə ş. 2011

PAY GƏTİRMİŞƏM

Baharın, Novruzun açan gülündən,
Yazın gəlməsindən, şirin dilindən,
Azərbaycanımın xoşbəxt ilindən,
Açan gül-çiçəkli pay gətirmişəm.

Baharla oyanan torpağım, daşım,
Ellərimlə artan, yaşayan yaşım,
Xalqımla bir olan sırım, sirdaşım,
Hər xoş keçən ildən say gətirmişəm.

Hər ötən illərin xoşbəxt ayı var,
Hər gözəl illərin haqqı-sayı var,
Elimin, obamın hər cür payı var,
Xoş arzu-diləkdən pay gətirmişəm.

Qışın da hökmünü bahar, yaz alır,
Bahar gələn zaman dərdlər azalır,
Arzular, diləklər yazda bol olur,
Bahar, novruzgüllü ay gətirmişəm.

Oruc Göyçəlidə xoş arzu, dilək,
İtməz bilin heç vaxt zəhmətlə əmək.
İşi göstərəcək xoşbəxt gələcək,
Mən bahar müjdəli pay gətirmişəm.

Gəncə ş. 22.03.2009

KÜSDÜ MƏNDƏN

Könlüm sevən bir gözələ,
Dərdim dedim, küsdü məndən.
Belə döydü o əzəllər,
Sərt küləklər əsdi məndən.

Gözəl-göyçək pür gözəlin,
Üz-gözündə nur gözəlin,

Eşqi atəş gur gözəlin,
Üstə qaçdım, küsdü məndən.

Kədər basdı üz-gözümü,
Saxlayanmadım özümü,
Sərrast dedim mən sözümü,
Şəfəq saçdım, küsdü məndən.

Küskünləşdi qoca baxtım,
Qəlbimi yandırdım yaxdım,
Gözüm dolu ona baxdım,
Məhəbbəti kəsdi məndən.

Dərd məndə tüğyan eylədi,
Səbrimi kəsdi, teylədi,
Mənə bəd xəbər söylədi,
Dedi, Oruc, pəsdi məndən.

Gəncə ş. 16.03.2009

ÖLDÜRMƏ MƏNİ

Bil bütün ömrümcə sevirəm səni,
Elə qiya baxıb öldürmə məni.
O nur camalınla o qamətinlə,
Qaşınla, gözünlə öldürmə məni.

Zülümə salırsan süzgün baxışla,
Canımı alırsan şimşək çaxışla,
Qaş-qabaq eyləyib, qarla, yağışla,
Sonradan dinazla dindirmə məni.

Oruc bilirsən ki, sevgi leylacı,
Şirin söhbətlərin, şirin söz acı,
Başına qoyaram sevgilik tacı,
Qəmli havalarla çaldırma məni,
Zülümə, zillətə saldırma məni.

Gəncə ş. 16.02.2011

GÖZƏLİM

Naz-qəmzə eyləsən güldürər səni,
Dərdini ürəkdən sildirər sənini,
Qəm-kədər eyləsən “öldürər” səni,
Dərdini ürəkdən bil ki, çəkər o.

Gül becərər ətirindən doyarsan,
Söz-söhbəti qəlbən seçib duyarsan,
Sevgi sözü seçib bir-bir sayarsan,
Ürəyində sevgi gülü əkər o.

Qoymaz səndə kədər ola, qəm ola,
Arzu, dilək ürəyində kəm ola,
Yaxşı düşün ağıl başda cəm ola,
Fikirdən, kədərdən qəddin bükər o.

Kədərlənsən qan ağlayar, yaş tökər,
Kim toxunsa onun ciyərin sökər,
Bil sürüyər onu, şumlayar, əkər,
Səndən ötrü bir şən saray tikər o.

Oruc dayı bil bazların-bazıdı,
Cavanların işvəsidi, nazıdı,

Fəsilərin baharını, yazını,
Gülsən gülər, naz-qəmzəni çəkər o.

Gəncə ş. 17.04.2009

XUDAM YARADANDA

Xudam yaradanda, gözəlim, səni,
Mələklər bəzəyib o gül camalı.
Gözəllik qələmin sənə çəkibdi,
Sərrast verib sənə ağıl, kamalı.

Naxış, bəzək çəkib qaşa, həm gözə,
Mail oldum şirin söhbətə-sözə,
Gəlməyəsən bəd nəzərə, bəd gözə,
Göstərməsin sənə heç bəd zavalı.

Xaliq ölçüb verib mina gərdəni,
Ağ mayaya bənzər o ağ bədəni,
Heyran edir hər gələni, gedəni,
O qiya baxışın, o nur camalın.

Al yanağa xub yaraşır qoşa xal,
Əmmək üçün ləblərində beçə bal,
Hərdən şənlənəndə məni yada sal,
Unutmaynan xoş səfanı, amalı.

Oruc heyran olur o xoş amala,
Vurğun olur şax duruşa, camala,
Allah verən o ağıla, kamala,
Qismət versin ağam hər xoş amalı.

Gəncə ş. 08.05.2009

ƏZİZİM

Lələdən, nərgizdən yığıb,
Sənə çələng gül bağlaram.
Ürəyimdə açan güldən,
Ətirli dəst gül saxlaram.

İnsanlara pay verəndən,
Ömürlərə say verəndən,
Hər gözəl il, ay verəndən,
Xoş keçən bir il saxlaram.

Hər xoş gələn bahar, yazdan,
Xaliq verən xoş avazdan,
Sinəm üstə köklü sazdan,
Havacatda zili saxlaram.

Haqqın yoluna gələndən,
Haqq verən şirin dilindən,
Xeyirxah insan əlindən,
Səxavətli əl saxlaram.

Uğurlu yol çıxışlardan,
Gülər üzlü baxışlardan,
Nurlu Vətən yağışlardan,
Qəlbə axan sel saxlaram.

Təbiətdən, nurlu eldən,
Xoş danışan şirin dildən,
Vətənimdə açan güldən,
Ətirli dəst gül saxlaram.

Oruc şirin söz leylacı,
Deməz sözü dili acı,
Hər bir sözü zəfər tacı,
Sənə şirin dil saxlaram.

Gəncə ş. 03.03.2009

GƏLİRƏM DƏDİM

Könlüm qubarlanıb yara yazıram,
Canım zəifləyib, ölürəm dedim.
Xəstəlik güc gəlib uzaq diyarda,
Dərdimi dağlarla bölürəm, dedim.

Zaman da, tarix də döyəclər məni,
Günahlı, günahsız söyəclər məni.
Könlümün həmdəmi, qəbul et məni,
O uzaq diyardan gəlirəm, dedim.

Oruc bu dünyadan doymamış gedir,
Zaman da, fəlak də bildiyin edir.
Əzrayıl almağa canımı güdür,
Əlacsız qalmışam ölürəm, dedim.

Bakı ş. 12.04.2000

GƏDƏLƏR

Qurd olub, qarın dağıdır,
Bağırsaq dartan gədələr.
Elə-obaya yağıdır,
Boş motal yırtan gədələr.

Yolun bilmir, yolun çaşır,
Şişir, köpür, həddin aşır,
Pələngdən, şirdən danışır,
Danaya sürtən gədələr.

Qarğa kimi qarılşaır,
Köpük kimi köpür, daşır,
Yalan vədləri danışır,
Çöllərdə itən gədələr.

Vəzifəyə can atırlar,
Səs eyləyib baş qatırlar,
Fil qulağında yatırlar,
Palçığa batan gədələr.

Yoxdu başda siyasəti,
Ürək zəif, yox cürəti,
Diz qırılıb, yox taqəti,
Palçığa batan gədələr.

Görməyib xalqa xeyir iş,
Vəzifəyə qıcayıb diş,
Ağıl itib, qalmayıb huş,
Kölgədə yatan gədələr.

Vəzifəyə çatmır əli,
Böhtana öyrənib dili,
Əllərində solur gülü,
Deşiyə dürtən gədələr.

O vaxt torpağı satdılar,
Dişləri qana batdılar,

Xalqı yaman aldatdılar,
Böhtanda yatan gədələr.

O vaxt satdılar torpağı,
Boş qaldı başda papağı,
İndi axtarır qapağı,
Çöllərdə itən gədələr.

O vaxt torpağı satdılar,
Ciblərini ucaldılar,
Xəcil tərinə batdılar,
Kökünə kotan gədələr.

14.08.2008

GEDİNCƏ

Yaz qələmim, elim köçüb yurdundan,
Əziyyətdən, naləsindən, dərdindən,
Aləm yanır alovundan, odundan,
Sönməyəcək öz yurduna gedincə.

Başqa yurdda dərdinə bir çarə yox,
Xəstəlikdən ac qarına ölən çox,
Harınlar başına ildırım ol çax,
Təsəlli ver yurdumuza gedincə.

Nə zülümdü dar yerlərdə çəkirik,
Qəlbimizdə qəmlə kədər əkirik,
Ac qarına yuxuda kef çəkirik,
Əldən əl tut yurdumuza gedincə.

Oruc el dərđini qəlbində çəkir,
Fikirlər, kədərlər qəddimi bükür,
Fələk də eşitmir, yaxasın çəkir,
Yoxdu çarəm yurdumuza gedincə.

17.05.2000

YADDAŞDA QALSIN

Dost yığiram, dost üstünə, dost olsun,
Şirin zər sözləri yaddaşa qalsın.
Yaşasın sadiqlik ülviyyətilə –
Zamana, tarixə sözü iz salsın.

Ömrünü xalqına gərəkli olsun,
İnsanlıq mülkündə əbədi qalsın,
Millətlər içində yaxşı ad alsın,
Sanballı sözlərlə elə səs salsın.

Yaraşsın xalqının hər naxışına,
Gül olsun elinin hər baxışına,
Alışsın onların quru, yaşına,
Elinə, xalqına adı bəs olsun.

Zaman yaşatdırsın söz naxışını,
Tarix tumarlatsın göz baxışını,
İllərlə keçirsin gözəl yaşını,
Adı nəciblikdə əbədi qalsın.

Oruc belə işin tərəfdarıdı,
Nəciblik, insanlıq iftixarıdı,

Allah gözəl insanların yaradı,
Hər eldə, obada bir ad-san alsın.

Gəncə ş. 19.05.2000

BİZƏ YAZAYDI

Yaxşını yamana yazan qüvvələr,
Keşke yazıları düzə yazaydı.
Yaxşını-yaxşıya, yamanı-yamana,
Gözəl ömürləri yüzə yazaydı.

Günləri keçəydi gözəl, al-əlvan,
Ax-vay eyləməzdi heç vaxt, heç zaman,
Çalardı ömürlük həm tar, həm kaman,
Belə ömürləri yüzə yazaydı.

Qananı qanana, kütü tənbelə,
Halalı halala, haramı şərə,
Kəci, nainsafı özgələrinə,
Əhli-dil qananı bizə yazaydı.

Nə zaman kəc ola, nə bəxtlər qara,
Can qurban edərsən düzə, halala,
Kimlər cavab verər belə suala,
Kaman qaşığı qara gözə yazaydı.

Aslanı meşəyə, tülkünü dağa,
Qartal qayaya, tərlandı bağa,
Qurdu boz çöllərə, ceyranı düzə,
Maralı çəmənə, düzə yazaydı.

Dərdi dərd çəkənə, fikiri filə,
Bütün şad xəbəri gətirə elə,
Oruc Göyçəli də düşünməz belə,
Şirindil gözəli bizə yazaydı.

O YAYLAĞIN ŞEHİDİ

Əsib, sərinlədən hər zaman bizi,
Yaylağın mehidi, dağın mehidi.
Əsir həzin-həzin Şimal küləyi,
Həm solun mehidi, sağın mehidi.

Axşam çağı sənə yazı andıran,
Günorta istidən adam yandıran,
Səhər-səhər ayağını donduran,
Bizim gözəl o yaylağın şehidi.

Hərdən duman örtür dağı-dərəni,
Görünməz eyləyir bağı, bərəni,
Şehilə isladan onda hərəni,
Çəməninin şehidi, bağın şehidi.

Yaylayana çətin olur gecəsi,
İtkin düşür mal-qoyunun neçəsi,
Büllura bənzəyir muncuq giləsi,
Bizim gözəl o yaylağın şehidi.

Oruc nəzər salır hər fəsillərə,
Yazda yaşıl olur meşə, dağ, dərə,
Yayda şehi qonur bütün güllərə,
Payız məhsulları, qışın mehidi.

Gəncə ş. 06.09.2003

GƏLMƏDİ

(Yaxın dostuma)

Zəhmət çəkdim, bağ becərdim, gül əkdim,
Qismət oldu gülüm xara, gəlmədi.
Dilbilməzə səcdə qıldım, tər tökdüm,
Hədər oldu zülümkara, gəlmədi.

Məcnun idim Leyli kimi yarına,
Həsrət kimi qucaqlaşa, sarına.
Qayıll ola ismətinə, arına,
Yalvar-yapış etdim, kara gəlmədi.

Çox gözlədim, gözüm qaldı yollarda,
Bülbül kimi fəğan etdim kollarda,
Dedim olmayasan qeyli-qallarda,
Nələr dedim o həmkara, gəlmədi.

Oruc evdə, çöldə cəfalar çəkir,
Ustad sözlə hər yerdə şadlıq əkir,
Nadanlara yol göstərir, diz çökür,
Səs eylədim sitəm-kara, gəlmədi.

Gəncə ş. 18.06.2005

ZƏMANƏ MƏNİ

(Ay məndən yeni söz istəyən dostlar)

Köhnəm paslanıbdı, təzəm göyərmiş,
Bitirmir, yetirmir zəmanə məni.
Zehinim korlanıb, huşum gətirmir,
Bir hala gətirmir zəmanə məni.

Dilim topuq vurur danışan zaman,
Fələk dara çəkir aman, əl aman.
Hər nə deyibsə də bu qanlı dövrən,
Bir yönə ötürmür zəmanə məni.

Orucam, çürüdür kədər-qəm məni,
Qismətim zəhərdi, deyir əm məni.
Yaradan yaradıb bəxti kəm məni,
Torpaqda itirmir zəmanə məni.

Gəncə ş. 14.04.2005

SATACAQ SƏNİ

“Qayınnan qardaş olmaz, baldızdan bacı”,
Vaxt çatanda öz yerini tutacaq.
Xətrinə dəyəsən qohumlarının –
Keçi qiymətinə səni satacaq.

Ana, bacı, qardaş ürək yağdı,
Ata arxadı, qüvvə dağıdı,
Arvad qohumları güllər bağdı,
Ətri qurtaranda səni atacaq.

Oğul, qız ağızda dil yaraşığı,
Fəhmi, fərasəti el yaraşığı.
Oructək ata da gül yaraşığı,
Ata ahı yeri gəlsə tutacaq.

DÜNYANIN

Hər cür möcüzəli işləri vardı,
Başına döndüyüm dəli dünyanın.
Gədəni şah edir, şahları gədə,
Vurğunu olduğum bəli dünyanın.

Qanmazı ağıllı, qananı dəli,
Kasıb qanı sorur hər yetən zəli,
Oğraca su verir, salır irəli,
Sağa-sola kəsir əli dünyanın.

Oruc, bu dünyadan nə gözləyəsən,
Yuxarıdan baxır, nə gizləyəsən,
Əgər belə getsə nə izləyəsən,
Açılmamış solur gülü dünyanın.

Gəncə ş. 28.06.2005

DİNDİRMƏSƏN YAXŞIDI

Arvad var ki, can deyərsən səsində,
Arvad var ki, dindirməsən yaxşıdı.
Arvad var ki, hər sirtini açarsan,
Arvad var ki, bildirməsən yaxşıdı.

Sirrin açar, yayar qohum-qonşuya,
Nəyin varsa sayar qohum-qonşuya.
Ar anlamaz, deyər qohum-qonşuya,
Arvad var ki, hürdurməsən yaxşıdı.

Arvad var ki, çor eşidər, can deyər,
Arvad var ki, can eşidər, can deyər.
Acını, şirini birlikdə yeyər,
Arvad var ki, sildirməsən yaxşıdı.

Oruc Göyçəli də sirrini açar,
Yaman arvadlardan hər an gen qaçar.
Bədzatlar əlində qalarsan naçar,
Çox arvadı güldürməsən yaxşıdı.

Gəncə ş. 20.06.2008

İNCİMƏ

(Təlim-tərbiyə üçün)

Kəsərli söz iti olsa qılıncdan,
İncimə, ceyran balası, incimə.
Gələcəyin üçün yol göstərəndi,
İncimə, ceyran balası, incimə.

Düzgünlük hər zaman qalib gəlibdi,
Əyriliyi tamama kökdən silibdi,
Halallıq insanı məğrur bilibdi,
İncimə, ceyran balası, incimə.

Atalar nə deyib sözü haqlıdı,
Sınaqlı ocağı, közü haqlıdı,
Qoyub getdikləri izi haqlıdı,
İncimə, ceyran balası, incimə.

Hər bir düzgün sözün hikmətləri var,
Dərək eləyə bilsən, olmaz dünya dar,

Tuta bilməz heç vaxt qırğı yerin sar,
İncimə, ceyran balası, incimə.

Oruc düzgün sözdən tez mənə tapır,
Düzgün sözdən uçmaz qalalar yapır,
Düzgünlük, halallıq ürəkdən qopur,
İncimə, ceyran balası, incimə.

OLMAZ~OLMAZ

Nə qədər xoş olsa dilavər qarı,
Gözləmə, yetişib qız olmaz-olmaz.
Nər söz deyən bilməz gen günü, darı,
Axırda hər sözü düz olmaz-olmaz.

Desə mən gözələm, əndamım maya,
Kir-kirşan etsə də bənzəməz aya.
Yüz naz, qəmzə edib salsa da saya,
Yüz fason versə də naz olmaz-olmaz.

Oruc nə güc versə sözün düzünə,
Hesabı çəksə də əlli, yüzünə.
Sürmələr çəksən də qaşa, gözünə,
Sığal versən narın üz olmaz-olmaz.

Gəncə ş. 2010

BU DAĞA DÜŞSÜN

Xalı xəcil edir günəşi, ayı,
Gözəllər unutmaz bu haqqı, sayı.

Məhəbbət sevgisi olsun öz payı,
Könül qəm-kədərdən uzağa düşsün.

Qismət versin özü Yaradan kişi,
Haqq nazil eyləsin bitməyən işi.
Düzəltsin işləri haqqın gərdişi,
Könül sevən gözəl bu bağa düşsün.

Oruc niyaz olsun bitməz işlərə,
Elimiz öyrəşsin xoş vərdişlərə.
İlşməsin heç kəs axmaq dişlərə,
Xudamın şöləsi bu dağa düşsün.

Gəncə ş. 29.09.2010

SAYILACAQDI

*(Atayeva Fizənin (İzelda) cənnət
quşu kimi ölümünə)*

Bir bacı bu gecə qonaqdı evdə,
Sabah Haqq evinə qoyulacaqdı.
İşıqlı dünyada son dəqiqəsi, –
Sabah Haqq evində sayılacaqdı.

Xaliq qərarıdı yaşamaq, ölmək,
Ömrü, taleyi də birbaşa bölmək.
Gözünü əbədi yumubdu demək,
Sabah o dünyada ayılacaqdı.

Yaradan sirtinə əl atmaq olmaz,
Heç kəs bu dünyada əbədi qalmaz.
Bircə dəqiqəni geriyə salmaz,
Bu elə yoldu ki, yollanacaqdı.

Oruc qarışanmaz Haqqın işinə,
Həqiqət mülkünə, haqq gərdisinə.
Yaradıb, öldürən Allah işinə,
Ömür sayı hər an sayılacaqdı.

Gəncə ş. 14.12.2010

ƏDALƏT EYLƏ

(Allaha təvəqqəm)

Naşükür bəndəyik yaradan Allah,
Özün doğru yola dəlalət eylə.
Yaradıbsan ruzisin ver, İnşallah,
Sən Adil şahımsan, ədalət eylə.

Doğru yola qədəm qoyan mömünü,
Kölgəni sal, keçməsin pis bir günü.
Qalxmasın göylərə nə ahı, ünü,
Qeyrətli ağamsan, sən qeyrət eylə.

Qoyma kasıb düşsün zəlilliklərə,
Könüllər qalmasın məlul günlərə.
Qismət eylə, çıxsın hər şad illərə,
Sağlam tərəfindən sən qismət eylə.

Orucun qəlbində yoxdu qara söz,
Öyüd, nəsihətində qalır bircə iz,
Bizim qəlbimizi şad dindirəsiniz,
Könüllərə özün sədaqət eylə.

14.08.2003

AY HAYIF~HAYIF

Şirin sözlü, şirin dilli nəğmələr,
Qaldı dillərdəcə, ay hayif-hayif.
Yayıla bilmədi bütün dünyaya,
Qaldı ellərdəcə, ay hayif-hayif.

Qəlbin bəzəyənmir insanın insan,
Könüllər şad ola, işlər də asan.
Bərəkətli ola həm torpaq, həm nan,
Qaldı əllərdəcə, ay hayif-hayif.

Xəyallar sel oldu, qarışdı çaya,
Fərəhlə baxmadıq ulduza, aya,
Ətirli güllər də salmadı saya,
Qaldı güllərdəcə, ay hayif-hayif.

Naz-qəmzəsiz qaldı o ağır ellər,
Qol taqətdən düşdü, dözmədi əllər,
Şana düzəltmədi, dağıldı tellər,
Qaldı tellərdəcə ay hayif, hayif.

Oruc necə dözsün bu çal-çövürə,
Necə qiymət versin belə dövürə,
Ümid də qalmayıb artıq ömürə,
Qaldıq çöllərdəcə ay hayif-hayif.

Gəncə ş. 15.08.2003

QOCALARMI?

Xudam telini darayan,
Taleyindən hey yarayan.

İşi hər vaxtı sarıyan,
Deyin görüm qocalarmı?

Ailəlikdə şirin olan,
Yar könlünü yarı alan,
Bir-birinin qeydinə qalan,
Deyin görüm qocalarmı?

At belində dağlar gəzən,
Bənövşə, nərgizdən üzən,
Toy günü toylarda süzən,
Deyin görüm qocalarmı?

Oğlu, qızı can deyənin,
Çörəyini şirin yeyənin,
Bəy kimi paltar geyənin,
Allah görün qocalarmı?
Deyin görüm qocalarmı?

Yarı hər vaxt sevə onu,
Xoş gələ işinin sonu,
Geyinə al-yaşıl donu,
Belə insan qocalarmı?
Deyin görüm qocalarmı?

Oruc düşünür bəxtləri,
Bəzəkli görür taxtları,
Şad keçirən hər vaxtları,
Belə insan qocalarmı?

Belə cavan qocalarmı?
Deyin görüm qocalarmı?

Gəncə ş. 10.09.2003

POZULMAYAYDI

*(Marşrut avtobusda cavanlarla
qocaları görəndə)*

Nolaydı cavanlıq təravətləri,
Allah imkan verə pozulmayaydı.
Gözəli gözələ yazaydı Xudam,
Heç biri tərsinə yazılmayaydı.

Taleləri oxşayaydı birinə,
Xəcil olmayaydı başqa yerinə.
Qəza salmayaydı heç vaxt dərinə,
Əlləri qismətdən üzülməyəydi.

Güləydi gözləri nurlu üzüylə,
Xoş olaydı insanların yüzüylə.
Gəzəydlər bir-birinin nazıyla,
Xəta arxasınca düzülməyəydi.

Al yanağı hicran yaşı görməyə,
Fələk də qəlbində kədər hörməyə,
Xəzan onun qönçə gülün dərməyə,
Gözləri kədərdən süzülməyəydi.

Oruc dil açaydı arzular üstə,
Buxaqlar görəydi, yanağı püstə.

Can deyən cavanlar dəstəbədəstə,
Ay Allah, əllərdən üzülməyəydi.

23.04.2004

MƏNİ

(Şahərə gedəndə)

Xəstə könlüm sökülməmiş istəyir,
Xudam qismət etsin o yerə məni.
Gözüm görsün, əlim tutsun işləri,
Nə uçurum görməsin, nə dəərə məni.

Cənnət sinələrin top tək narları,
Ətirli qoltuğu, həndəvərləri,
Yetişmiş qoynunda şux nübarları,
Gözləsin hər yerdə dübarə məni.

Oruc Yaradandan istəyir payı,
Özü itirməsin qoy haqqı, sayı,
Qismət versin özü, həm gözəl tayı,
Yetişdirsin hər vaxt nübara məni.

08.07.2004

SƏN

(Dostlarımla əylənəndə)

Payız vaxtı vaxt tap, gəl bizə hərdən,
Şükür torpağımız düşməyib girdən,
Ətirli almadan, şöytəlilərdən,
Dostum, ye, ləzzət al, bu məkanda sən.

A dostum, sanmaynan sözü mü əbəs,
Məndən inciməyib hələ heç bir kəs.
Dilim danışmayıb ömründə nəş,
Şövq ilə danış-gül bu ərkanda sən.

Zəhmətkeşin barı çox şirin olur,
Sözünün mənası lap dərin olur.
Havamız, suyumuz səp-sərin olur,
Söz-söhbət açarsan bu dövrandə sən.

Oruc tam anlayır dediyi sözü,
Yaxşı başa düşür özünü özü.
Dəvət eyləyirsə o, qəlbən sizi,
Yaxşı yer tutarsan o fərmandə sən.

27.06.2004

DÜŞÜB İTMƏSİN

Halallıq insanın tacı, taxtıdı,
Təmiz ol, vicdanın əzab çəkməsin.
Sanballı işlərin insan baxtıdı,
Yaradan bağçanda qanqal əkməsin.

Bir damladan yaradanın yolunu,
Unutma heç zaman soyu, ulunu.
Halallığa öyrət öz əl-qolunu,
Təmiz adın əyilməsin, çökməsin.

Orucun atalar sözü haqdandı,
İşin sarımağı ancaq baxtdandı.

Yaxşı əməllərin bil toxtluqdanlı.
Elə et ad-sanın düşüb itməsin.

Bakı ş. 30.07.2004

BİRİ BİZİM QARIDI

Bizim evin bir cüt qızılgülü var,
Biri mənəm, biri bizim qarıdı.
Ailəmizin şirin, şəkər dili var,
Biri mənəm, biri bizim qarıdı.

Məhləmizin bağçası var, barı var,
Alması var, heyvası var, narı var.
Evimizin bir cüt zər açarı var,
Biri mənəm, biri bizim qarıdı.

Bir-birinə şirin dinən, can deyən,
Acını, şirini birlikdə yeyən,
Zəhmətiyənən birgə evdə işləyən,
Biri mənəm, biri bizim qarıdı.

Yeri düşsə çətinliyə dözənin,
Bir-birini baxışıyla süzənin,
Axtarıban bir-birini gəzənin,
Biri mənəm, biri bizim qarıdı.

Oruc bilir hər zəhmətin yerini,
Qohumluqda gəzir dayaz, dərinin,
Can deyənin arvadına ərinin,
Biri mənəm, biri bizim qarıdı.

Gəncə ş. 08.08.2004

BİLMİRƏM

Daşa dönüb bəxt, iqbalım yerimdir,
Xudam mənə niyə baxmır, bilmirəm.
İşim, gücüm heç bir yerdə sarımır,
Qarşıma heç xeyir çıxmır, bilmirəm.

Bir iş üçün yalvarıram Allaha,
Boşa çıxır, inam qalmır Vallaha.
Başlanğıcım bağlıdı bismillaha,
Şeytanı bəs niyə yıxmır, bilmirəm.

Qara bəxtim mənə birgə yerişir,
Çərxi fələk gözlərimi sarıyır.
Tale məni barmağında fırladır,
İşıq ucu niyə çıxmır, bilmirəm.

Nə qədər ki, düz gedirəm yolumu,
Fələk kəc gətirir ayı, ilimi.
Vallah itirmişəm soyu, ulumu,
Məni şimşək niyə çaxmır, bilmirəm.

Nə qədər çəkəsən dərdi, ələmi,
Çürüdüb dilimi Allah kəlamı.
Oruc haqqı deyir, yoxdu yalanı,
O yandırıb niyə yaxmır, bilmirəm.

09.08.2004

YAŞAYIR

Pul deyiləm xırdalanam əllərdə,
Öz mənliyim özüm ilə yaşayır.

Haqq sözüm söylənir gözəl ellərdə,
Həqiqətim sözüm ilə yaşayır.

Nə danışsam haqq işinə yarayır,
Düzgünlüyüm təmizliyi arayır.
Sağlam qəblilərin sözü sarıyır,
Qulağımla, gözüm ilə yaşayır.

Orucam, Haqq verir özü imkanını,
Yolumu göstərir, kərəmin kanını,
Ziyana çevirməz kəlmənin anını,
Qəlbim nurlu üzüm ilə yaşayır.

01.06.2005

QALMIŞAM İNDİ

Cavanlığım bir quş idi, uçurdum,
Qocalıq əlində qalmışam indi.
Bütün fürsətləri əldən qaçırdım,
Gecələr xəyala dalmışam indi.

Kədərdən, fikirdən açılmır başım,
Giley-güzar olub yaxın sirdaşım,
Yuxusuzluq olub gecə yoldaşım,
Payımı kədərdən almışam indi.

Orucam, uzağı görməyir gözüm,
Yerimir, taqətdən düşübdü dizim,
Yorulub, dayanıb işləmir sözüm,
Yolumu uzağa salmışam indi.

02.06.2005

QƏM YAZMAYAYDI

Bəxti yazan insana bəxt yazanda,
Onun taleyini kəm yazmayaydı.
Pərsəngsiz olaydı ömür mizanı,
İnsanın gözüne nəm yazmayaydı.

Nə qismət eyləsə sərrast olaydı,
Sevinci, fərəhi qəlbə dolaydı,
Gül-çiçəyi xoş ətirli qalaydı,
Həyatda qəlbinə qəm yazmayaydı.

Orucun haqq səsi qalxardı göyə,
Şərəfi, şöhrəti düşərdi saya,
Ömrü bənzəyərdi aydın səmaya,
Bəxtinin zilinə bəm yazmayaydı.

12.07.2002

YAZ OLANDA GƏL

Başına dolanım, gözəl eloğlu,
Sən bizim ellərə yaz olanda gəl.
Qəlbin şənlənəndə, üzün güləndə,
Könlümdə kədər-qəm az olanda gəl.

Çıxaq göy dağlara gül-çiçək dərək,
O gözəl güllərdən bir çələng hərək,
Eşqin saf qəlbinə birlikdə girək,
Ürəkdə dostlara söz olanda gəl.

Oruc payın versin şeirdən, sözdən,
Kökləyək, həzz alağ o qara sazdan.
Ellərə pay qalsın qoy ustad sözdən,
Sinəm üstü köklü saz olanda gəl.

23.06.2006

DANIŞMA

Deyirlər ki, dil də başa bələdi,
Tapşırımışam innən belə danışma.
Keçən illər hər bir ömrə bələdi,
Bir kimsəynən höcətləşib yarışma,
Bir kimsənin işlərinə qarışma.

Çox eşit, az danış, səbirin olsun,
Yaxşı, xoş sözlərin yaddaşda qalsın.
Səxa-səxavətnən qoy kasan dolsun,
Şeytan kimi əbəs yerə çalışma,
Bir kimsənin işlərinə qarışma.

Oruc nə yaşasa bir izi qalsın,
Ulular sözündən bir təlim alsın,
Sözüylə tarixə hey naxış salsın,
Yüngül sözlə alovlanıb, alışma.
Bir kimsənin işlərinə qarışma.

23.09.2006

GÜLƏ~GÜLƏ

Bülbül gülə naz eyləyir,
Səhər vaxtı gülə-gülə.
Nişanlılar göz eyləyir,
Səhər vaxtı gülə-gülə.

Qız-gəlinlər naz axtarır,
İsti ocaq, köz axtarır,
Şirin söhbət, söz axtarır,
Səhər vaxtı gülə-gülə.

Oruc şirin sözə mail,
Çoxa, aza olur qail,
Deyir səxa ilə sayıl,
Səhər vaxtı gülə-gülə.

Bakı ş. 23.08.2007

GÖZƏLLƏR GÖZƏLİ YARADIB ŞAHİM

Gözəlin gözünə gözüm sataşdı,
Ərşə bülənd oldu amanım, ahım,
Könlüm qeyzə doldu odlu, atəşli,
Gözəllər gözəli oldu pənahım.

Əmmək üçün dodağında balı var,
Öpmək üçün yanağında xalı var,
Qucmaq üçün nazik, incə beli var,
Gözəllər gözəli yaradıb şahım.

Gözələ baxmaqdı gözlərin payı,
Xalı xəcil edir günəşi, ayı,
Xudadan pay istər bu Oruc dayı,
Vallah başqa işdə yoxdu günahım.

Bakı ş. 30.08.2007

BU DÜNYA

Ay Allah, amandı, nə bəd zamandı,
Kimlərin üzünə döndü bu dünya.
Gözəl dövranları dağıldı, getdi,
Kimlərin üzünə söndü bu dünya.

Bərəkət azaldı, talelər döndü,
Gurhagurnan yanan ocaqlar söndü,
Xeyirlər dayandı, bəd xəbər dindi,
Niyə danışmayır indi bu dünya.

Bir vaxt xeyir xəbər söyləyərdilər,
İnsanlara uğur diləyərdilər,
Həmişə şad işdə əylənərdilər,
Qəmli kəhərini mindi bu dünya.

Düşünmək, daşınmaq çətdirmir başa,
Uğurlar hər ildə toxunur daşa,
Sürdüyümüz ömür ziyandı yaşa,
Kimlərin başına gendi bu dünya.

Oruc nalə çəkir, kədər, qəm yeyir,
Allaha yalvarır, amandı deyir,

Keçən ömürləri bir güman sayır,
Bəs kimlərə şərəf, şandı bu dünya?

26.03.2007

**EŞQ ODUNA
YANAN PƏRİ**

Eşq oduna yanan pəri,
Yanma, qadasın aldığım,
Şöləsinə dolandığım,
Sönmə, qadasın aldığım.

Sevim, seçim səni bir də,
Öpüm, qucum səni birdə,
Qoy kamım qalmasın yerdə,
Dinmə, qadasın aldığım.

Halıyam mən dərdlərimdən,
Alım kədərin əlindən,
Çıxardım eşqin selindən,
Sınma, qadasın aldığım.

Eşqin yaman can üzəndi,
Dözənmədi, qəlbim dindi,
Qoşa xallar Həbəş-Hindi,
Enmə, qadasın aldığım.

Oruc dözə bilməz dərdə,
Gözəlliyin zirvələrdə,
Qıyqacı bax mənə bir də,
Dönmə, qadasın aldığım.

11.02.2007

**QULLUQ EDİM
CANLA, BAŞLA**

(Elxan Müzəffər oğlu Məmmədova)

Yavaş-yavaş, asta-asta,
Gəl çatginən bizim posta.
Qədəmlərin gözüm üstə,
Qulluq edim canla, başla.

Qədəkləri süzüm qoşa,
Sevincimiz daşa-daşa,
Belə səni yüz il yaşa,
Qulluq edim canla, başla.

Oruc dayın zəhmətkeşdi,
Sən nə süzdün onu içdi,
Səndən ötrü candan keçdi,
Yol göstərim canla, başla.

Gəncə ş. 21.02.2011

A ZALIM, ÖLDÜM

Getdim bəlkə dərdim üstdən dərd ala,
Almadı dərdimdən, a zalım, öldüm.
Perik düşdüm Vətənimdən, elimdən,
Dərd əlindən qaçdım, a zalım, öldüm.

Bivəfa dünyadan kef alanmadım,
Alverim tutmadı, nəf alanmadım,
Öldürüb özümü məhv olanmadım,
Dərdim aşdı başdan, a zalım, öldüm.

Orucam, qəm-kədər yoldaşdı mənə,
Yoldaş olanmıram gəlib, gedənə,
Getdikcə işlərim düşür çətinə,
Geri qaldım dostdan, a zalım, öldüm.

Gəncə ş. 15.04.2011

GÖZƏ GÖRÜNÜR

Başına mən dönüm, ay boyu bəstə,
Hanı nar məmələr, gözə görünür.
Zamanmı dəyişib səndəki eşqi,
Hanı incə rəftar bizə görünür.

Yenə naz-qəmzələr, dəyişib yerin,
Unutma əhdini and yerin pirin,
Göstər himcimində, qaş-gözdə birin,
Hanı gülümsəyən üzə görünür.

Oruc qəmgin olur baxanda sizə,
Payın ala bilmir baxanda gözə,
Nə vaxtı olacaq duraq üz-üzə,
Yerişə, duruşa, izə görünür.

Gəncə ş. 19.07.2011

BABA DA OYNASIN..

(Mayıl Həsənova)

Babalar babası xoş gəlib toya,
Baba da oynasın, toy da oynasın.
Havalar düzəlib, səma açılıb,
Günəş də oynasın, ay da oynasın.

Dağların laləzar havası gəlib,
Məclisin dərmanı, davası gəlib,
Çəməninin açılmış laləsi gəlib,
Çəmən də oynasın, çay da oynasın.

Oruc ləzzət alır baxanda sizə,
Sində köklənən saza, həm sözə,
Bu gözəl məclisdə duraq üz-üzə,
Şərab da oynasın, çay da oynasın.

Gəncə ş. 25.06.2011

YARAŞMIR

(Bəd əməlli insanlara)

Tutduğun əməlin o bəd xəbərin,
Himə-cimə, qoşa gözə yaraşmır.
Nəzakət azalıb, hörmət gödəlib,
Danışdığın şirin sözə yaraşmır.

Qamətin, libasın qabiliyyətin,
Ürəyinnən işin, o pis niyyətin,
İnsanda olmayan o hissiyyatın,
Duranda heç üzbəüzə yaraşmır.

Çuvalda gizlənməz nə ox, nə qılınc,
Deşib görsənəcək, açılacaq uc.
Sözdə, əməlində bilinəcək bic,
Sən qoyduğun heç bir izə yaraşmır.

Oruc çox görübdü bəd əməlləri,
Murdar qana batmış murdar əlləri,

Ömrünlə gördüyün bədbin illəri,
Çaldığın mahnıynan sözə yaraşmır.

Gəncə ş. 17.08.2011

MƏNİ YANDIRIR

Məlul, müşkül baxan gözəl,
Yandıran məni yandırır.
Şimşək kimi çaxan gözəl,
Sındıran məni sındırır.

Qismət verir Xudam mənə,
Nələr çəkir ürək sinə,
Dözür canım hər səsine,
Qandıran məni qandırır.

Bağçamdan gülümü dərir,
Dərib pünhan yerə sərir,
Yayda, qışda zülm verir,
Donduran məni dondurur.

Oruc haqq işinə dinməz,
Haqq salmasa özü enməz,
Tələ quran tez endirməz,
Endirən məni endirir.

Gəncə ş. 01.09.2011

VƏTƏNİMİN QIZLARINA

(Vətənimin zəhmətkeş qızlarına)

Gözəllərin çoxdu sayı,
Küsdürürlər günü, ayı,
Xudam verib özü payı,
Vətənimin qızlarına.

Hər zəhmətə alışırlar,
Ulduzlartək sayrışırlar,
Tənbəllər də qarışırlar,
Vətənimin qızlarına.

Zəhmət sevən, qəlbi təmiz,
Boyu uca, həm qənirsiz,
Nur çiləyir əməlimiz,
Vətənimin qızlarına.

Zəhmətiylə güllər açır,
Bağca-bağı şəfəq saçır,
Şad xəbərlər yavuq qaçır,
Vətənimin qızlarına.

Zəhmətləri bar verəndi,
Yaradanı ər verəndi,
Koroğlutək nər verəndi,
Vətənimin qızlarına.

Sevincləri aşır-daşır,
Ulduzları parıldaşır,

Hər cür gözəl naz yaraşır,
Vətənimin qızlarına.

Oruc nəğmə qoşur hərdən,
Qolunuz düşməsin girdən,
Payın versin xudam pirdən,
Vətənimin qızlarına.

19.08.1998

***DİNDİRƏ BİLMƏRƏM
ŞİRİN DİLLƏRİ***

Ağlatdı dərd məni, qalmaqal dözümlü,
Düşmüşəm taqətdən, tutulub dizim.
Bu fani dünyada bəs necə gəzdim,
Seyr edə bilmirəm ağır elləri.

Bənövşə, nərgizlər küsübdü məndən,
Sonalar köçübdü göldən, çəməndən.
Millətim söz umur söz xəzinəndən, –
Oxşaya bilmirəm susuz gölləri.

Fələk aman vermir qəddim düzələ,
İstəyim könlümdən şeirə süzülə.
El-ələmi şənəndirən söz ilə,
Dindirə bilmirəm şirin dilləri.

Orucam, elimə çox iş görsəm də,
Uçmuş qəlblərini təzə hörsəm də,
Qaçqınların qəblərinə girsəm də,
Xoş deyə bilmirəm keçən illəri.

DAĞLARIN

Dağ qədrini bilsən, gəzərsən dağı,
Dəyər ayağına şəhi dağların.
Təmiz havasını qəbul edərsən,
Üzünə də əsər mehi dağların.

Baxıb həzz alarsan uca dağlara,
Soyuq bulaqlara, güllü bağlara.
Heyran qalarsan sən gözəl çağlara,
Dolanıb olarsan şahı dağların.

Düşmən ayaqlayır gül-çiçəyini,
Qara əllər üzür hər ləçəyini,
Qoparıb aparır lap göyçəyini,
Ucalır göylərə ahı dağların.

Nənələr, babalar yaylağa çıxmır,
Uca zirvələrdən düzlərə baxmır,
Hayqırıb düşməni yandırır, yaxmır,
Varmı burda heç günahı dağların.

Oruc çox darıxır dağlardan ötrü,
Yaşıl çəmənlərdən, bağlardan ötrü,
Gölü ördək, qazlı çağlardan ötrü,
Şad görünə halı, ruhu dağların.

Gəncə ş. 05.09.2011

QURBAN OLUM

Ustad kəlam qoyub gedən,
Atalara qurban olum.

Söz qatarı uzaq gedən,
Atalara qurban olum.

Öyüd nəsihəti dərin,
Yerin bilən dürr sözlərin,
Söz axtaran dərinlərin,
Atalara qurban olum.

Hikmətli söz süzüb seçən,
Düz sözüynən nankor biçən,
Oruc, sözü daşdan keçən,
Atalara qurban olum.

Gəncə ş. 25.08.2011

ATALAR ~ OĞULLAR

(Bir-birini başa düşməyənlərə)

Oğul gördüm, oğulların naxışı,
Oğul gördüm, atanın sərt baxışı,
Oğul gördüm, ataların yoxuşu,
Seçənmədim hansı babat, hansı bəd.

Ata gördüm, ataların nəridi,
Ata gördüm, elimin hünəridi,
Ata gördüm, dəyirmanın pəridi,
Seçənmədim hansı babat, hansı bəd.

Oğul gördüm, ata üzü ağ edir,
Oğul gördüm, ata varı dağdır,
Oğul gördüm, atalara yağdır,
Seçənmədim hansı babat, hansı bəd.

Ata gördüm, züryəti var, dərd çəkir,
Ata gördüm, züryət üçün yaş tökür,
Ata gördüm, züryətinə gül əkir,
Seçənmədim hansı babat, hansı bəd.

Oğul gördüm, atasına tam yaddı,
Oğul gördüm, atasına bəd zatdı,
Oğul gördüm nə balıqdı, nə ətdi,
Seçənmədim hansı babat, hansı bəd.

Ata gördüm, oğulla yarı yaşdı,
Ata gördüm, oğuluna qardaşdı,
Ata gördüm, bir yekə qara daşdı,
Seçənmədim hansı babat, hansı bəd.

Oğul gördüm, qara sudan bal çəkir,
Oğul gördüm, dağ-dərədə nan əkir,
Oğul gördüm, ata belini bükür,
Seçənmədim hansı babat, hansı bəd.

Ata gördüm, züryətindən nəflidi,
Ata gördüm dərd-kədərdən keflidi,
Ata gördüm, övladdan tənbehlidi,
Seçənmədim hansı babat, hansı bəd.

Oğul gördüm, atasına sirdaşdı,
Oğul gördüm, atasına qəmkeşdi,
Oğul gördüm, atasına dərd-daşdı,
Seçənmədim hansı babat, hansı bəd.

Oğul gördüm şan-şöhrətə yaraşır,
Oğul gördüm, atanın yolun çaşır,

Oğul gördüm, atalara sataşır,
Seçənmədim hansı babat, hansı bəd.

09.04.1998

PADVALIN TƏRİFİ

(Sərin zirzəmilərə)

Siz buna padval deməyin,
Kəpəzdi, Qoşqardı bura.
Sərinlikdə yoxdu tayı,
Murov, Dəli dağdı bura.

Xoş havası cana dərman,
İstiliyə verir fərman,
İsti ondan çəkir aman,
Gözəl bir yaylaqdı bura.

Ləzzətini çəkən bilər,
Sərinliyi erkən bilər,
Dalına şal bükən bilər,
Uca, sərin dağdı bura.

Qışda isti, yayda sərin,
Adətidi bax bu yerin,
Dil açıbdı bu dəftərim,
Deyir bir yaylaqdı bura.

Oruc əvəzin tapanmır,
Sərinliyin heç vaxt danmır,
Başqa adda adın anmır,
Ömürə dayaqdı bura.

Bakı ş. 27.07.199

BAYATILAR

Cəfakeş dərdə baxar,
Çor keçər, dərdə baxar,
Dərdi dərdliyə söylə,
Dərdsiz dərdə nə baxar.

Dərman bir dərdə baxar,
Həkim hər dərdə baxar,
Dərdsiz dərdi nə bilər,
Dərdlilər dərdə baxar.

Sənə şirin gündə mən,
Gecədə mən, gündə mən,
Qurban olaram sənə,
Gecə də mən, gün də mən.

Eşq oduna yar yanmır,
Mən yanıram, o yanmır,
Bülbül kimi ötürəm,
Yar yuxudan oyanmır.

Əzizimdi yaxşı yar,
Yaxşı doğra, yaxşı yar,
Allah qismət edəydi,
Yaxşı yara yaxşı yar.

Əzizim yar sevənlər,
Yar sevib, yar sevənlər,
Əsil, zatını axtar,
Ey gözəl yar sevənlər.

Əzizim yara canım,
Qurbandı yara canım,
Ax-vay çəkməkdən bezdim,
Götürüb yara canım.

Eləmin oy dərd məni,
Dərman məni, dərd məni,
Dərdin əlindən qaçdım,
Tezcə tapdı dərd məni.

Bu paltarın tərsi nə,
Astarı nə, tərsi nə,
Allah qismət edəydi,
Tər sinəyə tərsinə.

Eləmin dərdə məni,
Salıb Xudam dərdə məni,
Əlim heç yana çatmır,
Deyir ki, dərd əm məni.

Eləmin yara canım,
Doğraya, yara yanı,ım,
Elə bir loğman ola,
Sallaya gora canım.

Samovara bir od sal,
Odu yandır, bir od sal,
Pisin payına zəhər,
Yaxşısına bir qənd sal.

İşlər düşüb tərsinə,
Avandı nə, tərsi nə,

Yazan elə yazaydı,
Tər sinəyə tər sinə.

Əzizimdi mərd ana,
Mərdi doğar mərd ana,
Sözdən qaçıb gizlənməz,
Düzü deyər mərd ana.

Minmək üçün köhlən at,
Yəhərlə boynuna yat.
Kişini şax saxlayar,
Yaxşı arvad, yaxşı ad.

Eləmin çərçi dağı,
Çər dağı, çərçi dağı,
Hesabı düz çəkməsən,
Çəkərlər çərçi dağı.

Eləmin incə dağlar,
Şiş dağlar, incə dağlar,
Yadlar görsə yan keçər,
Ana-bacı sinə dağlar.

Bizim şirin sözümüz,
Açıq iki gözümüz.
Vətən sənə qurbandı –
Canımızla özümüz.

El cərgədən üzüldü,
Qürbət yerdə düzüldü.
Şirin olan sağlığı,
Yad qədəhə süzüldü.

Ellər məni qınadı,
Dar ayaqda sınadı.
Dərdimi tez bildilər –
Hamı məni unadı.

Əziz anam söy məni,
Ağac götür döy məni.
Köhnə yaram sağalmır –
Əzizləynən, öy məni.

Əzizim qələm əhli,
Qılınclar qələm əhli.
Dərdi kağıza əkər,
Dərmanı aləm əhli.

NƏSİHƏTNAMƏ

(“Öyüd-nəsihət” silsiləsindən)

Dünya əbədidi, insan əmanət,
Bunu duymayanlar çəkərlər zillət.
Dünyanı dörd əlli tutub saxlayan,
Ölüm vaxtı tapmır özünə həyan.
Qazancını yeməyən kəs unudur,
Bilmirlərmi haqqdan payları budur.
İstəyir qazana, çoxala maya,
Ruza verən salır hesaba, saya.
Vaxtsız canlarına cəfa verənlər,
Unudur yanları xəstə görənlər.
Bilmir çox qazancın axırı nədir,
Yeyə biləcəkmə, qismətindədir?

Ömürü qurtarıb çatanda sona,
Kömək edəcəkmİ qazancı ona?
Canı xəstələnib düşsə yatağa,
Ümidi qalacaq bircə otağa.
Kimdi ona əvəz canını verən,
Onun əvəzində qəbirə girən?
Kim bilir oğul, qız necə baxacaq,
Bəlkə də su kimi yana axacaq.
Əgər səni qansa ömür yoldaşın,
Bəlkə o anlaya ağrıyan başın.
Kim bilir ki, bu düz olarmı görün,
Bilərmİ qəlbinə məhəbbət girən?
Çətindi bu işin düzün anlamaq,
Vaxtsızdı özünü artıq danlamaq.
Vaxtında çarə qıl öncə canına,
Dərd, kədəri yığma dörd bir yanına.
Ucuz tutma özün vaxtsız, vədəsiz,
El içində hərlən ağır, ədasız.
Bacarsan ömrünü sən yaxşı yaşa,
Allah verən ömrü təmiz vur başa.

Gəncə ş. 16.11.2003

GƏRƏYİN OLAR

(Nəsihətnamə)

İşlə mənim üçün, öyrən özünə,
Sənət gələcəkdə gərəyin olar.
Kamil sənətkar ol, inan özünə,
Gördüyün işlərin yaddaşda qalar.

İnan qulağına, görən gözünə,
Bacar qiymətin ver düzgün sözünə,
Bəd sözlər gəlməsin sonra üzünə,
Sonra bəd işlərin üzünə durar.

Bacar yalan demə dostda, tanışa,
Sonra xəcil qalib üzün alışa,
Düçar olarsan sən qana-qarğışa,
Aldığın hesabın burnundan gələr.

Oruc nəsihəti dedi ürəkdən,
Başına yapışdır arzu, diləkdən,
İtməsin başından əsən küləkdən,
Dostlar arasında adın pozular.

Gəncə ş. 23.09.2011

BİZİ

(Ustadnamə)

Başımız yaylaqdı, ayağımız qış,
Yandırır od kimi zəmanə bizi.
Bütün ümidimiz oldu qarlı qış,
Möhtac etdi ömür gümana bizi.

Nə görmüşdük burnumuzdan töküldü,
Tikdiyimiz bircə-bircə söküldü.
Bin-bərəkət göyə çıxdı, çəkildi,
Saldı zaman aha-amana bizi.

Dərd çəkməkdən bükülübdü qəddimiz,
Dost sormağün pozulubdu əhdimiz.

Dözülməz qəhərdi bu çəkdiyimiz,
Fələk həsrət qoydu imana bizi.

Ümid yeri qalmayıbdı, görünə,
Fikirlər, kədərlər salır dərinə.
Yamanlar gəlibdi yaxşı yerinə,
Allah möhtac etdi yamana məni.

Oruc kədərlənir haqqın işinə,
Tarixin hökmünə, il gərdeşinə.
İnsan gərək bu dərdləri düşünə,
Saldılar çölə, hər yana bizi.

Gəncə ş. 23.07.2000

HƏR OXUYAN MOLLA PƏNAH OLARMİ?

(Ustadnamə)

Məni qınayırlar danışanda mən,
Hər oxuyan Molla Pənah olarmı?
Yüyürüb yortmaqnan bu zamanda sən,
Hər taqqır-tuqqurdan çuval dolarmı?

Ağıl, kamal, huş-dərrakə olmasa,
Danışanda hesab başda qalmasa,
Yaradanın sənə qismət qılmasa,
Quru yerdən insan barmaq yalarmı?

Öyüd-nəsihəti götürənə ver,
Zəkaynan hər işi bitirənə ver,

Qisməti ağılınan gətirənə ver,
Hər bir naşı təbib dərman bilərmimi?

Nadan sözün çıxar hərcayı adı,
Bal-qaymaq olmasa olarmı dadı,
Yovşan ki, yovşandı, nə olar zətı –
Yovşan gültək heç gör yadda qalarmı?

Oruc nadanlara dedikləri söz,
Əyri, eniş, yoxuş, göstərdiyi düz,
Tökün di ətəkdən o daşları siz,
Hər tikilən divar bina olarmı?

26.05.200

YAMANDI

(Ustadnamə)

Dostluqlar insanda hər tərəflidi,
Gətir görək dostluqları, yamandı.
Əsl ürək dostu nur tərəflidi,
Gətir verək dostluqları yamandı.

Danışanda inanırsan sözünə,
İnam yaradırsan özün-özünə.
İnanırsan qulağına, gözüne,
Alaq, verək dostluqları yamandı.

Nadanlar dostluğu oyuncaq sayır,
Dostunu həmişə dar yerdə qoyur.
Belə xəta dostun ürəyni oyur,
Gələk görək dostluqları yamandı.

Tale qismət versin yaxşı dostlara,
Dostların bilinər düşəndə dara.
Etibarlı dostu ürəkdən ara,
Pozma ürək dostluqların amandı.

Oruc heç vaxt dinməz düz iş görənə,
Təmiz iş görəsən, halal törənə.
Dostluğu qiymətli yığa sərənə,
İlqar pozan dostluqları yamandı.

24.07.2000

AXTARSINLAR SƏNİ ELİN İÇİNDƏ

(Ustadnamə)

Sanballı söz danış, mənadan dərin,
Yaddaşında qalsın ağır ellərin.
Qoy naxışı olsun şirin dillərin,
Axtarsınlar səni dilin içində.

Sözün şəkər olsun bəd könüllərə,
Köçürsünlər yaddaşlara, dillərə.
Dayaq olsun işin bərbad ellərə,
Axtarsınlar səni elin içində.

Söylənsin hər yerdə böyük ad-sanın,
Sənlə qalib olsun təmiz vicdanın.
İllərlə ucalsın şöhrətin, şanın,
Axtarsınlar səni ilin içində.

Sözün ətirlənsin el arasında,
Adın əzizlənsin dil arasında.
İzin ətir saçsın gül arasında,
Axtarsınlar səni gülün içində.

Səxalı ol, səxavətin bir mayak,
Hər yerdə olasan ellərə dayaq,
Belə şad sədanla biz dahi sayaq,
Axtarsınlar dahilərin içində.

Oruc ustad sözün hədər deməyib,
Namusu, qeyrəti heç itirməyib.
İnsanlığı yemə qatıb yeməyib,
Qoy tapsınlar səni əlin içində.

Gəncə ş. 12.05.2003

***UNUTMAZ HEÇ
ZAMAN, SALAMLAR
SƏNİ***

(Ustadnamə)

Salam umanlara salam verginən,
Unutmaz heç zaman, salamlar səni.
Hər yerdə xoş danış, ağır otur-dur,
Unutmaz hər şirin kəlamlar səni.

Bacardıqca kömək eylə kim olsa,
Haqqa tərəf danış əyri, kəm olsa.
Düz sözün üstə dur, iş möhkəm olsa,
Unutmaz heç zaman aləmlər səni.

İmkanın olduqca yaxşılıq eylə,
Bəd sözü qəlbindən uzağa teylə.
Alim, ülaməyə dərini söylə,
Unutmaz heç zaman imamlar səni.

Çox düşün, az danış, həyanı gözlə,
Kimləri dindirsen din şirin sözlə,
Fikirləş, hər işin sonunu izlə,
Unutmaz heç zaman aləmlər səni.

Qocaya, zəlilə açıq gözlə bax,
Sıngın insanlara gülər üzlə bax,
Oruc Göyçəliyə düzgün gözlə bax,
Unutmaz qəlbində gümanlar səni.

Gəncə ş. 13.09.2008

ODLARA QALAR

(Dodaqdəyməz ustadnamə)

Sərrast söylə ağaların sözünü,
Haqqı tökər nakəslərin gözünü,
Özü seçər sözün əyri-düzünü,
Düz olsan hər yerdə qazancın olar.

Yer gələndə səxa açar gözünü,
Əli, Heydər narınlayar sözünü,
Göstərər hər yerdə nurlu üzünü,
Yaradanın özü şad səda qılar.

Könlün çıxar qaraların izindən,
Həyalanar ellər sərrast sözündən,

Taqət gələr ürəyindən, dizindən,
Haqq kədərdən səni kənara salar.

Ellər ürəyində saxlayar səni,
Çıxarar könlündən kədəri, kini,
Haqq dayaq eyləyər özü əlini,
Uğurun hər səhər üzünə gülər.

Oruc sərrast söylər ustad sözünü,
Dərin salar haqqı onun izini,
Yalanın, yaltağın əlli-yüzünü,
Sözüylə hər yerdə odlara qalar.

19.10.2001

DAYAĞI

(Dodaqdəyməz)

Xaliq xilqətinə dəyanət etsə,
Dərya da dayanar, dağ eylər yağı.
Yaxınlar dostuna xəyanət etsə,
Hədyan deyər ona kənardan yağı.

Haqsızlığa endirənlər haqları,
Şöhrətə qaldıran iyrənc taxtları,
Xalqına çatdıran yersiz haqları,
Dalda qalar özü yeriyan çağı.

Oruc, haqq yoluna nəzarət eylə,
Şeytan xəyalını irəğa teylə,
O xoş sədaları xalqına söylə,
Yaradanın olar hər an dayağın.

05.11.1999

NƏ ÇARƏM İNDİ

(Təcnis)

Dərdim açdım, yarım məndən can istər,
Verməsəm neynəyim, nə çaram indi.
Qaçıb qurtarmaram onun əlindən,
Verməsəm canımı naçaram indi.

Açdım sirrim, atdı çölə yar məni,
Dedim yox əlacım, doğra yar məni.
Bilər bədnam eylər bil, əğyar məni,
Ölməsəm dərdimi açaram indi.

Oruc, dərdin çoxdu bilir yaradan,
Can üzülüb həm dərddən, həm yaradan.
Loğman olsa azad eylər yaradan,
Haqq dərman eyləsə qaçaram indi.

09.09.2003

O YARA MƏNDƏN

(Təcnis)

Dərdim açıb söyləmişdim çöllərə,
Şeytan nə qandırdı o yara məndən.
Hicran neştəritək deşdi qəlbimi,
Əl götürməz inan, o yara məndən.

Dərd çox yorub, qalmayıbdı taqətim,
Cəsədim quruyub, tükənib ətim,
Əzrayıl aparır, yoxdu fürsətim,
İnan kənar olmaz bu yara məndən.

Oruc dərd əhliydi, çoxaldı dərdi,
Əkib nə becərdi, yağılar dərdi,
Haqq da məni bu diyara göndərdi,
Aldı zəif canım o yar əməndən.

05.08.2003

NƏ QALAM İNDİ

(Təcnis)

Xaliqin haqqından gəldim dünyaya,
İndi nə söykənəm, nə qalam indi.
Ahım car olubdu bütün dünyaya,
İndi həm qovğayam, həm qalam indi.

Şikayətim çatmır heç bir cahana,
Hanı məni başa düşən can Ana?..
Əlim çatmır, ünüm yetmir canana,
Nə var bu dünyada, nə qalam indi.

Dülgər Oruc, gileylənmə dünyadan,
Çoxu köçüb giley, nəmli dünyadan,
Sən də köçəcəksən qəmli dünyadan,
Nə kədər, kin yığma, nə qəm əm indi.

22.11.2003

QƏZƏL

Görürəm, ey Səyyarə xanım, səni, vaxtım təzələnir,
Bil sevinir güllü-gülşənli taxtım, təzələnir.

Qarşında oturana elə gözəl suallar açırsan,
Hər kəlməndə mənim ömrüm, baxtım təzələnir.

Yaşayıram ömrümü haqq verən qismətim ilə,
Ey gözəl insan, qərq olur nisyəm, nağdım təzələnir.

Qızıl kəlamlar xırdalayırısan hər gələn qonağına,
Eşidəndə sözlərindən, atdığım addım təzələnir.

Yazmasam əzizim, dəftər, qələmim danlayar məni,
Yazıram fikrimdən yığvalım, baxtım təzələnir.

Kim nə bilir ürəyində kim nə çəkir biləsən,
Danışdıqca ömrüm, günüm, saatım təzələnir.

Biləsən, Oruc Göyçəli çox dərd yığandı ürəyinə,
Görəndə ekranda səni muradım təzələnir.

Gəncə ş. 13.03.2011

MƏNİ NİŞAN ELƏDİ

(Bir qələm dostumun "Ağlama" şeirinə)

"Ağlama" şeiri qəlbimi bil şan-şan elədi,
Diddi ciyərimi, könlümü kirşan elədi.

Atdı qəm gülləsini mənə, çoxaldı dərdim,
Saldı qəm dəryasına, məni nişan elədi.

Qəm bəzəyi vurdu mənə ayağımdan başımadək,
Yandırdı ruhumu, halımı pərişan elədi.

Gözəl gəzənmədim, könlüm qəmdən zədələndi,
Aləmi dünyada məni qəmə girşən elədi.

Anam yadıma düşür _____

Oruc qəm yığır canına bir qəmli görəndə,
Belə halət məni külli-kirşan elədi.

14.11.2001

QƏZƏL

*(T.T.Y. Xəstəxanasının daxili xəstəliklər
şöbəsinə xəstə yatarkən)*

Gündə bir kərpic düşür ömrümün sarayından,
Fələk də zara gəlir ahımdan, harayımdan.

Ömrümün baharına payız gəlir, qış gəlir,
Cavanlıq əlvida deyir, söz qurtarır çayımdan.

Fikir, kədər bürüyür məni duman-çən kimi,
Düşür kərpic bir-bir ömrümün sarayından.

Qırov düşür başıma, saçım ağ qara bürünür,
Könlüm əl çəkir fani dünyanın bu payından.

Çəkirəm aranı, dağa xəyalımda gecələr,
Huş aparır, əl çəkirəm dünyanın ah-vayından.

Oruc Göyçəli dərd çəkməkdən olub dərdəcər,
Köç etmək istəyir zamanın qəmli sarayından.

Gəncə ş. 03.09.2008

GƏDİR

Elə naz ilə yerimə, gözəlim, vaxt hədər gedir,
Ömür karvanımız yeriyr, bəxt, hədər gedir.

Eşqin qövr edir canımda, qanımda,
Yandırır cəsədimi, işimiz əngəl gedir.

Etmək olmaz hər xırda işdən ötrü ahı-fəğan,
Dərdimiz dilimizdən tökülür bil, bəxt hədər gedir.

Gəl aşiqinin qeydinə qal, nazı-qəmzədən əl çək,
Karvanlaşıb köçürük axirətə, taxt hədər gedir.

Ömür yaşamaqla ölçülmür, gözəlim, biləsən,
Gər qəlbimizə riayət etməsək vaxt hədər gedir.

Şəriət qanunları bizdən ötəri vacibdi,
Oxşamasaq qəlbimizi, ömür, vaxt hədər gedir.

Oruc çox düşünür gələcəyi, gözəlim, bilməlisən,
İl dolanır, qocalırıq, dad itir, vaxt hədər gedir.

14.09.2000

MƏHƏBBƏT ƏLDƏN GEDİR

Gözəlim, sığal çəkmirsən qaşıma, həm gözümə,
Aramızda olan saf məhəbbət əldən gedir.

O xumar gözlərinlə baxmırsan mənə son vaxt,
Aramızda olan xoş sədaqət əldən gedir.

Təbiət kimi köhnəlir eşqimiz, həvəsimiz də,
Yaşadığımız vaxtda, xoş niyyət əldən gedir.

Baxmır heç bir işə, təbiət öz axarındadı,
Nəbzini tuta bilmirik, bu həyat əldən gedir.

Şirin baxa bilmirik bir-birimizə hər an,
Xəcil qalırıq hər vaxt, üsiyyət əldən gedir.

Dövrən dəyişir, zaman gedir, istilik uzaşır,
Oluruq qış günəşi, hərarət əldən gedir.

Tündləşir xasiyyətimiz, adətimiz getdikcə,
Aramız pozulur, inam-etiqađ əldən gedir.

Kəc baxırıq bir-birimizə, ziyankar oluruq adətən,
Dostluq uzaşır, gözəl ülviyyət əldən gedir.

Hər şeyin tamı dəyişir, qalmır ağızımızda dadı,
Anlayışımız itir, bin-bərəkət əldən gedir.

Oruc çox istəyir insanlar şirin olsun bir-birinə,
Yola gətirə bilmir, xoş adət əldən gedir.

Gəncə ş. 25.10.2006

DƏYƏR

(Sifətdən çirkin, daxilən gözəl insanlara)

Zahiri çirkin olan bir cananın gözəl rəftarı əyər,
Daxili incəliyi, nəzakəti, aləmi dünyaya dəyər.

Öpməyə yeri olmasa da, danışmağa söz taparam,
Məhəbbəti, sadəliyi bir mələk simaya dəyər.

Yaddaşına həkk eylə sən, hər adama elə demə,
Sənə etdiyi incə qulluq ziyarəti Kəbəyə dəyər.

Sənə qulluq edər gözəl nazı-qəmzə ilə, biləsən,
Gözəllərlə sürdüyn min-min səfaya dəyər.

Hər sözündə bir hikmət var cananların dilində,
O sözü sənə desə, elə bil ox Sinayə * dəyər.

Oruc daxili aləmi gözəl canlardan həzz alır,
Nəzakətli qulluq görəndə həzzi düz ürəyə dəyər.

01.10.2000

EDƏLƏR

Düymələ yaxanı, gözəlim, köksün görünər,
Açılar yaqut kimi sinədə o nar məmələr.

Elə naz ilə yerimə, aşıqinə eyləmə naz,
Gəl özünü sərrast apar, sənə nəyə demiyələr.

Hər vaxtın özünün var gözəl şəxsi-məkani,
Bir naz-qəmzədə bu sirri əyan edələr.

Görməyələr, gözəlim, him-cimini, qaş-gözünü,
Axırda hər şeyi bilib, onu bəyan edələr.

Ağ eləmə, gözəlim, sevgililiyi eşqə əyan,
Sonradan bilibən eşq atəşini, sənə əks gedələr.

Pərvanətək eşqə yanmaq hər kəsdə deyil,
Məşuqunu ürəkdən sevib elə bəyan edələr.

Gəl söndür Orucun, gözəlim, eşq atəşini,
Car ola aləmdə onu qoyma rüsvay edələr.

25.08.2000

* *Sina – ziyarət dağı adıdır*

MƏNİ

Ey canifəda, yandırdı eşqinin atəşi məni,
Cövr elədi qanımda, atdı oda-atəşə məni.

Kənar dur, gözəlim, şux camalın aldı canım,
Haldan-hala saldı, çəkirdi təlaşa məni.

Eşqin atəşi, alovu yandırdı üz-gözümü, canımı,
Kömür etdi cəsədim, həsrət qoydu göz-qaşa məni.

Oyatdı ruhumu yanmağa pərvanətək şama,
Qalmadı ömrüm, köç eylətdi dünyadan, haşa məni.

Zövqü-səfa görmədim bu fani dünyada mən,
Viran etdi könlümü, o vurdu bir daşa məni.

Nə qədər ki, istədim yaşayam, ruhum şad ola,
Taleyim hər yerdə atdı bu başdan o başa məni.

Oruc, gözəllərdən qismət yoxdu sənə biləsən,
Bəxt belədi, fələk aldadıb vuracaq daşa məni.

26.08.2000

ANLAMAZ

Mən çox pulları görmüşəm, ömürə qayçı olub,
Şərbətləri görmüşəm, zəhertək kasaya dolub.
Həyalı arvad görmüşəm, saqi həmdəmi olub,
Bu dünyanın gəl-gedindən heç kəs onu anlamaz.

Var üçün özünü oda atanları görüb, seçmişəm,
Bu dünyanın varından da, yoxundan da keçmişəm.

Pula sadıq olanları bircə-bircə seçmişəm,
Qazandığı qismət olar, qismət olmaz, anlamaz.

Bərk tələsər tez yerisin, kimdən artıq qazansın,
Hiss etmir ki, kimdən əskik, kimdən artıq qazansın.
Qazanc onu həm əritsin, həm şeytana qoz atsın,
Qazandığı qismət olar, qismət olmaz, anlamaz.

Elə bilir arvad onun həmdəmididi, canıdı,
Hiss etmir ki, arvad ona əzrayıldı, canıdı.
Bu dünyanın varı elə bilir onun cananıdı,
Bu da ona qismət olar, qismət olmaz, anlamaz.

Oruc seçib hamısının bircə-bircə yerini.
Çox axtarıb bu işlərin dayazını, dərinini.
Doluları çox olubdu, boş görübdü yerini,
Kimin qazandığı kimə qismət olar, anlamaz.

03.03.1991

GÖZƏL DÜNYA

İnsanlar var – səxası çox, özü az,
İnsanlar var – zəkası yox, sözü az,
Bu dünyadan pay istəmir nazı az,
Qoymayırsan bu dünyada yaşaya.

GÖZƏL DÜNYA

Səxalı da, səxasız da udursan,
Maşınlı da, piyada da gedirsən,
Mahnıynan da, mahnısız da ötürsən,
Qoymayırsan bu dünyada yaşaya.

MURAZA ÇATAM

EŞİTDİ SÖZ GÜLÜ QANI QARALDI

Bəhməni də aldı Yaradan bizdən,
Dostluğun sütunlu tağı qırıldı.
Söz gülləri cəh-cəh vurmur heç yerdə,
Açılan söz gülü soldu, saraldı.

Kim yazacaq Bəhmən kimi şirin söz,
Gözəllərə, çirkinlərə qəmzə, naz.
Bahar vaxtı bənövşələr versə göz,
Deyəcək Bəhmənsiz qanım qaraldı.

Dostla görüşəndə sevinir qəlbim,
Haqdan kömək olur, yaranır təbim.
Hər sözə düz gəlir məram, mətləbim,
Onlarsız dərd, kədər üstümü aldı.

Onlar sağ olsaydı deyib-gülərdik,
Məsləhətə bir söz üstə gələrdik.
Düşməzdi sözümüz heç perik-perik,
Onlarsız gen dünya mənə dar oldu.

Oruc dost dərdini ürəkdən çəkir,
Bəhmən, Sücaətə dost gülü əkir.
Onlardan ötəri gözü yaş tökür,
Eşitdi söz gülü, qanı qaraldı.

Gəncə ş. 2010

ALA BİLMİRƏM

Gileydən-güzardan keçmişəm daha,
Qədəm qoymuşam mən amana, aha,
Hər şey bahalaşib, olubdu baha,
Girim azalıbdı, ala bilmirəm.

Xeyirə-şərə çatmır aldığım para,
Fikirdən, kədərdən düşmüşəm dara,
Bilmirəm üzümü mən tutum hara,
Çağrılan yerlərdən qala bilmirəm.

Elə bilməyin ki, iş belə gedər,
Hər işin sonu var, bilin nə qədər,
Nə qədər yığsan da gedəcək hədə,ər,
Düzgün sözdə əyri ola bilmirəm.

Orucam, kəm-kəsir işlərim çoxdu,
Hər tənəli bir söz mənə bir oxdu,
Fırıldaq işlərdə səriştəm yoxdu,
Yalanı, yaltağı yona bilmirəm.

GÖZƏL YARADAN

Axşamı, sabahı möcüzə, sirdi,
Fəsil qərinəsi min-min əsirdi,
Gecəli, gündüzlü yazsan əsərdi,
Gör nələr hökm edir gözəl Yaradan.

Guruldadır göyü, tərpedir yeri,
Alt-üst edir yeri çərxin təkəri.

Hər nə desən edər, açar hər sirri,
Gör nələr hökm edər gözəl Yaradan.

Sirrini bilməzsən Yaradan Şahın,
Sonunu bilməzsən amanın, ahın,
Haradan bilərsən kimdi pənahın,
Gör nələr hökm edər gözəl Yaradan.

Hökm edər, zöhr olar Adəm yenidən,
Qərq edər dağ-dərə silər yerindən,
Göstərər məxluqa öz sirlərindən,
Gör nələr hökm edər gözəl Yaradan.

Oruc çox düşünür haqqın payını,
Xaliqin millətə haqqı, sayını,
İstəsə şad verər hər il, ayını,
Gör nələr hökm edər gözəl Yaradan.

Gəncə ş. 06.12.2006

SAXLAYIRAM ONU ƏMANƏT KİMİ

Anam mənə öz ömründən pay verib,
Saxlayıram onu əmanət kimi.
Beşiyimdə laylay deyib, hay verib,
Beynimə həkk olub dəyanət kimi.

Nəsihəti yaddaşıma həkk olub,
Təlim-tərbiyəsi qəlbimə dolub,
Qocaldıqca ürəyimdə yurd salıb,
Danışırım eldə bəyanət kimi.

- Dostunu seç, düşmənindən uzaq ol,
- Səxa-səxavətə, dərrakəyə dol.
- Ağıla, kamala, səbirə tap yol,
- Danış el-obada nəsihət kimi.

Nəql et ahıl-cahil məclislərində,
Toplansın ehtiyat qalsın sərində,
Onlar da danışsın yerbəyerində,
Qalsın yaddaşlarda vəsiyyəti kimi.

Orucam, ustada ehtiyacım var,
Onlarsız gen dünya olur mənə dar,
Çox çətin yığiram inam, etibar,
Danışam dostlara bir hikmət kimi.

Gəncə ş. 29.02.2008

XAN ARAĞI

Araqların xan bəyi,
Xan arağı, Xan arağı.
Əsəblərin şah dirəyi,
Xan arağı, Xan arağı.

İçənlərin səni sevir,
İçir zili, bəmi sevir,
Kef havası dəmi sevir,
Xan arağı, Xan arağı.

İçən bir səndən həzz alır,
Yatmayana yataq salır,

Gecə arvad oyaq qalır,
Xan arağı, Xan arağı.

Dəmkeş olur içən zaman,
Bilmir ki, hardadı hamam,
Soyuq suynan yaxalanan,
Xan arağı, Xan arağı.

İçənlər ləzzətin bilir,
Könüllərin pasın silir,
Hərdən din, imana gəlir,
Xan arağı, Xan arağı.

Oruc səndən kənar qaçar,
Hərdən düşər, itər açar,
Küçələrə şəfəq saçar,
Xan arağı, Xan arağı.

Gəncə ş. 12.11.2009

YAZMIRAM

Fırıldaq-felləri çox görmüşəm mən,
Düşünüb, daşınıb daha yazmıram.
Ələkdən ələyib, süzüb keçmişəm,
Sözü ucuz bilib, baha yazmıram.

Dostların çoxunu sınađım, seçdim,
Saldığı körpüdən vaxt oldu keçdim,
Acılı, şirinli çayını içdim,
Xoş günləri qoyub ahı yazmıram.

Mən yalan vədləri verəni gördüm,
Qəlbinin uçurum yerini hördüm,
Vaxt oldu ki, ağır işinə girdim,
Soruşmayın siz, günahı, yazmıram.

Ölçü-biçi edib dururam geri,
Çox da lazım deyil sındıram səri,
Dərin düşünürəm keçən günləri,
Bərkinə varmayın, vallah yazmıram.

Dostlar, günahlardan çoxlu keçmişəm,
Yaxşını, yamanı bir-bir seçmişəm,
Əməlini boyu ilə biçmişəm,
Süzüb, seçib hər günahı yazmıram.

Soruşmayın məndən qəlbim daş olub,
Könlüm qubarlanıb, gözüm yaş olub,
Hər şey yolun azıb, tamam çaş olub,
Soruşmayın, siz Allaha yazmıram.

Orucam, hər işdən daha keçmişəm,
Dostluqları bir-bir süzüb seçmişəm,
Onlarla oturub çay da içmişəm,
Seçib ayrı hər günahı yazmıram.

Gəncə ş. 2009

MURAZA ÇATAM

Sinəndəki narlarına söykənəm,
Lövbər salam, sinən üstündə yatam.
Ağ sinənin cənnət tərinə batam,
Mərmər sinən üstə muraza çatam.

Üzəm can dəryanda qalan ömrümü,
Cana gətirəsən solan ömrümü,
Şad edəsən pərvazlanan ömrümü,
Bütün mətahımı şəkərə qatam.

Orucam, yaşadım, ləzzət görmədim,
Həvəslə bir yar qoynuna girmədim,
Özümə həvəslə sığal vermədim,
Dərdimi, qəmimi ürəkdən atam.

Gəncə ş. 18.06.2011

ÜRƏK DOSTUMA

*(Bəhmən Vətənoğluna kitabımı
bağışlayarkən)*

Qaçqınlar könlünə sərinclik verən,
Kəlbəcər balası şair dostuma.
Vətəni qəriblər gözüynən görən,
Vətənin dərdinə şərik dostuma.

Sözləri nəğmətək yayılan elə,
Süzülən, seçilən dillərdən-dilə,
İstəyi Vətəndi, bəzənə, gülə,
Xalqına, elinə gərək dostuma.

Orucam, seçmişəm saf ürəyimlə,
Şirin söhbətimlə, pak diləyimlə,
Mehriban qəlbimlə, düz görməyimlə,
Mənim həmsöhbətim ürək dostma.

05.07.1999

BAŞINA DOLANIM

*(Yatağanlara, tənballərə, yatıb
firsəti fəvtə verənlərə)*

Çox yatmağın nəfi yoxdu heç zaman,
Səhər tezdən dur, başına dolanım.
Qazanc qazananmaz çox yatan insan,
Oyaqdadı var, başına dolanım.

Kişinin qeyrəti yatmağında döy,
Namusu, qeyrəti atmağında döy,
Yuxu mətahını satmağında döy,
Səhər tezdən dur, başına dolanım.

Oruc qocalığı mərdanə bilir,
Oyağın qazancı üzünə gülür,
Yatanın söhbəti hər an bəd gəlir,
Səhər tezdən dur, başına dolanım.

Bakı ş. 08.02.2004

OYANACAQ

(Şairə Xəzangül Bacıya)

Ay gözəl qız, belə getməz,
Kinlilər hədəfə yetməz.
Quru çöldə lalə bitməz,
Bəxtlər bir gün oyanacaq.

Novruz gəlib bəzəyəcək,
Qəlbi, könlü düzləyəcək,

Yol gələcək bizlərecək,
Bəxtlər bir gün oyanacaq.

Qəmli günün yasdən çıxar,
Səbir, huşun pəsdən çıxar,
Könül gülər, tərsdən çıxar,
Bəxtlər bir gün oyanacaq.

Tək deyilsən, dərd çəkən var,
Etməyibdi hələ nübar,
Sənin dərdinə əlac var,
Bəxtlər bir gün oyanacaq.

Orucu demirəm hələ,
Dərd çəkən var şələ-şələ,
Hələ vaxt var indən belə,
Bəxtlər bir gün oyanacaq.

Gəncə ş. 05.09.1994

İSRAYIL MÜƏLLİMİ

*(Hörmətli qonşum Həsənov
İsrayıl Mayıl oğluna)*

Arxam var, dağı var, həm dayağım var,
Sorsalar göstərim, İsrayıl müəllimi.
Qəlbimdə sönməyən bir mayağım var,
Könlümnən istərəm İsrayıl müəllimi.

Arxa, kömək oldu mənim işimdə,
Xeyir olsun dedi hər gəlişimdə,

Qorxma dedi, yox oldu təşvişim də,
Ömrümlə bəslərəm İsrayıl müəllimi.

Haqq işinə dayaq olan hər yerdə,
Görünən hər vaxtı özü xeyirdə,
Kəlməsiynən özü zərdi dəyərdə,
Arxadaş səslərəm İsmayıl müəllimi.

Qiymət verənmərəm onun işinə,
Xoş olub dostumun xoş gəlişinə,
Fəxr edibdi mənim hər bir işimə,
Ömrümcək izlərəm İsrayıl müəllimi.

Orucam, çox işə şahid olmuşam,
Hər bir işə addım-addım gəlmişəm,
Müəllimin işinə heyran qalmışam,
Qəlbimdə saxlaram İsrayıl müəllimi.

Gəncə ş. 10.09.2001

BİL

Təzə arzum, təzə yazım,
Hərdən-hərdən görünür, bil.
Yaradanım özü verib,
Şirin söhbət, həm şirin dil.

Camal xasiyyətə uyğun,
Uca qamət, bəstə boyun,
Naz-nemətlə gözəl oyun,
Üst-üstədi, həm, möhtədil.

Gözəl ola zaman xilqət,
Xoşa gələ hər bir adət,
Heç kəsə olmaya minnət,
Nə əl aç, nə də bir dil.

Əl açmaya heç vaxt yada,
Kim qəm eylər bu dünyada,
Məhəl qoya ah-fəryada,
Başda ola şirin xəyal.

Oruc dərd çəkərmə onda,
Qaralarmı qanı canda?
Tikan olmaz dərd yanında,
Xoş da olar əhvalı bil.

20.02.2001

AY DOSTLAR

(Ömrümün altmış səkkizinci baharına)

Altmış səkkiz bahar gördüm,
Altmış səkkiz qış, ay dostlar,
Ürəyi yumuşaq oldum,
Olmadım heç daş, ay dostlar.

Ömrümü mən düz yaşadım,
Yoldaşlıqda yüz yaşadım,
Sözlərimdə köz yaşadım,
Olmadım gözü yaş, ay dostlar.

Çox işləri süzdüm, seçdim,
Sözdə dərin, dayaz keçdim,

Kəcləri sözümlə biçdim,
Yox boran-qışı, ay dostlar.

Heç bir qara söz yazmadım,
Yol-izimi heç azmadım,
Dostluqda düzü pozmadım,
Oldum gözdə qaş, ay dostlar.

Zəhmətimlə çörək yedim,
Sözümü mərdanə dedim,
Çətin işə sinə gərdim,
Olmadım heç xoş, ay dostlar.

Leyli, məcnun, Tahir, Zöhrə,
Yazıb, yaratdım el görə,
Xalqımın qəlbinə girə,
Görməyə göz yaş, ay dostlar.

Oruc qəlbi elə bağlı,
Vətən üçün çarpaz dağlı,
Gur bulaqlı, bağça-bağlı,
Olmadım heç baş, ay dostlar,
Mən oldum sirdaş, ay dostlar.

Gəncə ş. 15.12.2004

TANIŞ OLMUŞAM

Şairlər Vətəni o Gədəbəydən,
Bir gözəl insanla tanış olmuşam.
Adı Oruc, bir Peyğəmbər övladı,
Ustad kəlamına mən vurulmuşam.

Atası Abbasdı, Peyğəmbər kimi,
Oğlu Abbas, Heydər bərkdən bərk kimi,
Hörmətlə yanaşır görsə hər kimi,
Könlünə, qəlbinə mən sarılmışam.

Kökü saf təmizdi büllurdan, ləldən,
Allah pay veribdi möhtəbər əldən,
Ruzası Haqdandı, hey gəlir əldən,
Gözəl işlərinə xoşhal olmuşam.

Səxa-səxavəti kökündən gəlib,
Haqq sözləri ilə nura bələnib,
İslahlıq evdədi, bərəkətlənib,
Xeyirxah insana sadıq qalmışam.

Yaradanı qismət verib dürr sözü,
Hamıya xoş gəlir o nurlu üzü,
Salamla dindirir dostların yüzü,
Qiymətli sözüylə ilham almışam.

Oruc göyçəliyəm, xeyirdə, şərdə,
İnsan görməmişəm belə hünərdə,
Çarə edir hər vaxt bulunmaz dərdə,
Belə işlərinə heyran olmuşam.

Gəncə ş. 03.09.2003

KİM OLARAM MƏN

Hörmət və mərhəmət təmiz qəlbimdə,
Canda yaşatmasam, kim olaram mən?
Xalqa məhəbbəti, həm məsləhəti,
Qanda yaşatmasam, kim olaram mən?

Millətimə ağsaqqallıq, vicdanı,
Xalqımla yaşatmaq təmiz ad-sanı,
Yeri gəlsə verənməsəm saf qanı,
Canda yaşatmasam kim olaram mən?

Vətənin dar günü qeydə qalmağı,
Vətənçün vuruşub, igid olmağı,
Vuruşan balanı yada salmağı,
Canda yaşatmasam kəm olaram mən.

Şair olarammı, səxam olmasa,
Şirin məsləhətim yadda qalmasa,
Elim məni hər vaxt yada salmasa,
Öndə yaşasam da kim olaram mən?

Orucam, el dərdi çəkər olmasam,
Sadəcə dil dərdi çəkər olmasam,
Vətən dərqli, torpaq dərqli olmasam,
Yüz il də yaşasam, kim olaram mən?

Gəncə ş. 16.09.2004

HƏSRƏTİNİ ÇƏKİR İNDİ

*(Ağdamın işğalı haqqında
veriliş gedəndə)*

Qartal xəyallı qayalar,
Göz yaşını tökür indi.
Ellər yaylağa gedənmir,
Həsəratini çəkir indi.

Yurdlarımda yağı gəzir,
Gül-çiçəklərini əzir.
Sahibləri necə dözür,
Boynunu hey bükür indi.

Doğmalarım həsrət qalıb,
Dərd-kədər üstünü alıb.
Könülləri tam saralıb,
Ömürünü sökür indi.

Xəyalında gedib gəzir,
Daşlar ayağını əzir.
Yuxusunda şəhdə gəzir,
Qayğısını çəkir indi.

Yurdlarımız ağlar qalıb,
Bulaqlarım çağlar qalıb,
Qaya, qovçun, dağlar qalıb,
Göz yaşını tökür indi.

Bu dərd dözülməyən dərdi,
Əsir olan bizim yurddu,
Sahibsizdi, illər ötdü,
Allah qan yaş tökür indi.

Oruc bu dərddən çürüdü,
Dərd-kədər onu sürüdü,
Duman-çən başın bürüdü,
Ciyərini sökür indi.

Gəncə ş. 22.09.2004

**BİR QOLUM GÖYÇƏDİ,
BİRİ GƏDƏBƏY**

Yaşamışam iki ulu elində,
Bir ulum Göyçədi, biri Gədəbəy.
Bu ömrümün iki uzun yolu var,
Bir yolum Göyçədi, biri Gədəbəy.

Allah yaradanda cəsəd, can verib,
Ürək verib, hərəkətə qan verib,
Göstərməyə əl-qol verib, san verib,
Bir qolum Göyçədi, biri Gədəbəy.

İki Oğuz yurdum qanım, canımdı,
Dədə Qorqud mənim pak vicdanımdı,
Mənim ürəyim Azərbaycanımdı,
Bir yanımdı Göyçədi, biri Gədəbəy.

Nə yığmışam, bu torpaqdan payımdı,
Yaşadığım hər bir ilim, ayımdı,
Vətəndən aldığım haqqım, sayımdı,
Bir payımdı Göyçədi, biri Gədəbəy.

ŞEİR TAPMACA

O hansı ağacdı de,
Meyvəsi dərilməmiş,
Çiçəyə hazırlaşır.
Başqa ağacların heç,
Meyvəsi olmasa da,
Bununku aşır-daşır.

Boyu bəstədir onun,
Ləçəyi üstədir, onun.
Hamıdan tez gül açır,
Meyvələrlə dil açır,
Paltarı var yamyaşıl.
Süfrəmizə yaraşır,
Xəstə onu arayır,
Çox dərdlərə yarayır,
Könülləri oxşayır.
Rəngi al-qırmızı,
Özü bizə yaraşır,
Hamı gözləyir onu,
Şirin səsləyir onu.
Məlhəm kimi işlənir,
Lalə kimi rəngi var.
Günəşlə gümüşlənir,
Hər bir evdə işlənir.
Dost-qohumlar gələndə,
Süfrə açıb güləndə.
Ondan ləzzət alırlar,
Həm də çaya salırlar.
Tapın görüm bu nədir,
Çox ləzzətli meyvədir.
Özü incə zərifdir,
Adı beşcə hərifdi.
Bizim bağda yaşayır,
(.....) adı daşıyır.

Gəncə ş. 14.08.2004

YADDA QALAM MƏN

Ağla gözüm, ayrı düşdüm elimdən,
Qoxlamamış ayırdılar gülümdən,
Damla-damla az birləşən selimdən,
Fələk qoymadı ki, bir kam alam mən.

Əziyyət, zülumnən bağ-bağça saldım,
Şaxta vurdu, tökdü, quruda qaldım,
Arzuynan, ümidnən təsəlli aldım,
Allah qoymadı ki, ilham alam mən.

Yaşadım ömrümü zülumnən, dərdnən,
Bəsləşdim həmişə qoçaqnan, mərdnən,
Səfalanam, şöhrətlənəm qeyrətnən,
Dülgər Oruc kimi yadda qalam mən.

Gəncə ş. 10.10.2004

DİVAN HAQQINDA

(Dülgər Orucun əl işinə Qaçay
Səmədoğlunun tərifli)

Neçə ildir evdə bizi,
Gətirmişdi zara divan.
Köhnəlmişdi, didilmişdi,
Gəlməyirdi kara divan.
Cırıltısı, səsi-küyü,
Yandırırdı nara divan.
Rahatlığı pozulmuşdu,
Lap düşmüşdü xara divan.

Fikirləşdim təmir edəm,
Saldı məni zora divan.

Usta Oruc baxıb dedi:
– On şirvana tez düzələr.
Bir az burjun, parça alsan,
Əyrisi də düz, düzələr.
Arxasına vurmaq üçün,
Bir az alsan bez, düzələr.
İki həftə gəlib-getsən,
Səbirli ol, döz, düzələr.
Böyük xərcə saldı məni,
Baxmır yoxa, vara divan.

Həkim kimi usta Oruc,
Bir xəstəni sağ elədi.
Sığal çəkib, tumarlayıb,
Dövrənini çağ elədi.
O yıxılmış bir qayanı,
Tez ucaldıb dağ elədi.
Yüz bir yerdən bəzək vurub,
Gül-çiçəkli bağ elədi.
Bəzəndi, ağ günə çıxdı,
Bəxti yatmış qara divan.

Qacay, getdim usta gilə,
Çox sevindi, üzü güldü.
Fərəhindən, sevincindən,
Ürək coşdu, gözü güldü.
Bol nemətli süfrə açdı,
Hər kəlamı, sözü güldü.

Vaqif əmi araq süzdü,
Həm əllisi, yüzü güldü.
Usta ilə dost eylədi,
Çəkdi məni hara divan.

Gəncə ş. 24.02.2004

DİVAN ŞEİRİNƏ NƏZİRƏ

Şair Qaçayla çoxdandı divanı təmir eləmək söhbəti gedirdi. Elə oldu ki, Qaçayla razılaşıb, getdik Qaçaygilə divana baxmağa. Divan təmir olunmaq üçün Böyük Bağmana, mənim həyatımə gətirildi. Divana nə lazım idisə hamısı alındı və divan təmir olundu. Divan səliqəli, sərrast, zövq oxşayan, gözəl bir divan olub, şair Qaçayın ailəsinə təhvil verildi. Şair Qaçayın ürəyi coşa gəlib məni qiymətləndirərək "Divan" şeirini yazdı. Mən də onu cavabsız qoymadım. Ona belə bir nəzirə yazdım.

Şair Qaçay bu divanı,
Böyük bir divan elədi.
Usta Orucun işini,
Ellərə bəyan elədi.
Yazdı, yaratdı bu işi,
Böyük bir dastan elədi.
Sənətkarlar eşitdilər,
Bu işə əhsən dedilər.

Dülgər Orucun əl işi,
Üstün gəldi yazısına,
Çoxları bildilər işi,
Baxdılar hər yazısına.

Doğurdan da böyük işdi,
Danışıldı hər dillərdə,
Yayıldı sənətkar işi.
Hər yerdə söyləndi bu iş,
Dost-tanışlar eşitdilər,
Sükürü sübhan dedilər.

Görsəydilər başqaları,
Yazardılar nələr-nələr.
Bu işi belə görənlər,
Böyük hünər söylədilər.
Ucaltdı dülgər Orucu,
Şöhrətə, həm şana divan.

Sənətkarlar birləşibən,
Qiymət verdilər bu işə.
Dost-tanışlar çox danışdı,
Çoxları düşdü təşvişə.
Şair Qacayın divanı,
Böyük bir dövran elədi.
Söyləndi hər tərəfdə,
Bu işə əhsən dedilər.

Dülgər Oruc bu divana,
Bənzətmə bir divan yazdı.
Söyləndi şirin dillərdə,
Dedilər hələ bu azdı.
Gərək yayıla aləmə,
Hər tərəfə səs eyləyə.
Deyə hər kəs öz sözünü,
Görəni yoldan əyləyə.

Baxalar həmin divana,
Deyələr sözün düzünü.
Elin gözüylə ölçələr,
Əllisini, həm yüzünü.
Söz-söhbəti eşidənlər,
Böyük bir ad-san dedilər,
Çox sükur, əhsən dedilər.

Gəncə ş. 26.02.2004

ÜRƏYİMƏ DƏYMƏYƏ

(Növrəs İmanı oxuyarkən)

Bütün kitabları oxuyam, doyam,
Allah imkan verə canım əyməyə.
Sayam, seçəm ustadların kəlamın,
Qəddim əyib ürəyimə dəyməyə.

İnci sözlər seçəm, elimə verəm,
Şirin söhbətlərlə qəlbinə girəm,
Sözlə güllər əkəm könlünə sərəm,
Xudam mənim başımaca döyməyə.

Oruc şölə saça sözlə cahana,
Yayıla kəlamı, düşə hər yana,
Oxuyanlar salam deyə ünvana,
Bərəkallah deyə, bircə söyməyə.

Gəncə ş. 16.12.2004

ARDANIŞDA QALIBDI

(Anadan olduğum kənd)

Cavanlıq dövrümü yaşadım orda,
Ömürüm bağlıdı o ata yurda.
Qonmazdı gülümə ləkə də, xar da,
Din-imanım Ardanişda qalıbdı.

Gəzirdim dağında, dərələrində,
Ovumu görərdim bərələrində,
O Göyçə gölündə, sərinlərində,
Xanimanım Ardanişda qalıbdı.

Soyuq Yeddi bulağından içərdim,
Dəryazımla çəmənini biçərdim,
Şiş dağından, dərəsindən keçərdim,
Gövhər kanım Ardanişda qalıbdı.

Keçirdiyim gözəl ilim, aylarım,
Sərin sulu bulaqlarım, çaylarım,
Gül-çiçəkli çəmənim, oylaqlarım,
Seyrangahım Ardanişda qalıbdı.

Göyçə gölü sərin saxlayıb məni,
Dağı, dərələri, yaşıl çəməni,
O yurdda gördüyüm Novruz, səməni,
Yurd pənahım Ardanişda qalıbdı.

Gəzdiyim yaylaqlar düşəndə yada,
Düçar olaram mən aha, fəryada,
Elə bil qərq olur gəmim dəryada,
Ürək canım Ardanişda qalıbdı.

Orucam, Vətəndi Azərbaycanım,
Bu yurddan boylanan şöhrətim, şanıım,
Burada yaşanan təmiz ad-sanım,
Xiridarım Ardanişda qalıbdı,
Güman yerim Ardanişda qalıbdı.

Gəncə ş. 2010

ŞƏFALANSAM

(Bərk xəstə vaxtı həyat yoldaşıma yazdım.)

Xudam şəfa versə, dəyməsə mənə,
Üç bahar görərəm, üç də qış indi.
Qismət etsə Ağam yazaram yenə,
Sən gözüüm olarsan, mən də qaş indi.

Sağlam olsaq birgə deyib, gülərik,
Xeyrə, şərə qoşa gedib-gələrik,
Hər işin yerini sərrast bilərik,
Sən üzük olarsan, mən də qaş kimi.

Oruc qulluq edər düz etibara,
Əzrayıl çəkməsə çəngələ, dara,
Gedərik, çatarıq lap uzaqlara,
Olarıq həmdəmli, həm sirdaş indi.

20.11.2004

BİLDİM

(Marşrutda gedəndə yazdım.)

Gözüm gözüünə sataşdı,
Eşq oduna yanan bildim.

Gördüm baxışı atəşdi,
Məhəbbəti qanan bildim.

Süzgün baxdı dönə-dönə,
Yoza nmadım heç bir yönə,
Baxışıyla dedi mənə,
Nəsə, qəlbi sınan bildim.

Geyimində yoxdu kəmi,
Gözlərində yoxdu nəmi,
Bilmədim varmı həmdəmi,
Ürəyimi yonan bildim.

Nə dərd çəksin belə canan,
Hər bir işin yerin qanan,
Baxışıyla sözlü canan,
Hər mətləbi anan bildim.

Oruc da şeyda bülbüldü,
Qoxladığı əsil güldü,
Coşub gələn sözü seldi,
Qəlbə yatan canan bildim.

Gəncə ş. 19.10.2004

TOPALHƏSƏNLİLƏR

Mərd olublar hər vaxt xeyirdə, şərdə,
Bir-birinə arxa durublar darda.
Belə mərd kişilər harda var, harda,
Kəskin sözlü mərd topalhəsənlilər.

Qocası qoçaqdı, cavanı mərddi,
Sirləri birgədi, düşmənə dərddi,
Mərdanə işləri, sözləri sərtdi,
Tarix izli mərd topalhəsənlilər.

Cəmiyyət də cəsərlə danışır,
Xalqının yolunda müdam çalışır,
Xeyrinə, şərinə hər an qarışır,
Nur baxışlı mərd topalhəsənlilər.

Sirləri çıxmayıb kəndindən çölə,
Qarğı düzməyiblər heç zaman gölə,
Üzləri ağ çıxıb illərdən-ilə,
Möhkəm dizli mərd topalhəsənlilər.

Dostluğa hər zaman möhkəm olublar,
Dostlarının qeydinə də qalıblar,
Toylarında Misri, Cəngi çalıblar,
Oruc, sözü düz topalhəsənlilər.

Gəncə ş. 04.09.2003

YAXŞIDI

Hamı qaçqın, köçkün, həm didərgindi,
Qəlbimiz mehriban olsa yaxşıdı.
Nə qədər yaşasaq çətindir indi,
Sərimiz kamala dolsa yaxşıdı.

Vətən həsrətidi yaşatdığımız,
İsti od-ocaqdı boşaltdığımız,

Ömür-günümüzə daş atdığımız,
El-obamız yaxşı qalsa yaxşıdı.

Aldanmarıq şirin dilə, vədəyə,
Bağlanmarıq nanəcibə, gədəyə,
Nə də can-can deyən qeyri sədaya,
Qəlbimiz hər şeyi bilsə yaxşıdı.

Oruc nə kam alsın qəmli işlərdən,
Sərt gələn illərdən, sərt gedişlərdən,
Bizə əyri baxan qanlı dişlərdən,
Xainlərin gülü solsa yaxşıdı,
Düşmənlərim bir-bir ölsə yaxşıdı.

Gəncə ş. 07.09.2004

PARALA MƏNİ

(Çərxi fələkdən gileyənmişəm)

Gecə yuxumda dedirdiblər.

A bimürvət, niyə məni üzürsən,
Apar, dərd əlindən arala məni.
Qısqalayıb hər tərəfə kəsirsən,
Apar, parça-parça parala məni.

İmkanım yox, əlim çatmır hər yana,
Yoxdu əzizləyən, deyən can Ana,
Öldürmə, yazığam, çatım canana,
Bəlkə dərd əlindən yar ala məni.

Sənətsevərlərim gecə dindirir,
Əzizləyir məni, incə dindirir,

Əzab məni dərd üstünə mindirir,
Sal yarığana, doğra, yarala məni.

Dayağım olmasa səbrim daralar,
Haqdan kəsilərsə rəngim saralar,
Yoxsa gözlərimdə dünya qaralar,
Apar bu dünyadan sal dara məni.

Oruc, qismət varsa əcəl dayanar,
Yığvalımın şamı hər zaman yanar,
Bəxt yatanda əcəl sənə yan alar,
Onda dəftərindən qarala məni.

17.03.2004

GEDƏR, BİL

(Sağlam dişlərini qızıla qurban verənlərə)

Elə ki, cərgədən pozuldu dişin,
Tənəzzülə düşər bütün hər işin,
Yadına düşəcək tamam keçmişin,
Dad-ləzzətin tamam itər, gedər, bil.

Mədən xəstəliyə düçar olacaq,
Yeməyin qabağda yarı qalacaq,
Yediyin, içdiyin zəhər olacaq,
Yaşadığın ömür hədəd gedər, bil.

Qızıla gül olub sağlam dişləri,
Yondurma hayıfdı, pozar işləri,
Taxma sən yerinə dəmir dişləri,
Xərcin-xəsarətin batar gedər, bil.

Öyüd-nəsihəttək deyirəm sözü,
İtirmə hər yerdə özünü özün,
Sağlam yaşa, bəlkə qala bir izin,
Oruc, ömür belə bitər, gedər bil.

Bakı ş. 29.01.2004

KƏNAR OL

(Ustadnamə)

Bilməmişəm hər cildə adam var,
Paxıllara olar hər an dünya dar.
O dünyaya aparılmaz düz xavar,
Bacarırsan pis dillərdən kənar ol.

Sirrin olsa, qananlara sirrin aç,
Bədlərə söyləmə, olmaz heç əlac,
Yaxşı yoldaşlara qarışmağa qaç,
Fırıldaqdan, sən fellərdən kənar ol.

Xoş ilin xoş günü, xoş ayları var,
Bəd işin də ayaq-baş ayları var,
Öyrən, bəd illərdən olan bixəbər,
Bacarırsan bəd illərdən kənar ol.

Hər bir işin hesabı var, sanı var,
Dövrünün gözlənməz şiltaq anı var,
Sadiq insanların pak vicdanı var,
Bacarırsan bəd dillərdən kənar ol.

Dünya xali deyil, hər bir işi var,
Təmiz söz bilərsən, olmaz dünya dar,

Bacar el içində qazan etibar,
Oruc, çalış bəd sellərdən kənar ol.

Gəncə ş. 18.08.2011

DİLƏ GƏTİRMƏ

(Kişilik haqqında mübahisəyə yazmışam.)

Kişilik iyisi qeyrətdə olur,
Sən yüngül sözləri dilə gətirmə,
Hər bir gözəl işlər yaddaşda qalır,
Lazımsız işləri ələ gətirmə.

Kişi quruluşuna ziy deyərdilər,
Özünü kişitək öy, deyərdilər.
Ağıllı kişiyə bəy deyərdilər,
Bacar nişanəni töküb itirmə.

Samballı dur, otur yeri gələndə,
Yalan işə gülmə barı güləndə,
Samballı söz danış əvvəl dinəndə,
Sonra qəlp sözünü geri götürmə.

Oruc ağsaqqaltək məsləhət verir,
Yaxşı iş dalında yaxşı söz durur,
Bəd söz özünə də zərbələr vurur,
Naxələf sözləri içəri ötürmə.

Gəncə ş. 06.09.2004

AŞIQLAR DİLİNDƏ...

İslam dünyasında dillərə düşmüş,
Aşiq Ələsgərim, həm Aşiq Alım.
Aşiq dilində yer tutub bişmiş,
Aşiq Ələsgərim, həm Aşiq Alım.

Dürr sözlü Göyçəmin aşiq ustadı,
Tamam kamil olub onun Atası.
Sözü dəyişməyib sözün ustası,
Aşiq Ələsgərim, həm Aşiq Alım.

Oruc, söz ustası tapanda yerini,
Axtarır hər sözdə dayaz, dərini.
Ustadlar deyirlər söz gövhərini,
Aşiq Ələsgərim, həm Aşiq Alım.

Bakı ş. 27.02.2011

NƏ ÇOX MƏNİ İMTAHANA ÇƏKİRSƏN

Sözün yeri gəlsə deyəsiyəm mən,
Niyə qabağıma cığır çəkirsən?
Bilirsən ki, Haqq veribdi payımı,
Niyə qabağımda iri səkirsən?

Söz istəsən qiymətli söz deyərəm,
Acı da, şirin də sözlə yeyərəm,
Barmaqlı da, barmaqsız da sayaram,
Nə sualdı qabağıma tökürsən?

Yaradan hər kəsin verib payını,
Yerbəyer eləyib, seçib tayını,
Azdan-çoxdan sanayıbdı sayını,
Nə çəkib çarmıxa məni sökürsən.

Mən Orucam, hər bir sözdən halıyam,
Sözdə alınmayan böyük qalayam,
Xırda daş deyiləm, yekə salıyam,
Nə çox məni imtahana çəkirsən?

Gəncə ş. 02.12.2004

***MURUDA GƏL,
MURUDA***

Xanlardan qalx Muruda,
Ordan bax gözəl yurda.
Şənlik görərsən burda,
Muruda gəl, Muruda.

Yayda, yazda cənnətdi,
Torpağı bərəkətdi.
Murud çox gözəl kənddi,
Muruda gəl, Muruda.

Hər bir dərddin dərmanı,
De, belə bir su hanı?
Cavan edir qocanı,
Muruda gəl, Muruda.

Sərin, gözəl suyu var,
Dörd yanı güllü lilpar.

İç ondan, ləzzət apar,
Muruda gəl, Muruda.

Suyu cana dərmandı,
Canına təmiz qandı.
Uzun ömürə candı,
Muruda gəl, Muruda.

Xudam pay verib bizə,
Gül-çiçək üzə-üzə.
Dağları gəzə-gəzə,
Muruda gəl, Muruda.

Çölləri sürü bəslər,
Qoyun-quzunu səslər.
Qız bulağa tələsər,
Muruda gəl, Muruda.

Orucun şən nəğməsi,
Sevindirər hər kəsi.
Dinləməkçün şən səsi,
Muruda gəl, Muruda.

Gəncə ş. 22.07.2004

GÖZƏL DÜNYA

Gözəli də, göyçəyi də udursan,
Aparırsan, torpaqlara qatırsan,
Mətahını naz, qəmzəsiz satırsan,
Qoymayırsan bu dünyada yaşaya.

MÜNDƏRİCAT

Ön söz əvəzi – Abbas Səmədov ----- 3

SÖZ VERİN MƏNƏ...

<i>Xalqın dayağıdı İlham Əliyev</i>	7
<i>Biz İlhamı səs veririk</i>	8
<i>Ucal zirvələrə</i>	10
<i>Elmarın uğurlu ilidi bu il</i>	11
<i>Bu dünyada</i>	12
<i>Pay bilmişəm mən</i>	13
<i>Bir şair yaşayır Qazax elində</i>	14
<i>Cavan qal</i>	15
<i>Sözü seçdirib</i>	16
<i>Mənsümün</i>	17
<i>Məlhəm var xəstəyə hər kəlməsində</i>	19
<i>Vaqif kimi gəl</i>	20
<i>Bir Vaqifi mən</i>	20
<i>Fəxrəddin</i>	21
<i>Nəzim həkim</i>	22
<i>Qayğıkeş həkim</i>	23
<i>Göyçəmin əzəmət nişanəsisən</i>	25
<i>Azat et məni</i>	26
<i>Zilində yandırdı məni</i>	27
<i>Azərbaycanımdı sözün gövhəri</i>	28
<i>Ana dilim</i>	29
<i>Yaralı Qarabağım</i>	30
<i>Gədəbəyimdə</i>	31
<i>Gözəl Samux</i>	32
<i>Mərd Gədəbəydə</i>	33

Anam yadıma düşür _____

<i>Elxan Müzəffəroğluna</i> -----	34
<i>Ay Elxan bala</i> -----	35
<i>Hümmət</i> -----	35
<i>Alından öpüm</i> -----	37
<i>Gədəbəyimdən</i> -----	38
<i>Ay Cəfər</i> -----	39
<i>Dedim</i> -----	40
<i>Yadıma düşdü</i> -----	41
<i>Şair Mahir Rəfizadəyə</i> -----	42
<i>Yazımmı?</i> -----	43
<i>Yazginən</i> -----	44
<i>Söz verin mənə</i> -----	45
<i>Saçını ağartmasınlar</i> -----	46
<i>El salamat qal</i> -----	47
<i>Məmmədağının</i> -----	47
<i>Düz eylədim mən</i> -----	49
<i>Ana həkim</i> -----	50
<i>Ay Cəfər</i> -----	51
<i>Köçəri</i> -----	52
<i>Məktubum</i> -----	53
<i>Gözəl dünya</i> -----	54

GÖZƏL YURD YERİM

<i>Yavaş-yavaş</i> -----	55
<i>Kəsənə kimi</i> -----	56
<i>Deyən</i> -----	57
<i>Elə-belə, bir təhər</i> -----	58
<i>A dostum</i> -----	59
<i>Mat qalıb gedər</i> -----	61
<i>Gəlmədi</i> -----	62

<i>Gəl</i> -----	62
<i>Olarmı?</i> -----	63
<i>Ay hayıf-hayıf</i> -----	64
<i>Durnalar</i> -----	65
<i>Qorxuram mən öləm, dərd yetim qala</i> -----	66
<i>Dağların</i> -----	68
<i>Xalqa məhəbbətədi içindəkilər</i> -----	69
<i>Köçübdü yurddan</i> -----	70
<i>Yatan oğlan</i> -----	71
<i>Kəmi də şirin</i> -----	72
<i>Dedilər</i> -----	73
<i>Yazıqdı</i> -----	74
<i>Səni</i> -----	74
<i>Bu ceyran</i> -----	75
<i>Başına dolanım</i> -----	76
<i>Dustağ etdi fəlak məni</i> -----	78
<i>Dost gözünə baxar gedər</i> -----	79
<i>Bu yazını fəlak belə yazıbdı</i> -----	80
<i>Bilmirəm fəlakmi qarğadı mənə</i> -----	81
<i>Göyçəli</i> -----	82
<i>Dünyadı</i> -----	83
<i>Paklığı çoxdu</i> -----	83
<i>Yaşadır məni</i> -----	84
<i>Görən</i> -----	85
<i>Əbədi qalır</i> -----	86
<i>Dedilər</i> -----	87
<i>Divan var</i> -----	87
<i>Seçən məmişəm</i> -----	88
<i>Gəlin ustaları yad eyləyək biz</i> -----	88

<i>Daşa bilmirəm</i> -----	89
<i>Kimi doymayı</i> -----	90
<i>Yolda qalıbdı</i> -----	90
<i>Zülmün kölgəsində yatıram, Allah</i> -----	91
<i>Ana sağlığına ehtiyacım var</i> -----	92
<i>Dilqəmi çal</i> -----	93
<i>Dəyişməz Allah</i> -----	94
<i>Qəmdən yazıram</i> -----	95
<i>Millətlər birləşə, bir ola bilər</i> -----	96
<i>Göy-göl</i> -----	96
<i>Şirin olsun</i> -----	97
<i>Get haqqın yolunda ibadət eylə</i> -----	98
<i>Zəmanənin günahıdı bu</i> -----	99
<i>Şirin yaşa</i> -----	100
<i>Qonşu</i> -----	100
<i>Ziyarətə gedənlərim</i> -----	101
<i>Sözlərim qalır</i> -----	102
<i>Kim olaram mən, ey məni yaradan Allah</i> -----	103
<i>Bu dünyaya gələnlər</i> -----	103
<i>Dözməyim neynim?</i> -----	104
<i>Ürəknən eylə</i> -----	105
<i>Ağsunun</i> -----	105
<i>Dən ulduzu</i> -----	107
<i>Dərd qalmaya heç</i> -----	108
<i>Çürüdüm</i> -----	108
<i>Ana axtarıram</i> -----	109
<i>Zəhmətim üzümə gülür</i> -----	110
<i>Düz ayrı şeydi</i> -----	111
<i>Nənələr</i> -----	112

<i>Yazmıram</i>	113
<i>Tez azad ola</i>	114
<i>Ehtiyat saxla</i>	115
<i>Vaqif</i>	115
<i>Seldi, sel</i>	116
<i>Gəncəm</i>	117
<i>Söz oğruları</i>	117
<i>Gözəl dünyam</i>	118
<i>Eşidin, dostlar</i>	119
<i>Gülərdim</i>	120
<i>Anam yadıma düşür</i>	120
<i>Dostlarım</i>	121
<i>Mehriban bizi</i>	122
<i>Həkim</i>	123
<i>Gözəl yurd yerim</i>	124
<i>Oruc</i>	124
<i>Xudavəndi aləmin sahibi</i>	125
<i>Gülmürəm</i>	126
<i>Namaza durun</i>	126
<i>Dağlar</i>	127
<i>Tez-tez</i>	128
<i>Dünyam</i>	128
<i>Ağlamayın, ağbirçəkli analar</i>	129
<i>Bu sirrin üstündə tanrı dayandı</i>	130
<i>Gələnə kimi</i>	131
<i>Olmuşam</i>	132
<i>Mən</i>	132
<i>Dağlarım</i>	133
<i>Gözəl dünya</i>	134

Gözəl dünya----- 134

YADDAŞDA QALSIN

Qocaldım----- 135

Pay gətirmişəm----- 135

Küsdü məndən----- 136

Öldürmə məni----- 137

Gözəlim----- 138

Xudam yaradanda----- 139

Əzizim----- 140

Gəlirəm dedim----- 141

Gədələr----- 141

Gedincə----- 143

Yaddaşa qalsın----- 144

Bizə yazaydı----- 145

O yaylağın şəhidi----- 146

Gəlmədi----- 147

Zəmanə məni----- 147

Satacaq səni----- 148

Dünyanın----- 149

Dindirməsən yaxşıdı----- 149

İncimə----- 150

Olmaz-olmaz----- 151

Bu dağa düşsün----- 151

Sayılacaqdı----- 152

Ədalət eylə----- 153

Ay hayıf-hayıf----- 154

Qocalarmı?----- 154

Ədalət eylə----- 153

Pozulmayaydı----- 156

<i>Məni</i> -----	157
<i>Sən</i> -----	157
<i>Düşüb itməsin</i> -----	158
<i>Biri bizim qarıdı</i> -----	159
<i>Bilmirəm</i> -----	160
<i>Yaşayır</i> -----	160
<i>Qalmışam indi</i> -----	161
<i>Qəm yazmayaydı</i> -----	162
<i>Yaz olanda gəl</i> -----	162
<i>Danışma</i> -----	163
<i>Gülə-gülə</i> -----	164
<i>Gözəllər-gözəli yaradıb şahım</i> -----	164
<i>Bu dünya</i> -----	165
<i>Eşq oduna yanan pəri</i> -----	166
<i>Qulluq edim canla, başla</i> -----	167
<i>A zalım, öldüm</i> -----	167
<i>Gözə görünmür</i> -----	168
<i>Baba da oynasın</i> -----	168
<i>Yaraşmır</i> -----	169
<i>Məni yandırır</i> -----	170
<i>Vətənimin qızlarına</i> -----	171
<i>Dindirə bilmərəm şirin dilləri</i> -----	172
<i>Dağların</i> -----	173
<i>Qurban olum</i> -----	173
<i>Atalar-oğullar</i> -----	174
<i>Padvalın tərifi</i> -----	176
<i>Bayatılar</i> -----	177
<i>Nəsihətnamə</i> -----	180
<i>Gərəyin olar</i> -----	181

<i>Bizi</i> -----	182
<i>Hər oxuyan Molla Pənah olarmı?</i> -----	183
<i>Yamandı</i> -----	184
<i>Axtarsınlar səni elin içində</i> -----	185
<i>Unutmaz heç zaman, salamlar səni</i> -----	186
<i>Odlara qalar</i> -----	187
<i>Dayağı</i> -----	188
<i>Nə çarəm indi</i> -----	189
<i>O yara məndən</i> -----	189
<i>Nə qalam indi</i> -----	190
<i>Qəzəl</i> -----	190
<i>Məni nişan elədi</i> -----	191
<i>Qəzəl</i> -----	192
<i>Gedir</i> -----	192
<i>Məhəbbət əldən gedir</i> -----	193
<i>Dəyər</i> -----	194
<i>Edələr</i> -----	195
<i>Məni</i> -----	196
<i>Anlamaz</i> -----	196
<i>Gözəl dünya</i> -----	197
<i>Gözəl dünya</i> -----	197

MURAZA ÇATAM

<i>Eşitdi söz gülü qanı qaraldı</i> -----	198
<i>Ala bilmirəm</i> -----	199
<i>Gözəl Yaradan</i> -----	199
<i>Saxlayıram onu əmanət kimi</i> -----	200
<i>Xan arağı</i> -----	201
<i>Yazmıram</i> -----	202
<i>Muraza çatam</i> -----	203

<i>Ürək dostuma</i> -----	204
<i>Başına dolanım</i> -----	205
<i>Oyanacaq</i> -----	205
<i>İsrayıl müəllimi</i> -----	206
<i>Bil</i> -----	207
<i>Ay dostlar</i> -----	208
<i>Tanış olmuşam</i> -----	209
<i>Kim olaram mən</i> -----	210
<i>Həsrətini çəkir indi</i> -----	211
<i>Bir qolum Göyçədi, biri Gədəbəy</i> -----	213
<i>Şeir tapmaca</i> -----	213
<i>Yadda qalam mən</i> -----	215
<i>Divan haqqında</i> -----	215
<i>Divan şeirinə nəzirə</i> -----	217
<i>Ürəyimə dəyməyə</i> -----	219
<i>Ardanışda qalıbdı</i> -----	220
<i>Şəfalansam</i> -----	221
<i>Bildim</i> -----	221
<i>Topalhəsənlilər</i> -----	222
<i>Yaxşıdı</i> -----	223
<i>Parala məni</i> -----	224
<i>Gedər, bil</i> -----	225
<i>Kənar ol</i> -----	226
<i>Dilə gətirmə</i> -----	227
<i>Aşıqlar dilində</i> -----	227
<i>Nə çox məni imtahana çəkirsən</i> -----	228
<i>Muruda gəl, Muruda</i> -----	229
<i>Gözəl dünya</i> -----	230

Oruc GÖYÇƏLİ
ANAM YADIMA DÜŞÜR
(Şeirlər)

Dizayner: *Ş. HÜSEYNOVA*

Yığılmağa verilmiş..... 12.10.2011
Çapa imzalanmış..... 16.12.2011
Kağız formatı..... 1/16
Fiziki çap vərəqi..... 15,5
Sifariş.....027
Sayı.....300

***Kitab “Həqiqət meridianlarında” qəzetinin
komyuter mərkəzində yığılib-səhifələnmişdir.***